

เจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก
ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของ จังหวัดลำพูน

นางสาวแพรว สมบัติใหม่

ศูนย์วิทยพัทยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ATTITUDES AND CHILD CARE FUNCTIONS OF THE CAREGIVERS IN PRIVATE
CHILD CARE CENTERS OF LAMPHUN PROVINCE

Miss Praew Sombatmai

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Mental Health

Department of Psychiatry

Faculty of Medicine

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กใน
สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของ จังหวัดลำพูน

โดย

นางสาวแพรว สมบัติใหม่

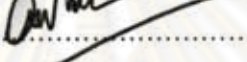
สาขาวิชา

สุขภาพจิต

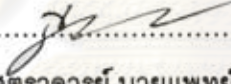
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

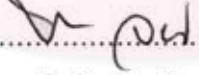
อาจารย์ แพทย์หญิง ปริชวัน จันทร์ศิริ

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีคณะแพทยศาสตร์
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ อติศร ภัทราคูลย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ สุขเจริญ ตั้งวงษ์ไชย)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ แพทย์หญิง ปริชวัน จันทร์ศิริ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ อัมพล สุอำพัน)

แพรว สมบัติใหม่ : เจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กใน
สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของ จังหวัดลำพูน. (ATTITUDES AND CHILD CARE
FUNCTIONS OF THE CAREGIVERS IN PRIVATE CHILD CARE CENTERS OF
LAMPHUN PROVINCE) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:อ.พญ.ปรีชวัน จันทร์ศิริ,
109 หน้า.

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional Descriptive Study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติ การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก และปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของ จังหวัดลำพูน จำนวน 121 คน โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับแบบสอบถามส่วนบุคคล เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของผู้ดูแลเด็ก แบบสอบถามเจตคติต่อเด็ก แบบสอบถามเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ผู้ดูแลเด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะ แบบสัมภาษณ์การดำเนินงานของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารกและเด็กวัยเตาะแตะ และแบบประเมินการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารกและเด็กวัยเตาะแตะ นำเสนอโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน โดยใช้ Independent Sample t-test สถิติ Pearson's product moment correlation coefficient โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่าผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของจังหวัดลำพูน มีเจตคติทางบวกตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก ทั้งในด้านของเจตคติต่อเด็กและเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก และผู้ดูแลเด็กมีผลการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการประเมินของผู้วิจัยจะอยู่ในระดับที่ดี โดยทั้งเจตคติทั้งต่อเด็ก เจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กจะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการประเมินของผู้วิจัยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติ ได้แก่ อายุของผู้ดูแลเด็ก สถานภาพสมรสของผู้ดูแลเด็ก รายได้ต่อเดือนของผู้ดูแลเด็ก และจำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อหนึ่งวัน ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็ก ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ดูแลเด็ก ช่วงอายุของเด็กที่ผู้ดูแลรับผิดชอบ สวัสดิการที่ผู้ดูแลเด็กได้รับ และรายได้ต่อเดือนของผู้ดูแลเด็ก ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า เจตคติ และการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กมีความสำคัญต่อการดูแลเด็ก ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้ อาจช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำความรู้ที่ได้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาต่อไป

ภาควิชา.....จิตเวชศาสตร์.....ลายมือชื่อนิสิต.....แพรว สมบัติใหม่
สาขาวิชา.....สุขภาพจิต.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
ปีการศึกษา.....2553.....

5274797330 : MAJOR MENTAL HEALTH

KEYWORDS : ATTITUDES/ CHILD CARE FUNCTIONS/ CAREGIVERS

PRAEW SOMBATMAI: ATTITUDES AND CHILD CARE FUNCTIONS OF THE
CAREGIVERS IN PRIVATE CHILD CARE CENTERS OF LAMPHUN
PROVINCE. ADVISOR: PARICHAWAN CHANDARASIRI, M.D, 109 pp.

The purposes of this cross-sectional descriptive study were to examine the attitude, child care functions and associated factors among attitudes and child care functions of the caregivers in child care center of Lamphun province. Data were collected from 121 caregivers who work in child care center of Lamphun province by using 8 questionnaires consisted of demographic data questionnaire, query attitude toward children questionnaire, query attitude toward childcare work questionnaire, query regarding the duty of care in infancy and toddler children, interview performance of caregivers of children about parenting infants and toddler children, and an assessment of child care practices relating to child rearing infants and toddler children. Data was analyzed by descriptive statistical methods including mean, percentage, frequency and S.D, and inferential statistical methods including t-test, Pearson's product moment correlation coefficient which applied with statistical significant level at 0.05.

The results of this study suggest that caregivers had a positive attitude both toward children and toward child care functions. The child care functions of caregivers were in good level. Attitudes were positively correlated with the child care functions at p value of 0.05. Age of caregivers, caregivers' marital status, caregivers' income, and duration of working (per day) were significantly associated with the attitude towards child and towards child care functions ($p < 0.05$). Level of education of caregivers, age range of children, and welfare of child care center were significantly associated with Performance in the care of children ($p < 0.05$). These findings may help related organizations to improve and enhance performance in caring of children.

Department : Psychiatry.....
Field of Study : Mental Health.....
Academic Year : 2010.....

Student's Signature *Praew Sombatmai*
Advisor's Signature *Parichawan Chandarasiri*

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์แพทย์หญิงปรีชวัน จันทศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ซึ่งเป็นผู้ให้คำแนะนำข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยดีเสมอมา ในการศึกษาวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์สุชเชวีญู ตั้งวงษ์ไชย และ รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อัมพล สุอำพัน ที่ให้เกียรติมาเป็นประธานและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขส่วนบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณของผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ให้ความร่วมมือ และให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือประสานงาน และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณณภัทรวรรต บัวทองที่ได้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้ให้กำเนิดเลี้ยงดู ให้กำลังใจในทุกๆ ด้านในชีวิต ทั้งการศึกษา การทำงาน และอื่นๆ ด้วยความรัก ตลอดมา

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการภาควิชาจิตเวชศาสตร์ทุกท่าน ที่อำนวยความสะดวกเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา

ขอขอบคุณ เพื่อนๆทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และมอบมิตรภาพที่ดียิ่ง ให้แก่กันละกัน

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีได้เอ่ยนาม ที่ได้ให้แรงสนับสนุนในทุกเรื่องที่ผ่านมา

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดและทฤษฎีเจตคติและการดูแลเด็ก.....	5
แนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะ.....	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
รูปแบบการวิจัย.....	22
ประชากร.....	22
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป.....	31
ส่วนที่ 2 การดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก.....	36
ส่วนที่ 3 เจตคติตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก.....	40
ส่วนที่ 4 การประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย.....	47
ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของผู้ดูแลเด็กและการดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย.....	59
ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก.....	60
ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย.....	69
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล.....	74
สรุปผลการวิจัย.....	74
การอภิปรายผลของการวิจัย.....	76
ข้อจำกัดของงานวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	78
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และนำไปใช้ต่อ.....	78
รายการอ้างอิง.....	79
ภาคผนวก.....	82
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	109

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	31
2.1	จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามรายชื่อ.....	36
2.2	จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก ในด้านนโยบายของสถานรับเลี้ยงเด็ก.....	37
2.3	จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก.....	37
2.4	จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก ในด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้.....	38
2.5	จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก ในด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง.....	38
2.6	จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก ในภาพรวม.....	39
3.1	จำนวนและร้อยละของการเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามรายชื่อ.....	40
3.2	จำนวนและร้อยละของเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามเกณฑ์ ในภาพรวม.....	41
3.3	แสดงจำนวนและร้อยละของการเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามรายชื่อ.....	41
3.4	จำนวนและร้อยละของเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามเกณฑ์ ในภาพรวม.....	46
4.1	จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กทารก (อายุ 0-1ปี) ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ.....	47

ตารางที่	หน้า	
4.2	จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กวัยเด็ก เตาะเตาะ (1ปีขึ้นไป-3ปี) ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ.....	52
4.3	จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการ รับรู้ของผู้วิจัยจำแนกตามเกณฑ์ ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ของเด็ก.....	57
4.4	จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการ รับรู้ของผู้วิจัยจำแนกตามเกณฑ์ ในด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริม พัฒนาการและการเรียนรู้.....	57
4.5	จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการ รับรู้ของผู้วิจัยจำแนกตามเกณฑ์ ในด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับ ผู้ปกครอง.....	58
4.6	จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการ รับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามเกณฑ์ ในภาพรวม.....	58
5	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเจตคติของผู้ดูแลเด็กและ การดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กต่อการประเมิน การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย.....	59
6.1	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแล เด็กกับข้อมูลทั่วไป 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test.....	60
6.2	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของ ผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไป 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test.....	61
6.3	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแล เด็กกับข้อมูลทั่วไปมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One-way ANOVA.....	63
6.4	ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อเด็กกับอายุของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ โดยใช้ LSD.....	65
6.5	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของ ผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไปมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One-way ANOVA.....	65
6.6	ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กกับรายได้ต่อ เดือนของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ โดยใช้ Scheffe.....	67

ตารางที่		หน้า
6.7	ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กกับจำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก (ในหนึ่งวัน) ของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ โดยใช้ Scheffe....	68
7.1	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยกับข้อมูลทั่วไป 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test.....	69
7.2	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยกับข้อมูลทั่วไปมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One-way ANOVA.....	70
7.3	ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กกับระดับการศึกษาของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ โดยใช้ Scheffe.....	72
7.4	ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กกับรายได้ต่อเดือนของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ โดยใช้ Scheffe.....	73

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อกล่าวถึงเด็ก ทุกคนย่อมจะรู้จักกันว่า เด็กเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและเป็นอนาคตที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะเด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี ซึ่งถือเป็นช่วงต้นของชีวิตมนุษย์ที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากจะพัฒนาการทางด้านต่างๆ จะมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทั้งในส่วนของร่างกายที่จะมีการพัฒนาของเส้นใยประสาทให้ขยายออกงาม และสร้างจุดเชื่อมต่อของเส้นใยประสาทของเซลล์สมองขึ้น ซึ่งทำให้เด็กสามารถที่จะเรียนรู้ได้ง่าย มีชีวิตชีวา รู้เหตุรู้ผล เป็นพื้นฐานแห่งการพัฒนาของเด็ก ถ้าหากไม่ได้รับการเอาใจใส่ เลี้ยงดูและกระตุ้นพัฒนาการที่ดี เส้นใยประสาทและการเชื่อมต่อบางส่วนที่ไม่ได้รับการกระตุ้นอาจหายไป⁽¹⁾ Khalsa⁽²⁾ ได้ศึกษาว่าเด็กทุกคนในโลกนี้เกิดมามีรูปแบบของสมองที่เหมือนกัน แต่การเลี้ยงดูที่แตกต่างกันนั้นมีผลที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านสติปัญญา และอารมณ์ที่ต่างกัน โดยพบว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูด้วยความรักและอบอุ่น จะเป็นคนที่มีความฉลาดทางด้านสติปัญญาและอารมณ์มากกว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและถูกทอดทิ้ง อีกทั้งในส่วนของทฤษฎีพัฒนาการทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของช่วงแรกของชีวิตที่เป็นช่วงที่จะเด็กจะมีการพัฒนาความสนใจต่อสิ่งรอบข้าง จากการได้รับการตอบสนองและการกระตุ้นในสิ่งที่เด็กต้องการ ซึ่งหากได้รับการตอบสนองที่เหมาะสมก็จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาความมั่นใจและไว้วางใจต่อสิ่งรอบตัวมากขึ้นทำให้เด็กมีความมั่นใจและกล้าที่จะทำในสิ่งต่างๆ จากข้างต้นจะเห็นได้ว่าการที่ได้รับการกระตุ้นและพัฒนาที่เหมาะสมทั้งในด้านร่างกาย สังคม อารมณ์และจิตใจ แล้วก็จะส่งผลต่อการพัฒนาไปสู่วัยเรียน วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไป

แต่ในการที่จะพัฒนาไปสู่วัยเรียน วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่และวัยต่อไปนั้น นอกเหนือจากพันธุกรรมและการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแล้ว ยังมีสถานที่ที่จะมีอิทธิพลต่อเด็ก นั่นก็คือสถานรับเลี้ยงเด็ก โดยจากข้อมูลการสำรวจสภาวะสุขภาพคนไทยเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็ก พ.ศ. 2539-2540 พบว่าร้อยละ 37.3 ของเด็กปฐมวัยได้รับการเลี้ยงดูในสถานรับเลี้ยงเด็ก และอาจกล่าวได้ว่า สถานรับเลี้ยงเด็ก คือบ้านที่สองของเด็กปฐมวัย⁽³⁾ ซึ่งในสถานรับเลี้ยงเด็กเหล่านี้ จะมีบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อเด็กในการทำหน้าที่ดูแลและอบรมเลี้ยงดูเด็ก ก็คือ ผู้ดูแลเด็กที่อยู่ภายในสถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่อย่างใกล้ชิดตรงจากพ่อแม่ผู้ปกครอง ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และการพัฒนาการเด็กทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมตามวัย เพื่อให้เด็กเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ

โดยการเลี้ยงดูเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กนี้ ก็จะมีผู้ดูแลเด็กที่ถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญในการพัฒนาของเด็กให้เป็นไปอย่างเหมาะสม จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ รู้จัก รับผิดชอบ รักเด็ก อุบนิสัย อ่อนโยน โอบอ้อมอารี มีความยุติธรรม มีลักษณะเป็นผู้นำ แต่ นอกเหนือสิ่งเหล่านี้ ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่ยังถือได้ว่าสำคัญต่อการเป็นผู้ดูแลเด็ก นั่นก็คือ เจตคติที่มีต่อ เด็กและเจตคติต่อการทำงานเลี้ยงดูเด็กของผู้ดูแลเด็ก⁽⁴⁾ ซึ่งจะเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการแสดงท่าที พฤติกรรมและการกระทำต่างๆออกมา รวมถึงเป็นสิ่งที่แสดงถึงทั้งความคิด ความเชื่อ และ ความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ-ไม่ชอบ หรืออาจพอใจ-ไม่ พพอใจ ต่อสิ่งใดๆ⁽⁵⁾ โดยอาจจะกล่าวได้ว่า หากบุคคลนั้นมีเจตคติในทางที่ดีต่อสิ่งใดๆนั้นก็ย่อม ส่งผลถึงพฤติกรรมและการกระทำที่เหมาะสม แต่ในทางกลับกัน หากบุคคลนั้นมีเจตคติในทางที่ ไม่ดีต่อสิ่งใดๆนั้นก็ย่อมส่งผลถึงพฤติกรรมและการกระทำที่เหมาะสม เมื่อนำมาเชื่อมโยงเข้า ด้วยกันกับเจตคติของผู้ดูแลเด็ก ซึ่งหากผู้ดูแลเด็กมีเจตคติในทางที่ดีทั้งต่อเด็ก และต่อการทำงาน เลี้ยงดูเด็ก ก็ย่อมส่งผลให้เกิดพฤติกรรมและการกระทำที่เหมาะสม กับตัวเด็กเองให้ได้รับการ พัฒนาไปในทางที่ดี แต่ในทางกลับกัน หากผู้ดูแลเด็กมีเจตคติในทางที่ไม่ดีก็อาจส่งผลต่อตัวเด็ก ได้⁽⁶⁾

ดังนั้น เพื่อจะเป็นผู้ที่ให้การดูแลเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ และจะเป็นแบบอย่างที่ดีของเด็ก ในการการวางรากฐาน ความคิด สติปัญญา อารมณ์ สังคมและบุคลิกภาพที่ดีให้กับเด็ก ผู้วิจัย เล็งเห็นถึงความสำคัญของเจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับ เลี้ยงเด็ก ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อที่จะได้ให้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตระหนักถึงความสำคัญของเด็กและบุคลากรในการดูแลเด็ก และนำความรู้ที่ได้ไปเป็นแนว ทางให้เกิดประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาต่อไป เพื่อให้ที่จะส่งผลดีให้เกิดขึ้นกับเด็กที่จะ เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

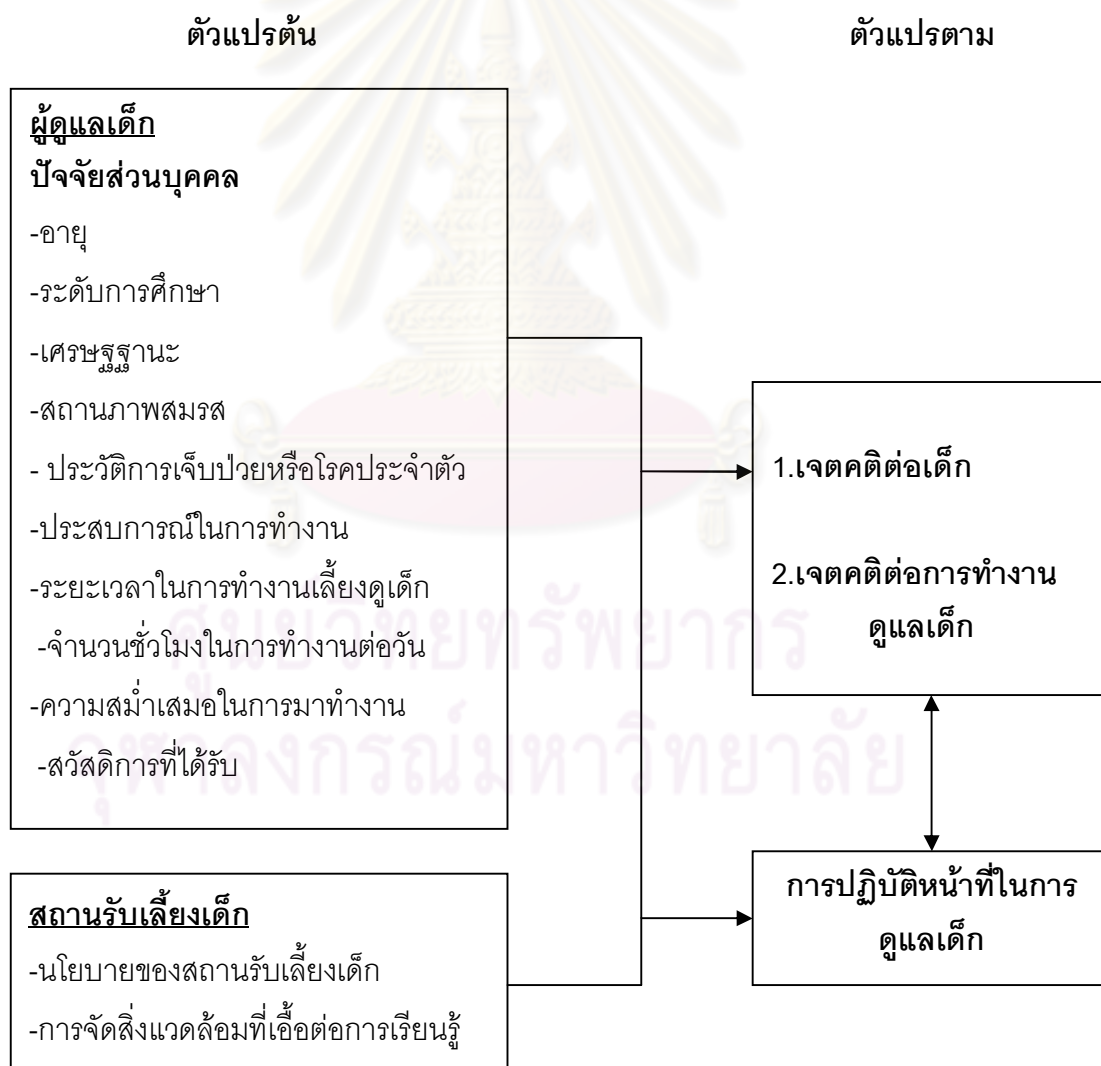
คำถามการวิจัย

1. ผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กมีเจตคติอย่างไรต่อเด็กและมีเจตคติอย่างไรต่อการปฏิบัติ หน้าที่ในการดูแลเด็ก
2. เจตคติต่อเด็กและเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กมีความสัมพันธ์อย่างไรกับการปฏิบัติ หน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก
3. มีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับ เลี้ยงเด็ก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีต่อเด็กและเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก

ขอบเขตของการวิจัย

ข้อตกลงเบื้องต้น

ไม่มี

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะเจตคติของผู้ดูแลเด็กซึ่งจะดูแลเด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 3 ปีที่อยู่ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน ในจังหวัดลำพูน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

เจตคติต่อเด็ก หมายถึง แนวโน้มของพฤติกรรมในลักษณะชอบ-ไม่ชอบ หรืออาจพอใจ - ไม่พอใจ ต่อเด็ก ซึ่งเกิดจากความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก และประสบการณ์ที่พบเจอมาของผู้ดูแลเด็ก ซึ่งเป็นตัวกำหนดแนวทางในการมีปฏิริยาตอบสนองต่อเด็ก

เจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก หมายถึง แนวโน้มของพฤติกรรมในลักษณะชอบ-ไม่ชอบ หรืออาจพอใจ -ไม่พอใจต่อการทำงานดูแลเด็ก ซึ่งเกิดจากความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก และประสบการณ์ที่พบเจอมาของผู้ดูแลเด็ก ซึ่งเป็นตัวกำหนดแนวทางในการมีปฏิริยาตอบสนองต่อการทำงานดูแลเด็ก

การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็ก หมายถึง การกระทำในสิ่งที่ได้รับมอบหมายในการดูแลเด็กทั้งทางด้านร่างกาย ได้แก่ การทำความสะอาดร่างกาย ป้อนนม ป้อนอาหาร ด้านการฝึกฝน พัฒนาการให้เหมาะสมตามวัย โดยผ่านการเล่นกับเด็ก และด้านจิตใจและอารมณ์ โดยการให้ความรัก ความเอาใจใส่ คอยระวังภัยให้

สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน หมายถึง สถานที่รับเลี้ยงเด็กอายุตั้งแต่แรกเกิด ถึง 3 ปี ที่สามารถให้การเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก ภายใต้การจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กพ.ศ. 2549⁽⁷⁾

เด็ก หมายถึง เด็กอายุตั้งแต่แรกเกิด ถึง 3 ปี ที่เลี้ยงดูในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน

ผู้ดูแลเด็ก หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่และรับผิดชอบในการดูแลเด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิด ถึง 3 ปี ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญของเด็กและบุคลากรในการดูแลเด็ก และนำความรู้ที่ได้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาต่อไป

2. เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาพัฒนาสู่การวิจัยที่ใช้กลุ่มประชากรใหญ่กว่าเพื่อเป็นแนวทางในการวางนโยบายส่งเสริมด้านการเลี้ยงดูที่ดีต่อเด็ก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน ของจังหวัดลำพูน โดยผู้วิจัยมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเจตคติและการดูแลเด็ก
2. แนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดและทฤษฎีเจตคติและการดูแลเด็ก

ในการเจริญเติบโตของเด็ก โดยเฉพาะในช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปีจะเป็นช่วงวัยที่เป็นเหมือนจุดเริ่มต้นของการสร้างรากฐานของชีวิต ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการและการเตรียมความพร้อมของเด็กในช่วงอายุนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท⁽⁶⁾ คือ ปัจจัยทางพันธุกรรม และปัจจัยทางสภาพแวดล้อม โดย

1. ปัจจัยทางพันธุกรรม ซึ่งจะเป็นปัจจัยภายในที่กำหนดขอบเขตลักษณะและขีดความสามารถของบุคคล ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยผ่านทางกระบวนการถ่ายทอดทางยีน (Genetics) ที่อยู่ในเชื้อสายของบรรพบุรุษมายังลูกหลาน โดยอิทธิพลของพันธุกรรมจะส่งผลต่อพัฒนาการและการเตรียมความพร้อมของเด็ก ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพ เช่น รูปร่าง รูปลักษณะภายนอก ระดับบุคลิกภาวะ ความสามารถทางสมอง ลักษณะความผิดปกติที่เกิดจากความผิดปกติของโครโมโซม ชนิดของกลุ่มเลือด และพื้นฐานทางอารมณ์ของเด็ก

2. ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ซึ่งจะเป็นปัจจัยภายนอกที่เป็นตัวแปรพัฒนาการและการเจริญเติบโตของเด็กไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ บ้าน โรงเรียน ของเล่น อาหาร บรรยากาศ เป็นต้น และสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ครอบครัว ญาติ พี่น้อง ครู ผู้ดูแล วัฒนธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นต้น โดยอิทธิพลของสภาพแวดล้อมต่อพัฒนาการและการเตรียมความพร้อมของเด็ก ได้แก่ สถานภาพของครอบครัว ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ภาวะโภชนาการ สภาพสังคม สื่อมวลชน และความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่

จากปัจจัยข้างต้น โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อม ที่มีผู้กล่าวถึงว่า ปัจจัยในด้านนี้ ถือว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเด็กในด้านของการสร้างบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเด็ก

ดังเช่นทฤษฎีพัฒนาการทางจิตวิทยา ได้แก่ ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพของFreud⁽⁹⁾ ซึ่งจะเน้นถึงความสำคัญในการปลูกฝังบุคลิกภาพวัยเด็กเล็กมากที่สุด โดยกล่าวว่า ในช่วง 1-5 ปีแรกของชีวิต เป็นช่วงที่สำคัญที่เด็กจะมีการพัฒนาบุคลิกภาพมากโดยการเลียนแบบการกระทำของบิดามารดาและผู้ที่อยู่ใกล้ชิด เช่น ผู้ดูแล เป็นต้น และทฤษฎีพัฒนาการทางสังคม Erikson⁽¹⁰⁾ ที่ได้อธิบายว่าบุคลิกภาพของบุคคล เป็นผลเนื่องมาจากวุฒิภาวะบวกกับการเรียนรู้ในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม แต่นอกเหนือจากสิ่งเหล่านั้น ก็จะมีอิทธิพลของการเลี้ยงดูของพ่อแม่และผู้ดูแลที่ส่งผลต่อพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพของเด็กได้

ดังนั้น การอบรมเลี้ยงดูเด็กในช่วงต้นจึงเป็นการวางรากฐานการดำเนินชีวิตให้กับเด็ก และมีอิทธิพลต่อการสร้างบุคลิกภาพและพฤติกรรมแก่เด็ก โดยที่เด็กจะเรียนรู้ค่านิยม เจตคติ ความเชื่อ และพฤติกรรมต่างๆที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ในสังคมจากการสั่งสอนและชี้แนะของพ่อแม่ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเป็นส่วนใหญ่ หากมีวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ไม่เหมาะสมยอมทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือมีปัญหาได้ เช่น เด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวมักมีสาเหตุมาจากการขาดความรัก ความเอาใจใส่ การอบรมสั่งสอน ความอบอุ่นในครอบครัว ซึ่งอาจส่งผลให้พัฒนาการตามวัยของเด็กหยุดชะงักหรือล้มเหลวได้ จึงทำให้คุณลักษณะของผู้ที่ดูแลเด็กจึงมีอิทธิพลที่จะส่งผลต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กได้ ซึ่งคุณลักษณะของผู้ดูแลก็มีองค์ประกอบอยู่หลายประการ ดังเช่น บุคลิกภาพ ประสบการณ์เดิมที่ผู้ดูแลเด็กมีอยู่ หรือแม้กระทั่งเจตคติ ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความน่าสนใจในการศึกษา โดยมีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลายอย่าง ดังเช่น

Allport⁽¹¹⁾ กล่าวว่า “เจตคติ เป็นสภาวะของความพร้อมทางด้านจิตซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้ จะเป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของ หรือสภาพที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเจตคติเป็นลักษณะภายในจิตใจที่แสดงออกในแง่ของอารมณ์ที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ “

Thurstone⁽¹²⁾ ได้ให้ความหมายว่า “เจตคติ หมายถึง ผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็น ความกล้าต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกด้านคำพูด เช่น ความคิดเห็น เป็นสัญลักษณ์ของเจตคติ ซึ่งสามารถวัดได้ โดยวัดความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ”

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542⁽¹³⁾ กล่าวว่า “เจตคติ เป็นคำสมาสระหว่างคำว่า เจต และคำว่า คติ ซึ่ง ได้ให้ความหมายว่า เจตคติ แปลว่า ท่าที หรือ ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และคำว่า คติ แปลว่า แบบอย่าง หรือวิธี หรือแนวทาง เมื่อรวมเข้าด้วยกัน แปลว่า แบบอย่างของความรู้สึก ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

จากคำจำกัดความที่กล่าวมา สรุปได้ว่า เจตคติ เป็น แนวโน้มของพฤติกรรมในลักษณะ ชอบ- ไม่ชอบ หรืออาจพอใจ -ไม่พอใจ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดจากความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก และประสบการณ์ที่พบเจอมาของผู้นั้น มาเป็นตัวกำหนดแนวทางในการมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งๆ นั้น

โดยองค์ประกอบของเจตคติที่สำคัญ 3 ประการ คือ ⁽¹⁴⁾

1. การรู้ (COGNITION) ประกอบด้วยความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย โดยสิ่งสำคัญขององค์ประกอบนี้ก็คือ จะประกอบด้วยความเชื่อที่ได้ประเมินค่าแล้วว่าน่าเชื่อถือหรือไม่น่าเชื่อถือ ดีหรือไม่ดี และยังรวมไปถึง ความเชื่อในใจว่าควรจะมีปฏิริยาตอบโต้อย่างไรต่อเป้าหมายเจตคตินั้นจึงจะเหมาะสมที่สุด ดังนั้น การรู้และแนวโน้มพฤติกรรมจึงมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

2. ความรู้สึก (FEELING) หมายถึง อารมณ์ที่มีต่อเป้าหมายนั้น โดยเป้าหมายจะถูกมองด้วยอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึกนี้เองที่ทำให้บุคคลเกิดความตึงเครียด ซึ่งอาจกระตุ้นให้มีปฏิริยาตอบโต้ได้ หากมีสิ่งที่ขัดกับความรู้สึกมากระทบ

3. แนวโน้มพฤติกรรม (ACTION TENDENCY) หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเจตคติ ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อเป้าหมาย เขาจะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมช่วยเหลือหรือสนับสนุนเป้าหมายนั้น ถ้าบุคคลมีเจตคติในทางลบต่อเป้าหมาย เขาก็จะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมทำลาย หรือทำร้าย เป้าหมายนั้นเช่นกัน

แล้วจึงมีการแสดงออกทางเจตคติซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้คือ ⁽¹⁵⁾

1. เจตคติในทางบวก คือ ความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ดีหรือยอมรับ ความพอใจ
2. เจตคติในทางลบ คือ การแสดงออก หรือความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมในทางที่ไม่พอใจ ไม่ดี ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

3. การไม่แสดงออกทางเจตคติ หรือมีเจตคติเฉยๆ คือ มีเจตคติเป็นกลางอาจจะเพราะว่าไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ หรือในเรื่องนั้นๆ เราไม่มีแนวโน้มเจตคติอยู่เดิมหรือไม่มีแนวโน้มทางความรู้ในเรื่องนั้นๆ มาก่อน

ซึ่งการแสดงออกของเจตคติจะเกิดมาจากปัจจัยหลายประการด้วยกัน โดยมีผู้กล่าวถึงปัจจัยและกลไกการเกิดเจตคติ ดังนี้

นวม สงวนทรัพย์ ⁽¹⁶⁾ ได้กล่าวถึงพัฒนาการของการเกิดเจตคติ ว่าล้วนแต่เกิดจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่

1. ปัจจัยทางวัฒนธรรม (Cultural Determinants) วัฒนธรรมของสังคมมีอิทธิพลมหาศาล

ต่อพฤติกรรมเจตคติ ความคิดของมนุษย์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เจตคติและพฤติกรรมของมนุษย์ถูกควบคุมโดยวัฒนธรรมที่เขาเจริญเติบโตมา

2. ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Determinants) บางครั้งเราจะพบว่าบุคคลที่เจริญเติบโตมาในบรรยากาศในวัฒนธรรมเดียวกัน แต่มีเจตคติที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความต้องการ สถิติปัญญา ผลประโยชน์ ความเครียด เป็นต้น ที่แตกต่างกัน

3. ปัจจัยทางหน้าที่ (Functional Determinants) หมายความว่า บุคลิกภาพของบุคคล จะส่งผลกระทบต่อบทบาทแห่งความพัฒนาเจตคติของคนนั้นๆ ซึ่งจากการศึกษาของไลเบอร์แมน⁽¹⁷⁾ ที่ได้ทำการศึกษาเจตคติของคนงานโรงงานแห่งหนึ่ง พบว่า บทบาทมีอิทธิพลต่อเจตคติ โดยเจตคติของคนงานจะเปลี่ยนไปตามบทบาททางสังคมที่ตนดำรงอยู่ การศึกษานี้ ย่อมแสดงให้เห็น อิทธิพลของบทบาทที่มีต่อเจตคติและความเชื่อของบุคคล นอกจากนี้ บุคคลยังเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองจากบทบาทที่ตนมีอยู่ด้วย โดยบุคคลอาจพัฒนาเจตคติเกี่ยวกับตนเอง จากเจตคติของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา

ส่วนสิทธิโชค วรรณสันติกุล⁽⁵⁾ ได้กล่าวถึง “กลไกที่ทำให้คนเราเกิดเจตคติขึ้นมา ได้แก่

1. การเกิดเจตคติจากการเรียนรู้แบบโยงสัมพันธ์ เป็นการนำเอาสิ่งเร้าที่เป็นกลางไปเข้ากับสิ่งเร้าที่มีอำนาจ ทำให้เราต้องตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง ในที่สุดสิ่งเร้าที่เป็นกลางนั้นก็จะมีอำนาจทำให้เกิดการตอบสนองอย่างนั้นตามไปด้วยเช่นกัน เช่น เด็กที่มีเจตคติที่เป็นลบต่ออาหารชนิดใดชนิดหนึ่ง อาจเกิดจากการที่บิดามารดาเข้าซื้อให้รับประทานสิ่งนั้นจนเด็กเกิดอารมณ์เสีย ซึ่งอารมณ์เสียได้ถูกนำไปเข้ากับอาหารชนิดนั้น พलयทำให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่ออาหารชนิดนั้นไปด้วย

2. การเกิดเจตคติเพราะหลักการเรียนรู้จากผลกรรม คนเราเรียนรู้จากผลกรรมกระทำในอดีต ถ้าผลกรรมนั้นน่าพึงพอใจ เราจะมีแนวโน้มจะทำอย่างนั้นอีกเมื่อมีสิ่งเร้าเดิมปรากฏ และถ้าผลกรรมนั้นไม่น่าพึงพอใจ เราจะหาทางหลีกเลี่ยงไม่ทำอย่างนั้นอีกเมื่อมีสิ่งเร้าเดิมปรากฏ จากหลักการนี้ ทำให้บุคคลที่แสดงเจตคติออกมาแล้วได้รับแรงเสริมย่อมจะทำให้เจตคตินั้นมั่นคงยิ่งขึ้น แต่ถ้าได้รับผลกรรมที่ไม่พึงพอใจ เขาจะเปลี่ยนเจตคติไปในทิศทางอื่น ตัวอย่างเช่น บุคคลที่ประสบความสำเร็จ ได้รับรางวัล หรือมีชื่อเสียงจากสิ่งใด มักจะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

3. การเกิดเจตคติจากการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบ บางครั้งเจตคติที่เราเคยมีอยู่เกิดมาจากการเลียนแบบจากผู้อื่น ตัวอย่างเช่น ทุกครั้งที่โทรทัศน์เสนอข่าวและภาพของนักการเมืองที่พ่อแม่ไม่ชอบ พ่อแม่จะแสดงอาการไม่ชอบและวิจารณ์นักการเมืองคนนั้นทันทีในด้านไม่ดี ซึ่งลูกก็ให้เห็นการกระทำเช่นนี้บ่อย ๆ เมื่อใดที่ได้เห็นภาพนักการเมืองคนนั้นทางโทรทัศน์ ลูกก็จะแสดง

อาการไม่ชอบ แล้วเปลี่ยนช่องรับสัญญาณทันที แสดงว่าคุณได้รับเอาเจตคติของพ่อแม่ที่มีต่อ
 นักการเมืองคนนี้จากพ่อแม่โดยการเลียนแบบ”

โดยเจตคติก็ยังมีประโยชน์และหน้าที่ คือ⁽¹⁸⁾

(1) เป็นประโยชน์โดยการเป็นเครื่องมือ ปรับตัว และเป็นประโยชน์ในการใช้เพื่อทำการ
 ต่างๆ

(2) ทำประโยชน์โดยการใช้ป้องกัน สภาวะจิตใจ หรือปกป้องสภาวะจิตของบุคคล
 เพราะความคิด หรือความเชื่อบางอย่าง สามารถทำให้ผู้เชื่อ หรือคิดสบายใจ ส่วนจะผิดจะถูกเป็น
 อีกเรื่องหนึ่ง

(3) เจตคติทำหน้าที่แสดงค่านิยม ให้คนเห็นหรือรับรู้

(4) มีประโยชน์หรือให้คุณประโยชน์ทางความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้คนและสิ่งต่างๆ

(5) ช่วยให้คุณคนมีหลักการและกฎเกณฑ์ในการแสดงพฤติกรรมหรือช่วยพัฒนาค่านิยม
 ให้กับบุคคล การที่บุคคลมีเจตคติที่ดีต่อบุคคล สถานการณ์ต่างๆในสังคม จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้
 บุคคลสามารถประเมินและตัดสินใจได้ว่าควรเลือกประพฤติกรรมอย่างไรจึงจะเหมาะสมและดีงาม

จากกลไกการเกิดเจตคติ หน้าที่และประโยชน์ของเจตคติดังกล่าว อาจทำให้เห็นว่า เจต
 คติของบุคคลหนึ่ง ไม่เพียงแค่ว่าจะส่งผลต่อการปฏิบัติตนของบุคคลนั่นเอง แต่อาจยังส่งผลต่ออีก
 บุคคลหนึ่งได้ โดยเฉพาะในส่วนของกรอบครอบครัว ซึ่งด้วยสภาพสังคมปัจจุบันที่ครอบครัวไทย
 จากครอบครัวขยายกลายเป็นครอบครัวเดี่ยวมีแต่ พ่อ แม่ ลูก อีกทั้งแม่ ยังต้องออกไปประกอบ
 อาชีพนอกบ้านเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว ทำให้เด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะขาดคนเลี้ยงดู จึง
 จำเป็นต้องหาคคนมาเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผู้ดูแลเด็กมักขาดความรู้และความเข้าใจใน
 พัฒนาการเด็ก เป็นเหตุให้เด็กขาดการอบรมเลี้ยงดูเอาใจใส่อย่างถูกต้องและเหมาะสม ขาดความ
 ระมัดระวัง พลังผลอเป็นเหตุให้เด็กเกิดอันตราย จึงเป็นสาเหตุให้ในปัจจุบันมี พ่อ แม่ ผู้ปกครอง
 นำเด็กทารกและเด็กวัยเตาะแตะไปฝากตามสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานบริบาลทารกมากขึ้น
 เพราะคิดว่าเด็กจะได้รับความปลอดภัย การเลี้ยงดูที่ดี และการดูแลด้านสุขภาพอนามัยและ
 โภชนาการที่เหมาะสม จึงเกิดสถานรับเลี้ยงเด็กในลักษณะต่าง ๆ ขึ้นเพื่อรองรับความต้องการใน
 การส่งบุตรหลานเข้ารับการเลี้ยงดูของผู้ปกครอง⁽¹⁹⁾ จึงทำให้ผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก จึง
 กลายเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับตัวเด็กรองจากบุคคลในครอบครัว ดังนั้น การมีเจตคติของ
 ผู้ดูแลเด็กจึงถือได้ว่ามีความสำคัญต่อตัวเด็ก เนื่องจากอาจส่งผลต่อการเลี้ยงดูเด็กได้ โดยเฉพาะ
 เจตคติต่อตัวเด็กที่ผู้ดูแลรับผิดชอบอยู่ และเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก ไม่เพียงเท่านั้น ยังมีใน
 ส่วนของการปฏิบัติตนในการดูแลเด็ก ที่มีความจำเป็นที่ต้องตอบสนองความต้องการของเด็กอย่าง

เหมาะสม ดังแนวคิดทางจิตวิทยาการเลี้ยงดูเด็ก⁽²⁰⁾ กล่าวถึง สิ่งจำเป็นสำหรับความต้องการด้านจิตใจของเด็กนั้น คือ

1) ความรักความอบอุ่น เด็กรู้สึกอยากให้พ่อแม่หรือผู้ดูแลรักตน รู้สึกว่าตนเองเป็นที่ต้องการ มีค่าสำหรับพ่อแม่ รู้สึกว่าตนเองเป็นที่ยอมรับ เด็กไม่ควรรู้สึกว่าพ่อแม่รังเกียจตน ไม่ชอบ ลำเอียง ปฏิเสธหรือไม่เป็นที่ต้องการ เป็นส่วนเกิน จำใจต้องเลี้ยงดูตน และไม่ควรรู้สึกมีปมด้อยหรือน้อยเนื้อต่ำใจต่าง ๆ นานา เจตคติหรือท่าทีของผู้ใหญ่ที่กล่าวมาข้างต้นนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อจิตใจของเด็ก เกี่ยวกับเจตคติของพ่อแม่ต่อลูก สิ่งที่สำคัญที่จะต้องกล่าวถึง คือ เด็กต้องการความรักอย่างเหมาะสม ไม่ใช่รักมากอย่างไม่มีขอบเขต เช่น ตามใจทุกอย่างโดยไม่มีเหตุผลจนทำให้กลายเป็นคน ตามใจตัวเองตลอดเวลาไม่สามารถอดทนต่อภาวะที่คนปกติธรรมดาควรจะอดทนได้ จนกลายเป็นข้อบกพร่องทางบุคลิกภาพไป

2) การกระตุ้นอย่างเหมาะสม การกระตุ้นพัฒนาการที่เหมาะสมนั้นขึ้นกับวัยของเด็ก เช่นวัยทารกแรกเกิดก็ต้องการ การอุ้ม การสัมผัส การยิ้ม การพูดคุยด้วยเพื่อให้ได้ยินเสียง พอโตขึ้นก็ต้องการเพิ่มขึ้น เช่น การเล่น การพูดคุย ของเล่นที่เหมาะสมกับวัยก็จะช่วยกระตุ้นได้ดี สำหรับเด็กในขวบปีแรก เพื่อกระตุ้นการได้ยิน การใช้สายตา ควรใช้ของเล่นที่เคลื่อนไหวที่มีสีสัน และมีเสียงพอโต ขึ้นอีกเด็กจะต้องการการกระตุ้นเพื่อลดการเคลื่อนไหว ควรใช้กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ เช่น การใช้นิ้วมือ การใช้มือเท้า และอื่นๆ การกระตุ้นต่างๆ นี้ผลทางจิตใจที่ได้คือ เด็กรู้สึกได้รับความรัก ความสนใจ และที่สำคัญ คือ ได้กระตุ้นความรู้สึกอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจต่อสิ่งแวดล้อม ความรู้สึกสนุก อยากทดลอง อยากลองทำ ทำให้รู้สึกมีความมั่นใจ กล้าแสดงออกตามไปด้วย

3. ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยของเด็กได้มาจากสิ่งแวดล้อมรอบข้าง โดยเฉพาะพ่อแม่ ถ้าพ่อแม่มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครอบครัวสงบสุข เด็กจะไม่รู้สึกกลัวว่าจะถูกทอดทิ้ง บ่อยครั้งที่พบว่าเด็กมีอาการทางกาย เช่น ปวดหัวปวดท้อง โดยไม่มีโรคทางกายเป็นเหตุแต่กลับสัมพันธ์กับเวลาเด็กเกิดรู้สึกเครียด รู้สึกกลัวที่เห็นพ่อแม่ทะเลาะกัน ทำร้ายร่างกายกัน หรือกำลังจะหย่าร้างกัน นอกจากนั้นเด็กก็ยังต้องการความรู้สึกว่าผู้ใหญ่สามารถปกป้องตนได้ ไม่ปล่อยให้เกิดขึ้นตรายกับตน เด็กควรได้รับการปกป้องจากอันตรายทางกาย เช่น อุบัติเหตุต่างๆ และควรได้รับการปกป้องไม่ได้รับความกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรง (Psychic trauma), เช่น ภาพอุบัติเหตุที่น่าสยดสยองมาก ภาพภัยพิบัติตามธรรมชาติที่ร้ายแรงน่าสะพรึงกลัว ภาพเกี่ยวกับทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัยของเด็กและควรเตรียมตัวเตรียมใจให้เด็กสำหรับเหตุการณ์สำคัญๆ เช่นการมีน้องใหม่ การผ่าตัดเป็นต้น

4) คำแนะนำและการสนับสนุน โดยเด็กต้องการคำแนะนำ หรือคำชี้แนะจากผู้ใหญ่ว่าอะไรเป็นอะไร เช่น บทบาทที่เหมาะสมตามเพศของเด็กหญิงหรือเด็กชาย การปฏิบัติตัวในสังคม ค่านิยม ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ และควรให้การสนับสนุนช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ ที่เห็นเหมาะสม เช่น กิจกรรมที่เด็กต้องการจะทำ อาจช่วยด้านการเงินหรือช่วยหาอุปกรณ์ ช่วยให้ความคิด

5) ความสม่ำเสมอ และการมีขอบเขต ซึ่งทั้ง 2 อย่างมี มีความสำคัญที่จะทำให้เด็กเรียนรู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด อะไรทำได้หรือไม่ได้ ไม่สับสนทั้งความคิดและการปฏิบัติ กฎเกณฑ์ที่ใช้ควรจะมีเหตุผลและมีการปฏิบัติเสมอต้นเสมอปลาย เช่น ไม่ให้ใส่รองเท้าเข้าในบ้าน เพราะทำให้บ้านสกปรก ก็ควรเป็นเช่นนี้ตลอดไป ไม่ใช่เวลาที่มีเด็กรับใช้ใส่ได้เวลาแม่ต้องทำความสะอาดเองใส่ไม่ได้ หรือวันหนึ่งไม่ยอมให้ทำสิ่งหนึ่งแต่พออีกวันทำสิ่งเดียวกันก็ยอมให้ทำได้

6) ให้โอกาสใช้พลังงานในทางสร้างสรรค์ วัยเด็กเป็นวัยที่มีกำลังงานในตัวมาก เด็กต้องได้รับโอกาสให้ใช้พลังงานไปในทางสร้างสรรค์ เช่น การเล่น การออกกำลังกายในเกมกีฬาต่างๆ การมีกิจกรรมอื่นๆ ที่เหมาะสม ถ้าผู้ใหญ่ไม่เห็นความสำคัญข้อนี้ อาจต้องการให้เด็กอยู่อย่างสงบเรียบร้อย เสมอ อาจทำให้กลายเป็นเด็กเก็บกด ไม่กล้าแสดงออก เชื่องซึมหรือเฉื่อยชา ไม่ร่าเริงแจ่มใส ไม่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

จากข้างต้นจะเห็นได้ว่า ทั้งเจตคติและการปฏิบัติของพ่อแม่หรือผู้ดูแลมีอิทธิพลอย่างมากต่อจิตใจของเด็ก ในส่วนของการสนองความต้องการด้านจิตใจของเด็กจึงทำให้มีการกำหนดบทบาทของผู้ดูแลเด็ก⁽²¹⁾ ดังนี้

1. ปฏิบัติหน้าที่ตามกิจวัตรของเด็ก เพื่อให้เด็กมีความเจริญเติบโต มีพัฒนาการทุกด้านตามวัย และมีการเรียนรู้ที่เหมาะสม
2. ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กในลักษณะบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ กล่าวคือ ให้เด็กได้พัฒนาด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และจริยธรรมไปพร้อมกัน โดยให้โอกาสเด็กเรียนรู้จากสิ่งของและผู้คนที่อยู่รอบข้าง ซึ่งเด็กจะเรียนรู้ได้โดยประสาทสัมผัสทั้งห้า การเคลื่อนไหว การเล่น และการลงมือกระทำ ดังนั้น ครูผู้ดูแลเด็กจะต้องส่งเสริมให้โอกาสเด็กได้พัฒนาอย่างเต็มที่ รวมทั้งปฏิสัมพันธ์กับเด็กด้วยคำพูดและกิริยาท่าทางที่นุ่มนวล อ่อนโยน แสดงความรักความอบอุ่น
3. สังเกต เฝ้าระวัง และบันทึกความเจริญเติบโต พฤติกรรม พัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก ซึ่งจะนำไปสู่การค้นหาสาเหตุ เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขได้ทันที่
4. มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก ซึ่งผู้ดูแลเด็กจะต้องเป็นคนช่างสังเกต มีความรู้ และเข้าใจพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และไม่พึงประสงค์ของเด็ก ซึ่งพฤติกรรมนั้น อาจเกิดจากการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก รวมทั้งการปรับตัวของเด็กต่อสิ่งแวดล้อม

หากไม่ได้รับการแก้ไขตามแนวทางที่เหมาะสม อาจนำไปสู่ปัญหาทางพฤติกรรมของเด็กในอนาคต แม้ว่าเด็กแต่ละคนจะแตกต่างกันตามพันธุกรรมและการอบรมเลี้ยงดู แต่ถ้าเข้าใจและช่วยลดพฤติกรรมจะช่วยขจัดปัญหาที่จะตามมาได้ทัน่วงที

5. จัดสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย ถูกสุขลักษณะ เหมาะสมกับการพัฒนาเด็กทุกด้านทั้งภายในอาคารและภายนอกอาคารให้สะอาดถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย และมีบรรยากาศเหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก

6. ประสานสัมพันธ์ระหว่างสถานรับเลี้ยงเด็กและครอบครัวโดยเป็นคนกลางในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ หรือผู้ปกครองสมาชิกในครอบครัว เพื่อทราบถึงพฤติกรรม พัฒนาการการเปลี่ยนแปลงของเด็กได้อย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง

7. รู้จักพัฒนาตนเองในทางวิชาการและวิชาชีพเช่น การศึกษาหาความรู้ การเข้ารับการอบรมเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ การติดตามความเปลี่ยนแปลงด้านความรู้และเทคโนโลยีโดยอาศัยสื่อที่หลากหลาย รวมทั้งการรวมกลุ่มแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การศึกษาดูงาน และการพัฒนาด้านบุคลิกภาพของตนเองอยู่เสมอ

นอกจากนี้ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2549ก็ได้มีการกำหนดไว้ว่า ผู้ดูแลเด็ก ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

1. มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และจบการศึกษาภาคบังคับ
2. ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ไม่มีประวัติการทำผิดต่อเด็กหรือละเมิดสิทธิเด็ก
3. ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษซึ่งไม่เป็นความผิดเกี่ยวกับเด็ก
4. เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นผู้ติดสารเสพติด โดยมีการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
5. มีวุฒิภาวะและบุคลิกลักษณะเหมาะสมทั้งด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม มีความขยันอดทน และมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติต่อเด็กด้วยความเมตตา ความอ่อนโยนที่เอื้ออำนวยต่อการทำหน้าที่ดูแลเด็กอย่างเหมาะสม

2. แนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะ

ทางการศึกษาปฐมวัย ได้เสนอแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะ⁽²²⁾ ดังนี้

1. ด้านนโยบาย

- ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องเป็นผู้ที่มีความสุขในการทำงานกับเด็ก มีความรับผิดชอบ อดทนมีความสามารถในการช่วยเหลือเด็ก ทำงานอย่างเต็มความสามารถ เป็นผู้ที่ได้รับการอบรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็ก มีความรู้ความเข้าใจพัฒนาการต่างๆของเด็กเป็นอย่างดี
- เด็กวัยทารก อัตราส่วนระหว่างผู้เลี้ยงดูเด็กต่อเด็กต้องมีขีดจำกัด ว่าต้องมีปฏิสัมพันธ์กัน 1:1 และมากที่สุดไม่เกิน 1:3
- เด็กวัยเตาะแตะ ขนาดของกลุ่มและอัตราส่วนระหว่างผู้เลี้ยงดูเด็กและเด็ก ให้มีจำนวนสูงสุดได้ถึง 12 คน ผู้เลี้ยงดูเด็ก 1 คนต่อเด็กไม่เกิน 6 คน และการจำกัดจำนวนเด็กต้องมีความสอดคล้องกันในแต่ละวัน
- มีการจัดให้เด็กอยู่กลุ่มเดิมๆ นานที่สุดเท่าที่จะทำได้และให้ผู้เลี้ยงดูเด็กเป็นคนเดิมๆจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี

2. ด้านสภาพแวดล้อมสำหรับเด็กวัยทารก

- ผนังมีการทาสีอย่างอิสระ ควรเป็นสีที่ทำความสะอาดง่าย พรมและพื้นที่ง่ายต่อการทำความสะอาด อ่อนนุ่ม และเป็นสีจางจากธรรมชาติ สืบบนผ้าคลุมเตียง ตุ๊กตาหennaและผ้าคลุมสิ่งเหล่านี้ควรมีเพื่อประกอบการเล่นของเด็ก
- พื้นสามารถดูดซับ ระบายได้ไม่เก็บความอับชื้น ง่ายต่อการทำความสะอาด
- มีภาพถ่ายของเด็กทารกและครอบครัวของเด็กเอง อยู่ที่พื้นหรือที่สูงระดับสายตาเด็กสามารถมองเห็นได้
- เตรียมสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับเสียงให้เด็ก ซึ่งไม่กระตุ้นหรือรบกวนเกินไป หรือทำให้รำคาญใจ มีดนตรีหลายแขนงและเทปบันทึกเสียงเพื่อความสนุกสนานของเด็กทารก
- พื้นสำหรับเด็กเล่นต้องสะอาดสุขภาพดี มีหมอนเสื่ออย่างนุ่มๆ และพรมที่เด็กสามารถนอนกิ้งไปกิ้งมาได้ และมีที่สำหรับให้ผู้เลี้ยงดูเด็กและผู้ปกครองได้ผ่อนคลายร่วมกันกับเด็ก
- พื้นที่ดีจัดเตรียมให้เด็กต้องกว้าง ให้เด็กสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ พื้นสำหรับเด็กทารกเล็กๆ จะถูกแบ่งออกมาจากเด็กที่เริ่มคลาน เพื่อให้เด็กเล็ก ปลอดภัยจากการปะทะกับเด็กทารกคนอื่น
- ของเล่นที่เห็นชัด เช่น โมบาย เป็นสิ่งทำให้ทารกหันไปหันมา ส่งผลต่อทิศทางการมองของทารกและการแสดงออกถึงความสนใจของเด็ก โมบายจะเคลื่อนไหวเมื่อเด็กเอื้อม

มือไปจับ

- มีชั้นวางหนังสือมีหนังสือที่ทำจากกระดาษแข็ง มีความทนทาน ไม่ขาดง่าย
- ของเล่นที่จัดเตรียมไว้ ต้องเป็นของเล่นที่เด็กจับต้องได้ ซึ่งตอบสนองต่อการรับรู้

ถึงความแตกต่างจากการสัมผัสของแต่ละชนิด

- ความหลากหลายจากของเล่นภายในบ้านที่ปลอดภัย ซึ่งทารกสามารถใช้อุปกรณ์เหล่านั้นในการเล่น ไม่ว่าจะป็นท่อนไม้ แก้ว จาน กลอง
- ของเล่นจะต้องได้รับการวัดขนาด ที่เด็กสามารถจับต้องได้
- จัดของเล่นที่让孩子ได้เคลื่อนไหวอย่างอิสระและช่วยพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เล็ก มีความสัมพันธ์กัน เช่น ลูกบอล รถบรรทุก และอุปกรณ์ของเล่นอื่น ๆ ที่ให้เด็กได้ปีน ไต่ โดยมีเบาะรองรับ เพื่อความปลอดภัย

• มีชั้นวางของ ที่เปิดไว้ให้เด็กหยิบได้ เพื่อให้เด็กเลือก ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องจัดกลุ่มสิ่งของต่าง ๆ บนชั้นให้สัมพันธ์กับกิจกรรม

• มีที่เก็บอุปกรณ์การเล่นที่พิเศษแต่ละชนิดไว้มากพอ และพร้อมที่จะนำมาใช้ได้ (ต้องเป็นอุปกรณ์ที่ส่งเสริมสติปัญญา) ผู้เลี้ยงดูเด็กสามารถจัดเก็บได้ง่าย หากทารกเล่นของเล่นแล้วจับใส่ปาก แล้วไม่เล่นอีก จะต้องนำของเล่นชิ้นนั้นไปล้างและทำให้ปราศจากเชื้อโรคและต้องนำของเล่นชิ้นอื่นมาแทนที่ ทุกอย่างต้องอยู่ใกล้กัน ดังนั้น ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องไม่ปล่อยให้ทารกปราศจากของเล่น

• อุณหภูมิของห้องที่เด็กเล่น สามารถปรับได้ช่องระบายอากาศต้องทำความสะอาดและถ่ายเทได้ดี พื้นต้องไม่ขรุขระ เปิดหน้าต่างให้มีแสงเข้ามาและมีอากาศที่สดชื่น ผู้เลี้ยงดูเด็กควรพาทารกออกมาที่หน้าต่างให้เด็กมองสิ่งภายนอกบ้าง

• มีพื้นที่ข้างนอกให้เด็กเล่น พาเด็กออกมากลางแจ้งและในร่ม โดยจะต้องเป็นที่ที่ปลอดภัย พื้นดินรอบ ๆ บริเวณที่ให้เด็กปีนป่ายต้องไม่แข็งเกินไป

• ควรอุ้มทารกไปยังจุดต่าง ๆ ที่แตกต่างกันบ้าง (เช่น อุ้มนั่งบนเบาะ หรือปล่อยให้ลงไป คลานเล่น ฯลฯ) ให้เด็กได้เรียนรู้และตอบสนองกับสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กสามารถเห็นได้

3. ด้านสุขภาพและความปลอดภัย

• จะต้องคำนึงถึงสุขลักษณะ ต้องล้างมือก่อนทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนผ้าอ้อมการเตรียมอาหาร และต้องเน้นการทำความสะอาดพื้นที่การเล่น และจะมีภาพ (คำเตือน) ติดไว้ตามฝาผนัง

- ห้องเปลี่ยนผ้าอ้อมและห้องเตรียมอาหารต้องแยกออกจากกัน
- นำของเล่นและสิ่งต่าง ๆ มาทำความสะอาดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค

- มีสมุดบันทึกสุขภาพสำหรับทารก เป็นการตรวจสุขภาพเด็ก ปัญหาทางสุขภาพจะต้องมีแฟ้มสำหรับเด็กทารกทุกคน มีนโยบายที่ให้ผู้ปกครองตื่นตัวในการดูแลและแยกเด็กออกมาจากสถานรับเลี้ยงเด็กถ้าเด็กป่วย

- ทราบสาเหตุของการป่วยต่าง ๆ ของเด็ก
- ผู้ปกครองนำไปสำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยาที่เด็กสามารถทานได้และยาที่เด็กแพ้
- มีการจดบันทึกประจำวันในเรื่องต่าง ๆ ของเด็ก เช่น การให้ยา การรับประทาน อาหารการขับถ่าย เป็นต้น

- มีการจัดเตรียมเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสถานที่และสภาพอากาศให้เด็ก
- ผู้เลี้ยงดูเด็กสามารถมองเห็นเด็กและได้ยินเด็กอยู่ตลอดเวลา
- มีการตรวจดูความปลอดภัยอยู่เสมอ ทั้งภายนอกและภายในพื้นที่ และต้องติดแผ่นนั้นไว้บนฝาผนังใกล้ตารางบันทึกประจำวันของทารก มีการเตรียมสิ่งของที่ต้องใช้เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินจัดไว้ในถุง และมีการฝึกซ้อม

4. การอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้สำหรับเด็กวัยทารก

- มีการดูแลเด็กอย่างต่อเนื่องและเต็มทีสร้างความสัมพันธ์กับเด็กและครอบครัว ต้องมีความรู้เกี่ยวกับเด็กทารกเป็นอย่างดีสามารถตอบสนองต่ออารมณ์และความต้องการ มีสิ่งกระตุ้นสำหรับเด็กแต่ละคนรวมถึงการตอบสนองความพอใจในการติดต่อกับเด็กแต่ละคนและครอบครัวของเด็ก

- ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องมีส่วนร่วมร่วมกับเด็กทุกคนเผชิญหน้ากับเด็ก ต้องพูดคุยด้วยความสุภาพ เสียงเบาๆ เป็นแบบอย่างในการใช้ภาษาและสังเกตเด็กบ่อย ๆ ในขณะที่เด็กตอบสนอง

- ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องสังเกต และฟังการตอบสนองเสียงของทารกที่ทำงาน การเลียนแบบเสียงพูด และการใช้เสียงแสดงความพอใจของทารกในระยะแรกของการสื่อสาร

- การใกล้ชิดเด็ก จะกระตุ้นปฏิกิริยาของเด็กทารกให้เกิดขึ้นตลอดทั้งวัน การสังเกตสิ่งที่กระตุ้นของเด็กทารก ดูได้จาก เด็กจะชอบหยิบจับ ให้อุ้มไปยังสถานที่ใหม่ หรือไปยังสภาพใหม่ ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องพูดคุยกับเด็กบ่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสิ่งที่เด็กคุ้นเคย

- ผู้เลี้ยงดูเด็กควรให้ความสนใจ เอาใจใส่เด็กทารกเป็นพิเศษในระหว่างที่ทำกิจกรรม เช่นการเปลี่ยนผ้าอ้อม การกินอาหาร ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องมีเหตุมีผลไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น กำลังจะเกิดอะไรขึ้น และอะไรจะเกิดต่อไป ถาม คอยให้ความช่วยเหลือและมีส่วนร่วมกับเด็ก

- ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องรับรู้ถึงการร้องไห้ และการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อที่จะสื่อสารของเด็กทารก แสดงอาการตอบรับต่อเสียงร้องและเสียงเรียก

- ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องแน่ใจว่าเด็กทารกทุกคนได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างทะนุถนอม

- การหยอกเหย้ามีผลต่อความรู้สึกของเด็กทารก รวมไปถึงความสนใจและอารมณ์ที่สม่ำเสมอ ความอดทนต่อธรรมชาติที่เคลื่อนไหว เสียงที่ดังและการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ
 - ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องแสดงความเอาใจใส่ต่อการเล่นของเด็กทารก สังเกตการทำกิจกรรมของเด็ก อธิบายถึงกิริยา และเตรียมสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย สนับสนุน ช่วยเหลือ ในด้านความคล่องแคล่วของเด็ก
 - ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องพูดคุย ร้องเพลง และอ่านหนังสือให้เด็กฟังบ่อย ๆ เพราะภาษาเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดในการดำเนินชีวิตโดยผ่านการติดต่อสื่อสารกับเด็กทารก
 - เด็กทารกและพ่อแม่รู้สึกอบอุ่นในตอนเช้าผู้เลี้ยงดูเด็กเป็นสิ่งที่ดีและเหมาะสมที่สุดเมื่อเด็กไปถึง และต้องช่วยเด็กโดยผ่านกลุ่มเล็ก ๆ ด้วยการปลอบโยน
 - ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องตอบสนองเด็กในเรื่องของอาหาร และความสะอาดสบาย ช่วยให้เกิดทารกสามารถพัฒนาได้ตามความเป็นจริง ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องดูแลโดยการจัดสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ให้เด็ก
 - ผู้เลี้ยงดูเด็กสนใจความแตกต่างระหว่างบุคคลและการตอบสนองทางบวกของเด็กแต่ละคน ในการพัฒนาความสามารถใหม่
 - ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องรู้ว่าเด็กทารกอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับสิ่ง ๆ อยู่ตลอดเวลา ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไป
 - ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องจัดการให้ดีกับเรื่องฉุกเฉินและการเป็นแบบอย่างที่มีผลกระทบกับสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาของเด็ก
 - ผู้เลี้ยงดูเด็กสังเกตสิ่งที่เด็กทารกเล่นเป็นประจำ และสิ่งที่ทารกสนใจ ต้องระวังไม่ให้มีอะไรมารบกวน เสือทารกต้องการเล่น
 - การเปลี่ยนผ้าอ้อม การให้อาหาร และสิ่งอื่นที่จำเป็นต่อประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กทารกและผู้เลี้ยงดูเด็ก
- การรับประทานอาหาร / นม / ยา
- ทารกจะถูกอุ้มให้ติดกับตัวผู้เลี้ยงดูเด็กเสมอเวลาที่ให้นม
 - แก้วที่สูง ๆ จะใช้ก็ต่อเมื่อจำเป็น สามารถพับและเก็บได้ เมื่อพื้นที่นั้นจะใช้ให้เด็กนั่งและมีเข็มขัดรัดที่ปลอดภัย โต๊ะจะสูงแค่เอวของเด็ก พร้อมด้วยแก้วเด็กอยู่ข้าง ๆ ซึ่งใช้สำหรับเด็กนั่งเวลาทานอาหาร
 - จัดกลุ่มให้เด็กทานอาหาร 1 – 2 คน โดยมีผู้เลี้ยงดูเด็กเป็นผู้คอยช่วยเหลือเด็กเท่าที่จำเป็น อาหารที่หยิบจับเองได้ จะปล่อยให้เด็กใช้มือหยิบด้วยตนเอง ให้รับประทานอาหารทีละน้อย ๆ และให้เลือกว่าจะทานเท่าไร และจะอิมเมื่อไร

- เวลารับประทานอาหารเป็นเวลา ผู้เลี้ยงดูเด็กพูดคุยส่งเสริมเรื่องสังคมและเป็นเวลาแห่งความสุขของเด็ก

- ต้องติดป้ายที่อาหารของเด็กแต่ละคน และชวดนมต้องแยกจากยา เก็บไว้ในตู้เย็นเป็นรายบุคคล ติดป้ายชื่อที่ผ้ากันเปื้อนแล้วแขวนไว้ที่ตะขอ ใกล้กับบริเวณรับประทานอาหาร งานและภาชนะต้องไม่ใช้ปนกัน และต้องล้างหลังการใช้

การนอน

- ห้องนอนต้องแยกออกจากห้องกิจกรรม ห้องรับประทานอาหาร เด็กจะมีเปลและผ้าปูที่นอนส่วนตัว มีสิ่งที่เด็กชอบมาไว้ในเปลและแต่ละเปลมีชื่อติดไว้

- เปลเด็กจะทำจากไม้ เหล็ก หรือพลาสติกแต่ละชนิดต้องคำนึงถึงความปลอดภัย ลงกลอนไว้เพื่อกันเด็กหล่นลงมา พูกต้องอุ่นพอเหมาะ ภายในเปลควรมีเนื้อที่กว้างพอที่เด็กจะพลิกตัวได้ถนัด เพื่อให้เด็กหายใจได้สะดวก

- แสงสว่างควรหรี่ ๆ แต่ไม่ถึงกับมืด ต้องทำให้ผู้เลี้ยงดูเด็กมองเห็นเด็กได้ บรรยากาศต้องเงียบและมีเพลงคลอเบา ๆ

ผ้าอ้อม

- เด็กจะมีผ้าอ้อมส่วนตัว สำหรับใช้และง่ายเวลาเปลี่ยนผ้าอ้อมให้เด็ก
- ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องล้างมือทุกครั้ง ทั้งก่อนและหลังการเปลี่ยนผ้าอ้อม
- เก็บอุปกรณ์ในการเปลี่ยนผ้าอ้อมให้เข้าที่และติดป้ายชื่อให้เรียบร้อย และจะมีรูปภาพเกี่ยวกับขั้นตอนในการเก็บและนำเครื่องป้องกันต่าง ๆ มาใช้ เช่น การใช้ถุงมือ การเปลี่ยนผ้าอ้อม และภาพการล้างมือให้ชัดเจน (ติดระดับสายตา)

- ทุกเช้าเมื่อรับเด็กมาแล้ว เก็บกระเป๋าลูกโดยนำผ้าอ้อมของแต่ละคนแยกไว้แล้วติดป้ายชื่อ เพื่อง่ายต่อการหยิบมาใช้

5. การอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กวัยเตาะแตะ

- จัดตารางเวลาที่เรียบง่าย ยืดหยุ่นตามความต้องการของเด็ก
- ปรับตารางกิจกรรมให้ความสนใจเป็นรายบุคคล ช้าทวนงาน พัฒนาเด็กเป็นพิเศษ

พิเศษ

- จัดที่ว่างทำกิจกรรมให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วม
- ชักชวนให้เด็กเล่นด้วยกัน เป็นแบบอย่างให้เด็กเล่นอย่างมีจินตนาการสนับสนุนให้เด็กได้ทำกิจกรรมนาน ๆ และยากขึ้นตามลำดับ

- เคารพในการเล่นของเด็ก หาของเล่นที่เด็กชอบมาให้เด็กเล่นคนเดียวหรือเล่นเป็นกลุ่ม

- อ่านหนังสือให้เด็กฟังเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลร้องเพลง เล่นนิ้วมือ แสดงบทบาทตามนิทานอย่างง่ายกับเด็ก

- จัดกิจกรรมศิลปะ มีอุปกรณ์พร้อม ไม่คาดหวังผลงานให้เสร็จ ไม่ใช้อาหารมาทำศิลปะเพราะต้องการฝึกให้เด็กแยกแยะ

- ให้เด็กได้ทำกิจกรรมของตัวเองในแต่ละวันเช่น กิจกรรมน้ำ ทาย บินแปงระบายสี

- ฝึกกิจวัตรประจำวัน

- ฝึกตารางประจำวัน เช่น เวลากิน นอน

- ร่วมมือกับผู้ปกครองสอนเด็กในการเข้าห้องน้ำ

- ยอมรับการแสดงออกทางกายภาพของเด็ก

- ปรับเวลานอนให้เด็กบางคน หรือจัดเล่นตามมุมให้เด็กที่ตื่นนอน

- ผลงานของเด็กโชว์ในระดับสายตาของเด็ก

- จัดสิ่งแวดล้อมเอื้อต่อการพัฒนาทักษะเน้นความปลอดภัย

- จัดเตรียมหนังสือภาพเพื่อให้เด็กเรียนรู้ในกลุ่มเด็กที่มีความแตกต่างด้านอายุ

พันธุกรรม วัฒนธรรม และครอบครัวรวมทั้งเด็กที่มีความสามารถพิเศษและเด็กพิเศษให้สามารถเรียนรู้ได้

- เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ทั้งในและนอกห้อง ควรจัดสิ่งแวดล้อมให้มี เครื่องปั้นอุโมงค์ ไม้สั้น และเครื่องเล่นฝึกการก้าวเดินเพื่อพัฒนาทักษะของเด็ก

- การพาเด็กไปเดินรอบ ๆ บริเวณสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสวนสาธารณะเพื่อดูสภาพแวดล้อมภายนอกที่หลากหลาย

- การจัดพื้นที่สำหรับเปลี่ยนผ้าอ้อม ห้องน้ำห้องนอน และห้องอาหาร แยกออกจากกันเพื่อสุขอนามัยและความสงบในการพักผ่อน

- การจัดพื้นที่สำหรับเด็กนอน ควรเว้นระยะห่างระหว่างเบาะเด็กแต่ละคน ผู้เลี้ยงดูเด็กควรจัดเบาะตามลักษณะการนอนของเด็ก

- เด็กเตาะแตะต้องมีที่นอนที่มีของใช้ส่วนตัวคือผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน ผ้าห่มหรือของเล่นที่เป็นส่วนหนึ่งของการนอนหลับ

6. การสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง

- ผู้เลี้ยงดูเด็กทำงานร่วมกับพ่อแม่ มีการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความไว้วางใจและความเข้าใจกันเสมอ ทั้งในเรื่องของสวัสดิการและพัฒนารเด็ก รู้ถึงความต้องการของพ่อแม่และ

เคารพในวัฒนธรรมของแต่ละครอบครัว ผู้เลี้ยงดูเด็กต้องฟังในสิ่งที่พ่อแม่พูดถึงเด็กอย่างละเอียด และค้นหาเป้าหมายของแต่ละครอบครัว

- ผู้เลี้ยงดูเด็กช่วยให้พ่อแม่รู้สึกดีกับลูก โดยบอกถึงสิ่งดี ๆ และสิ่งที่น่าสนใจที่เกิดขึ้นกับเด็กในแต่ละวัน เพราะการสื่อสารกับผู้ปกครองเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับสถานรับเลี้ยงเด็ก
- ผู้เลี้ยงดูเด็กและผู้ปกครองควรรหาข้อตกลงที่ดีที่สุดร่วมกันในการพัฒนาเด็ก รวมทั้งช่วยกันแก้ไขปัญหของเด็ก และมีบทสรุปในความคิดเห็นที่ต่างกัน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรุณา กลกิจโกวินท์⁽²¹⁾ ได้กล่าวว่า ในการเลี้ยงดูเด็ก การมีเจตคติต่อเด็กที่ดี แล้วส่งผลต่อการเลี้ยงดูเด็กให้เหมาะสมนั้นคือ มีความรัก ความเอาใจใส่ ปรารถนาดี ฝึกให้มีระเบียบวินัย ไม่ตามใจมากเกินไป ถือได้ว่าเป็นการตอบสนองของความต้องการของเด็กที่มีความต้องการที่เรียกว่า “3L” ได้แก่ Love Limitation and Let them grow up

ดวงเดือน พันธุมนาวิน⁽²³⁾ ได้แบ่งการเลี้ยงดูจากเจตคติของพ่อแม่ และผู้เลี้ยงดูที่มีต่อเด็กได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. ประเภทรักจนเหลือ หมายถึง การเลี้ยงดูที่ให้เด็กเป็นศูนย์กลาง เด็กจะได้รับความรักและการตามใจอย่างมากจนเกินไป ไม่มีความรับผิดชอบหรือหน้าที่ที่จะปฏิบัติภายในบ้าน ได้รับของ และพาไปเที่ยวสนุกสนาน โดยไม่มีเหตุผลอันควร
2. ประเภทเข้มงวด หมายถึง การเลี้ยงดูหรือคาดหวังให้เด็กปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดหากไม่ปฏิบัติจะถูกลงโทษ การกระทำมีกฎเกณฑ์ลงโทษอย่างยุติธรรม คาดหวังที่จะให้เด็กมีความสามารถเกินธรรมชาติ
3. ประเภทละทิ้งและปฏิเสธ หมายถึง การเลี้ยงดูทำตนเป็นศัตรูอย่างเปิดเผยกับเด็กแสดงความโกรธเกลียดในรูปของการควบคุม และลงโทษซ้ำพ่อแม่ยังรู้สึกว่าลูกของตนเป็นผู้แก้ไขไม่ได้แล้ว
4. ประเภททะนุถนอมแบบไขว่ในหิน หมายถึง การเลี้ยงดูแบบคอยสอดส่องลูกตลอดเวลาโดยมิให้เสียงเลย พ่อแม่จะทำให้ลูกทุกอย่าง แม่จะโตแล้ว

สมคิด อิศระวัฒน์⁽²⁴⁾ พบว่า การเลี้ยงดูของพ่อแม่และผู้ดูแลด้วยท่าที หรือ เจตคติที่มีต่อเด็ก โดยไม่รักหรือรังเกียจ และการรักและปกป้องคุ้มครองเด็กมากเกินไป นั้นมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก ที่แตกต่างกัน เช่น

1. การเลี้ยงดูที่ทอดทิ้ง กระทำทารุณ หรือประณามอย่างไม่สมควร หรือเข้มงวด ดุ ลงโทษเสมอ ๆ จะส่งผลต่อพฤติกรรมของลูก จะเป็นคนขี้กลัว กังวล มีปมด้อยยอมให้คนทั่วไปเอาไรด์เอา

เปรียบ เพื่อไฝหาความรักที่ไม่เคยได้รับ หรือมีพฤติกรรมในทางตรงกันข้ามคือ ก้าวร้าว ไม่เป็นมิตร
ต่อบุคคลอื่น และไม่ยอมลงให้ใครเมื่อโตขึ้น

2. แสดงความรักลูกไม่เท่ากันจะทำให้เด็กเกิดความอิจฉาแก่งแย่งชิงดีกันระหว่างพี่น้อง
เด็กที่รู้สึกว่าคุณแม่ไม่รัก มักจะกังวล อารมณ์หวนไหว้สมาธิเสื่อม เป็นเด็กคือ เจ้าอารมณ์ และเต็ม
ไปด้วยความรู้สึกชิงชังคนอื่น

3. แสดงความห่วงใย และตามใจเกินขอบเขต ทุ่มววย ปรนนิบัติ คอยระมัดระวังเกินไป
เด็กจะไม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่รับผิดชอบตนเองเท่าที่ควร บุคลิกภาพไม่เจริญสมวัยหรือมีวุฒิภาวะ
ต่ำ

4. แสดงความโอ้อวดคุ้มครองมากเกินไปอาจเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นคนเปราะ ไม่มีความ
อดทน มีความโน้มเอียงที่จะเป็นโรคจิต โรคประสาทได้พอ ๆ กับเด็กที่ขาดความรัก

นอกเหนือจากนั้นเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กก็ยังเป็นส่วนหนึ่งต่อการเกิดพฤติกรรมใน
การที่จะดูแลเด็ก โดยเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก หมายถึง แนวโน้มของพฤติกรรมในลักษณะ
ชอบ- ไม่ชอบ หรืออาจพอใจ -ไม่พอใจต่อการทำงานดูแลเด็ก ซึ่งเกิดจากความคิด ความเชื่อ
ความรู้สึก และประสบการณ์ที่พบเจอมาของผู้ดูแลเด็ก ซึ่งเป็นตัวกำหนดแนวทางในการมีปฏิริยา
ตอบสนองต่อการทำงานดูแลเด็ก

ทัตดาว ลออวิโรจน์⁽²⁵⁾ ได้กล่าวว่า เจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก ถือเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่า
สิ่งที่คุณดูแลปฏิบัติ เพราะเจตคติในการเลี้ยงดูเป็นพื้นฐานแห่งการเรียนรู้และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
ของเด็ก ถ้าหากผู้ดูแลมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำงานเช่น ไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการ
ทำงาน ไม่มีความภูมิใจ ไม่คิดที่จะปรับปรุงการทำงานให้ก้าวหน้า และไม่กระทำตนเป็นตัวอย่างที่
ดีในสายตาของเด็ก เป็นต้นแล้ว โอกาสที่จะทำงานได้อย่างเต็มความสามารถและเลี้ยงดูเด็กด้วย
ความเต็มใจย่อมลดน้อยลงอย่างแน่นอน

อรุณ รักธรรม⁽²⁶⁾ ได้ศึกษาพบว่า เจตคติต่อการทำงาน เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ
ในการประกอบอาชีพ เจตคติต่อการทำงานเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลทั้งในแนวทางการ
ทำงานและเป้าหมายของการทำงาน ตลอดจนทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน

Hannan⁽²⁷⁾ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่เลี้ยงเด็ก ทศนคติเกี่ยวกับ
เด็กและการเลี้ยงดูเด็กและคุณภาพของการดูแลเด็กวันทารกและวัยเตาะแตะในสถานรับเลี้ยงเด็ก
กลุ่มตัวอย่าง 59 คน พบว่าทศนคติเกี่ยวกับเด็กและการเลี้ยงดูของพี่เลี้ยงเด็กรวมถึงประสบการณ์
ในการดูแลเด็ก ล้วนแต่ส่งผลต่อการเลี้ยงดูเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในทางกลับกันก็มีการศึกษาที่พบว่ามีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ขาดหายไป เพราะมีประสบการณ์ที่ไม่ดีจากผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก ที่มาจากการมีปัจจัยใน ด้านการมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำงานดูแลเด็กของผู้ที่ดูแลเด็ก

อังศุมาลิน ยีนบุญ⁽²⁸⁾ พบว่า ปัจจัยของการมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำงานดูแลเด็ก ถือเป็น ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาในการทำงานดูแลเด็ก คิดเป็นร้อยละ 64.25 ซึ่งปัญหาที่พบ ได้แก่ การเข้าออกงานบ่อย การขาด ลา มาสาย การไม่เอาใจใส่เด็ก มีความขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงาน มีความประพฤติกที่ไม่เหมาะสม พูดจาไม่ไพเราะ เป็นต้น

พวงรัตน์ รอดมณี⁽²⁹⁾ ได้ทำการศึกษาเรื่อง การปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กในการส่งเสริม สุขนิสัยให้แก่เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พบว่า การปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กในรายการที่ทำ เป็นประจำ คือ พฤติกรรมการรักษาความสะอาดของร่างกายและเครื่องใช้ การฝึกอบรมเด็ก ปฐมวัย ตามตารางกิจกรรมประจำวัน การรักษาความสะอาดทั่วไป การจัดสถานที่ภายในอาคาร และการจัดให้เด็กได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ การประชุมเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ใน การดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การขอความร่วมมือในการจัดหาอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนตัว เด็ก รวมทั้งการแนะนำให้พาเด็กที่เจ็บป่วยไปหาแพทย์หรือเจ้าหน้าที่อนามัย และการปฏิบัติของ ผู้ดูแลเด็กในรายการที่ทำบ้างไม่ทำบ้าง ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเรื่อง พัฒนาการเด็กและการจัดกิจกรรม ทักษะการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็ก รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็น และงบประมาณในการดำเนินการ

วรนาฏ สุนทรรัตน์⁽³⁰⁾ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การดำเนินงานเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู เด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะของผู้บริหารและผู้เลี้ยงดูเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กพบว่า การ ดำเนินงานเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะของผู้เลี้ยงดูเด็กในสถานรับเลี้ยง เด็กมีการดำเนินงานที่ค่อนข้างเหมาะสม แต่ยังมีในบางจุดที่ถือได้ว่ายังบกพร่องไป โดยเฉพาะ ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

ดวงพร หัวเมืองแก้ว⁽³¹⁾ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมใน สถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนสังกัดกรมประชาสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร พบว่า สถานรับเลี้ยงเด็ก ขาดยังงบประมาณในการส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อม และพี่เลี้ยงเด็กยังขาดความรู้ความ ชำนาญในการจัดสภาพที่เหมาะสมกับพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก

ประพันธ์ ทองสีด้า⁽³²⁾ ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในการดูแล เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย พบว่า ปัจจัยด้าน อายุ รายได้ที่ได้รับและสวัสดิการส่งผลทำให้การปฏิบัติงานในการดูแลเด็กมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย (Research Design)

การวิจัยเชิงพรรณนา ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross – sectional Descriptive Study)

ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)

ประชากร

ประชากรเป้าหมาย คือ ผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน จังหวัดลำพูน โดยมี

เกณฑ์การคัดเลือก (Inclusion criteria)

1.เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลเด็กทั้งบุคคลที่ต้องดูแลเด็กตลอดเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก คือ ตั้งแต่เด็กมาสถานรับเลี้ยงเด็กจนกระทั่งเด็กกลับบ้าน และบุคคลที่ดูแลเด็กในบางเวลา เช่น ผู้ดูแลเด็ก แม่บ้าน หรือแม่แต่ผู้ดูแลประกอบกิจการ

2.เป็นผู้ที่สามารถเข้าใจภาษาไทยได้ ตอบคำถามได้ ถ้าไม่สามารถอ่านหรือเขียน ผู้วิจัยจะอ่านให้ฟังแล้วให้ผู้นั้นเป็นผู้ตอบ

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน จังหวัดลำพูน ในช่วงการเก็บข้อมูลและผ่านคัดเลือกตามเกณฑ์การคัดเลือกเข้าศึกษา โดยมีจำนวนทั้งหมด 121 คนโดยในเขตอำเภอเมืองลำพูนมีจำนวน 96 คนและเขตอำเภออื่นๆ ได้แก่ อำเภอบ้านโฮ้ง อำเภอบ้านธิ อำเภอป่าซาง อำเภอลี้ คิดเป็นจำนวน 25 คน

อำเภอ	สถานรับเลี้ยงเด็ก(แห่ง)	จำนวนผู้ดูแลเด็ก(คน)
อำเภอเมืองลำพูน	30	96
อำเภอบ้านโฮ้ง	1	1
อำเภอบ้านธิ	3	8
อำเภอป่าซาง	5	10
อำเภอลี้	3	6
รวม	42	121

ขนาดตัวอย่าง คำนวณโดยใช้สูตร Yamane⁽³³⁾

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

N = ผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน จังหวัดลำพูน

e^2 = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

$$n = \frac{121}{1 + (121)(0.05)^2}$$

$$n = 92.89 \approx 93$$

ผลจากการคำนวณได้จำนวนตัวอย่างขั้นต่ำที่สามารถเป็นตัวแทนประชากรได้เท่ากับ 93 คน แต่ เพื่อให้จะให้ข้อมูลจำนวนตัวอย่างมีความเพียงพอต่อการวิเคราะห์ทางสถิติจึงเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 10%

$$n = \left(\frac{10 \times 93}{100} \right) + 93$$

$$n = 9.3 + 93$$

$$n = 102.3 \approx 103$$

ดังนั้นต้องใช้ตัวอย่างทั้งสิ้นเท่ากับ 103 คน แต่ในการศึกษารุ่นนี้ใช้ประชากรทั้งหมด คือ 121 คน

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling technique)

ไม่มีการสุ่มตัวอย่างเนื่องจากใช้ประชากรทั้งหมด 121 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่เหมาะสมในการที่จะครอบคลุมประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 8 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามส่วนบุคคล เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน จังหวัดลำพูน โดยมีคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา เศรษฐฐานะ สถานภาพสมรส ประวัติการเจ็บป่วยหรือโรคประจำตัว ประสบการณ์ในการทำงาน ระยะเวลาในการทำงานดูแลเด็ก จำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อวัน สวัสดิการที่ได้รับ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อเด็กซึ่งผู้ศึกษาได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของดวงพร หัวเมืองแก้ว⁽³¹⁾ ซึ่งนำไปใช้ในพีเลี้ยงเด็ก ในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนได้ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.87 มีจำนวน 15 ข้อ ซึ่งเป็นการวัดเจตคติที่มีต่อเด็กซึ่งลักษณะของข้อคำถามทั้ง 15 ข้อ จะเป็นแบบ

มาตราส่วนประมาณค่า โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวกจำนวน 8 ข้อ คือข้อที่ 3,4,6,8,11, 13,14 และ 15 และข้อคำถามทางลบจำนวน 7 ข้อคือข้อที่ 1,2,5,7,9,10 และ 12 เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามคือ

ระดับความเห็น	คะแนนข้อคำถามทางบวก	คะแนนข้อคำถามทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
เฉยๆ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลผลรวมคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อทั้งข้อคำถามทางบวกและข้อคำถามทางลบ จากนั้นนำผลจากคะแนนที่ได้ มาจำแนกเป็นรายด้าน คิดค่าเฉลี่ยแต่ละด้านตามจำนวนข้อคำถาม โดยใช้เกณฑ์เพื่อแปลความหมาย ซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแต่ละข้อดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 2.33 หมายถึง เจตคติทางลบต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง เจตคติปานกลางต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึงเจตคติทางบวกต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก ซึ่งผู้ศึกษาได้ดัดแปลงมาจาก

แบบสอบถามของนิคม พรหมย้อย⁽³⁴⁾ โดยประยุกต์มาจากการใช้ทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg ซึ่งนำไปใช้ในครูปฐมวัย ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.85 มีจำนวน 60 ข้อ เป็นการวัดเจตคติที่มีต่องานในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะงาน การปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงานซึ่งลักษณะของข้อคำถามทั้ง 60 ข้อ จะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ประกอบด้วยข้อคำถามทางบวกจำนวน 42 ข้อ คือข้อที่ 1,2,5,6,7,8,10,11,12,13,15,17,19,21,22,23,24,25,27,28,30,31,32,33,35,36,37,38,40, 41,43,44,45,47,48,50,53,54,56,57,58 และ 59 และข้อคำถามทางลบจำนวน 18 ข้อคือข้อที่ 3,4,9,14,16,18,20,26,29,34,39,42,46,49,51,52,55 และ 60 เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามคือ

ระดับความเห็น	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
เฉยๆ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลผลรวมคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อทั้งข้อความทางบวกและข้อความทางลบ จากนั้น นำผลจากคะแนนที่ได้ มาจำแนกเป็นรายด้าน คิดค่าเฉลี่ยแต่ละด้านตามจำนวนข้อคำถาม โดยใช้เกณฑ์เพื่อแปลความหมาย ซึ่งพิจารณาจากค่าเฉลี่ยแต่ละข้อดังนี้

0.00-2.33 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการดูแลเด็ก

2.34-3.66 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีเจตคติในระดับปานกลางต่อการดูแลเด็ก

3.67-5.00 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีเจตคติที่ดีต่อการดูแลเด็ก

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดูแลเด็กวัยทารก (อายุ 0-1ปี) ซึ่งผู้ศึกษาได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของวรรณภา สุคนธ์รัตน์⁽³⁰⁾ เป็นการสอบถามในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดูแลเด็กวัยทารก ในเรื่องของการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก การอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ และการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองซึ่งนำไปใช้ในผู้เลี้ยงดูเด็กวัยทารก ได้ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ โดยแบ่งเป็นด้านละ 5 ข้อ ซึ่งเป็นแบบให้เลือกตอบ คือปฏิบัติและไม่ปฏิบัติ เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ คือ ปฏิบัติ (1 คะแนน) ไม่ปฏิบัติ (0 คะแนน) เมื่อได้คะแนนครบทุกข้อ นำคะแนนแต่ละข้อมารวมกัน แล้วนำมาคำนวณออกมาเป็นค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = (\text{จำนวนผู้ตอบในแต่ละข้อ} / \text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}) \times 100$$

แล้วพิจารณาจากคะแนนร้อยละที่ได้ ดังนี้

ต่ำกว่าร้อยละ 60 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง

ร้อยละ 61-70 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่พอใช้

ร้อยละ 71-80 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี

ร้อยละ 81ขึ้นไป หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดูแลเด็กวัยเตาะแตะ (อายุตั้งแต่ 1ปีขึ้นไป-3ปี) ซึ่งผู้ศึกษาได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของวรรณภา สุคนธ์รัตน์ เป็นการสอบถามในเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดูแลเด็กวัยเตาะแตะ ในเรื่องของการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของ

เด็ก การอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ และการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองซึ่งนำไปใช้ในผู้เลี้ยงดูเด็กวัยเตาะแตะ ได้ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 ซึ่งมีข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ โดยแบ่งเป็นด้านละ 5 ข้อจะเป็นแบบให้เลือกตอบ คือปฏิบัติและไม่ปฏิบัติ เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ คือ ปฏิบัติ (1 คะแนน) ไม่ปฏิบัติ (0 คะแนน) เมื่อได้คะแนนครบทุกข้อ นำคะแนนแต่ละข้อมารวมกันแล้วนำมาคำนวณ ออกมาเป็นค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = (\text{จำนวนผู้ตอบในแต่ละข้อ} / \text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}) \times 100$$

แล้วพิจารณาจากคะแนนร้อยละที่ได้ ดังนี้

- ต่ำกว่าร้อยละ 60 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง
- ร้อยละ 61-70 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่พอใช้
- ร้อยละ 71-80 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี
- ร้อยละ 81ขึ้นไป หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก

ส่วนที่ 6 แบบสัมภาษณ์การดำเนินงานของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารกและเด็กวัยเตาะแตะซึ่งผู้ศึกษาได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของวรรณวิ สุคนธรัตน์เป็นการสอบถามเรื่องการดำเนินงานของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารกและเด็กวัยเตาะแตะในเรื่องของนโยบายของสถานรับเลี้ยงเด็ก การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก การอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ และการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองซึ่งนำไปใช้ในผู้เลี้ยงดูเด็กทารกและวัยเตาะแตะ ได้ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 โดยแบ่งเป็น 4 ด้านโดยจำนวนทั้งหมด 13 ข้อจะเป็นแบบให้เลือกตอบ คือปฏิบัติและไม่ปฏิบัติ เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ คือ ปฏิบัติ (1 คะแนน) ไม่ปฏิบัติ (0 คะแนน) เมื่อได้คะแนนครบทุกข้อ นำคะแนนแต่ละข้อมารวมกันแล้วนำมาคำนวณ ออกมาเป็นค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = (\text{จำนวนผู้ตอบในแต่ละข้อ} / \text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}) \times 100$$

แล้วพิจารณาจากคะแนนร้อยละที่ได้ ดังนี้

- ต่ำกว่าร้อยละ 60 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง
- ร้อยละ 61-70 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่พอใช้
- ร้อยละ 71-80 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี
- ร้อยละ 81ขึ้นไป หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก

ส่วนที่ 7 แบบประเมินการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารก(0-1ปี) ซึ่งผู้ศึกษาได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของวรรณวิ สุคนธรัตน์เป็นการประเมินการปฏิบัติของ

ผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารก (0-1ปี) ในเรื่องของการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก การอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ และการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองซึ่งนำไปใช้ในผู้เลี้ยงดูเด็กวัยทารก ได้ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 โดยแบ่งเป็น 3 ด้านโดยจำนวนทั้งหมด 13 ข้อใหญ่ โดยจะเป็นแบบให้เลือกตอบ คือปฏิบัติและไม่ปฏิบัติ เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ คือ ปฏิบัติ (1 คะแนน) ไม่ปฏิบัติ (0 คะแนน) เมื่อได้คะแนนครบทุกข้อ นำคะแนนแต่ละข้อมารวมกัน แล้วนำมาคำนวณ ออกมาเป็นค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = (\text{จำนวนผู้ตอบในแต่ละข้อ} / \text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}) \times 100$$

แล้วพิจารณาจากคะแนนร้อยละที่ได้ ดังนี้

- ต่ำกว่าร้อยละ 60 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง
- ร้อยละ 61-70 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่พอใช้
- ร้อยละ 71-80 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี
- ร้อยละ 81ขึ้นไป หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก

ส่วนที่ 8 แบบประเมินการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กวัยเด็กเตาะเตาะ (อายุตั้งแต่ 1ปีขึ้นไป-3ปี) ซึ่งผู้ศึกษาได้ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของวรรณภา สุคนธรรัตน์เป็นการการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กวัยเด็กเตาะเตาะ (อายุตั้งแต่ 1ปีขึ้นไป-3ปี) ในเรื่องของการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก การอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ และการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ซึ่งนำไปใช้ในผู้เลี้ยงดูเด็กวัยเตาะเตาะ ได้ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 โดยแบ่งเป็น 3 ด้านโดยจำนวนทั้งหมด 13 ข้อ จะเป็นแบบให้เลือกตอบ คือปฏิบัติและไม่ปฏิบัติ เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ คือ ปฏิบัติ (1 คะแนน) ไม่ปฏิบัติ (0 คะแนน) เมื่อได้คะแนนครบทุกข้อ นำคะแนนแต่ละข้อมารวมกัน แล้วนำมาคำนวณ ออกมาเป็นค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = (\text{จำนวนผู้ตอบในแต่ละข้อ} / \text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}) \times 100$$

แล้วพิจารณาจากคะแนนร้อยละที่ได้ ดังนี้

- ต่ำกว่าร้อยละ 60 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง
- ร้อยละ 61-70 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่พอใช้
- ร้อยละ 71-80 หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี
- ร้อยละ 81ขึ้นไป หมายถึง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ดูแลเด็กด้วยตนเอง โดยดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงหัวหน้าสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยในผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กของเอกชน จังหวัดลำพูน

2. เข้าพบผู้ดูแลกิจการสถานรับเลี้ยงเด็กและแนะนำตัว และขอความร่วมมือ รวมถึงชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยและวิธีทำแบบสอบถามอย่างละเอียด

3. ในส่วนของแบบสอบถามในส่วนที่ 1 ถึงส่วนที่ 5 ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อเด็ก ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ผู้ดูแลเด็กวัยทารก (อายุ 0-1 ปี) ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ผู้ดูแลเด็กวัยเตาะแตะ (อายุตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป-3 ปี) ผู้วิจัยจะแนะนำตัวกับผู้ดูแลเด็ก และชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยและวิธีทำแบบสอบถามอย่างละเอียด พร้อมทั้งชี้แจงเรื่องการเก็บข้อมูลเป็นความลับ จะไม่นำข้อมูลที่ได้ออกไปทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามใดๆทั้งสิ้น ซึ่งจะใช้เวลาในการตอบคำถามประมาณ 30 – 45 นาที ส่วนในส่วนที่ 6-ส่วนที่ 8 ได้แก่ ส่วนที่ 6 แบบสัมภาษณ์การดำเนินงานของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารกและเด็กวัยเตาะแตะ ส่วนที่ 7 แบบประเมินการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารก(0-1ปี) และส่วนที่ 8 แบบประเมินการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กวัยเด็กเตาะแตะ (อายุตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป-3ปี) นั้น ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ได้แก่ ช่วงเช้าก่อนเด็กมาสถานรับเลี้ยงเด็ก ช่วงเวลาที่เด็กนอน หรือช่วงเวลาเย็นหลังจากเด็กกลับบ้าน เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้เข้าร่วมวิจัย ส่วนในการประเมินการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยจะดำเนินการประเมินในสถานรับเลี้ยงเด็กแห่งละ 2 วัน ในช่วงของเวลาการปฏิบัติงาน คือ เวลา 07.00-16.00น. โดยจะทำการสังเกตแบบไม่เข้าร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆของผู้เข้าร่วม ซึ่งจะใช้เวลาจดบันทึกไว้

4. เมื่อได้แบบสอบถามคืน ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล หากข้อมูลของตัวอย่างไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะทำการสอบถามเพิ่มเติมจนได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

5. รวบรวมข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมมาตรวจสอบความสมบูรณ์และตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยมี

1.สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความถี่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างตัวแปร หรือปัจจัยต่างๆที่ศึกษากับเจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก ด้วย Pearson's Product Moment Correlation Coefficient และสถิติอื่นๆ ตามความเหมาะสมของข้อมูล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา เจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของ จังหวัดลำพูน โดยเก็บข้อมูลจาก ผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน จังหวัดลำพูน จำนวน 121 ราย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 9 ส่วน ดังต่อไปนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล
- ส่วนที่ 2 การดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก
- ส่วนที่ 3 เจตคติตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก
- ส่วนที่ 4 การประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย
- ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของผู้ดูแลเด็กและการดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย
- ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก
- ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลเด็ก

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ
อายุ		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	21	17.4
26-35 ปี	46	38.0
37-45 ปี	21	17.4
มากกว่า 45 ปี	33	27.3
(mean = 36.44 , S.D. = 11.17 , min = 18 , max = 62)		
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	1	0.8
ประถมศึกษา	7	5.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	19	15.7
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า/ปวช.	35	28.9
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	18	14.9
ปริญญาตรี	39	32.2
สูงกว่าปริญญาตรี	2	1.7
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	41	33.9
5,001-10,000 บาท	68	56.2
10,001-15,000 บาท	5	4.1
มากกว่า 15,001 บาท	7	5.7

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลเด็ก

ตาราง 1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	38	31.4
สมรสและอยู่ด้วยกัน	65	53.7
สมรสและไม่ได้อยู่ด้วยกัน	3	2.5
หม้าย	5	4.1
หย่า	3	2.5
แยกกันอยู่	1	0.8
อยู่ด้วยกัน แต่ไม่ได้สมรส	6	5.0
โรคประจำตัวหรือปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ		
ไม่มี	114	94.2
มี	7	5.8
มีโรคประจำตัว(n=7)		
โรคเบาหวาน	2	28.6
โรคกระเพาะอาหาร	1	14.3
โรคภูมิแพ้	1	14.3
โรคความดันโลหิตสูง	1	14.3
โรคไทรอยด์	1	14.3
โรคหมอนรองกระดูกอักเสบ	1	14.3
ประสบการณ์ในการดูแลเด็กก่อนที่จะมาเป็นผู้ดูแลเด็ก		
มี	111	91.7
ไม่มี	10	8.3
ช่วงอายุของเด็กในการดูแล		
ต่ำกว่า 1 ปี	15	12.4
1 ปีขึ้นไป -3 ปี	106	87.6

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลเด็ก

ตาราง 1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ
ระยะเวลาในการมีประสบการณ์การดูแลเด็ก		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี	40	33.1
4-10 ปี	52	43.0
มากกว่า 10 ปี	29	24.0
(mean = 8.05, S.D. = 7.58 , min = 0.2 , max = 31)		
จำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก(ในหนึ่งวัน)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 8 ชั่วโมง	34	28.1
9 – 11 ชั่วโมง	74	61.2
มากกว่า 11 ชั่วโมง	13	10.7
(mean 9.69, S.D. = 1.61 , min = 6, max =18)		
ความครบถ้วนในการมาทำงาน(ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา)		
มาทำงานครบ	95	78.5
มาทำงานไม่ครบ	26	21.5
ความถี่ในการมาทำงานไม่ครบ(n=26)		
1-3 ครั้ง	22	84.6
4-6 ครั้ง	2	7.5
มากกว่า 6 ครั้ง	2	7.5
สวัสดิการที่ได้รับ		
ไม่มี	76	62.8
มี	45	37.2

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ดูแลเด็ก

ตาราง 1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ
มีสวัสดิการที่ได้รับ(n=45)		
ประกันสังคม	20	44.4
เงินสอนพิเศษเด็ก	10	22.2
เงินรักษาพยาบาล	4	8.9
เงินล่วงเวลา	3	6.7
เงินอาหารกลางวัน	2	4.4
สหกรณ์ออมทรัพย์ครู	2	4.4
เงินค่าเทอมบุตร	2	4.4
เงินโบนัส	2	4.4

จากตาราง 1 พบว่า

ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 25-35 ปี โดยมีอายุเฉลี่ยประมาณ 36.4 ปี อายุต่ำสุด 18 ปี และอายุสูงสุด 62 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 32.2)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน (ร้อยละ 56.2) มีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกันเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53.7)

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัวหรือปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ (ร้อยละ 94.2) ส่วนกลุ่มที่มีโรคประจำตัวหรือปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ จะเป็นโรคเบาหวานมากที่สุด (ร้อยละ 28.6)

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการดูแลเด็ก ก่อนที่จะมาทำงานดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก (ร้อยละ 91.7) ซึ่งจะมีระยะเวลาในการมีประสบการณ์การดูแลเด็ก 4-10 ปี โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยประมาณ 8 ปี มีระยะต่ำสุด 2 เดือน และระยะเวลาสูงสุด 31 ปี

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้รับผิดชอบในการดูแลเด็กในช่วงอายุ 1ปีขึ้นไปถึง 3 ปี (ร้อยละ 87.6) โดยภายในหนึ่งวันจะต้องทำงานดูแลเด็กส่วนใหญ่ 9-11 ชั่วโมง โดยมีจำนวนชั่วโมงเฉลี่ยประมาณ 9.7 ชั่วโมงต่อวัน จำนวนชั่วโมงต่ำสุด 6 ชั่วโมงต่อวัน และจำนวนชั่วโมงสูงสุด 18 ชั่วโมงต่อวัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาทำงานครบวันตามที่ต้องทำงาน ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา(ร้อยละ 78.5) ส่วนกลุ่มที่มาทำงานไม่ครบวันตามที่ต้องทำงาน ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา จะไม่มาทำงาน1-3 ครั้งมากที่สุด (ร้อยละ84.6)

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการในการทำงาน (ร้อยละ 62.8) ส่วนกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการจะได้รับสวัสดิการมาจากประกันสังคมมากที่สุด (ร้อยละ44.4) รองลงมาคือ เงินสอนพิเศษเด็ก (ร้อยละ22.2)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 การดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก (ผู้ดูแลเด็กเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง)

ตาราง 2.1 จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก

จำแนกตามรายชื่อ

การดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน (คน) n= 121	ร้อยละ	จำนวน (คน) n= 121	ร้อยละ
ด้านนโยบายของสถานรับเลี้ยงเด็ก				
-จำนวนเด็กในความดูแลของท่านมีจำนวนที่พอเหมาะกับการอบรมเลี้ยงดู	118	97.5	3	2.5
-ท่านมีการประสานงานระหว่างบุคคล หรือหน่วยงานอื่นในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก	69	57.0	52	43.0
-ผู้บริหารของท่านสนับสนุน ส่งเสริม แนะนำและให้ความช่วยเหลือท่าน	87	71.9	34	28.1
ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก				
-ลักษณะการจัดสภาพแวดล้อมภายใน/ภายนอกห้องให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กของท่าน	115	95.0	6	5.0
-ท่านจัดกิจกรรมให้กับเด็กเป็นรายบุคคลและกิจกรรมกลุ่ม	82	67.8	39	32.2
-สถานรับเลี้ยงเด็กของท่านกำหนดกิจกรรมประจำวัน	92	76.0	29	24.0
ด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้				
-ก่อนจัดการอบรมเลี้ยงดูเด็กในแต่ละวัน ท่านมีการจัดเตรียมเนื้อหา สื่อ กิจกรรมการวัดและประเมินผล	82	67.8	39	32.2
-ท่านคาดหวังให้เด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะมีพัฒนาการในด้านต่างๆ	120	99.2	1	0.8
-ท่านมีวิธีการตอบสนองต่ออารมณ์และความต้องการของเด็ก	120	99.2	1	0.8
-ท่านสร้างเสริมสุขนิสัยหรือฝึกกิจวัตรประจำวันให้แก่เด็ก	120	99.2	1	0.8
ด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง				
-ท่านสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง	120	99.2	1	0.8
-ท่านสนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้ามีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กกับทางสถานรับเลี้ยงเด็ก	114	94.2	7	5.8
-สถานรับเลี้ยงเด็กของท่านมีการให้ความรู้หรือสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง	117	96.7	4	3.3

เกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก เป็น 4 ระดับคือ

มีการดำเนินงานระดับบกพร่อง	คือ	กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60
มีการดำเนินงานระดับพอใช้	คือ	กลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 61-70
มีการดำเนินงานระดับดี	คือ	กลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 71-80
มีการดำเนินงานระดับดีมาก	คือ	กลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 81ขึ้นไป

ตาราง 2.2 จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก ในด้านนโยบายของสถานรับเลี้ยงเด็ก

ระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก	จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ
มีการดำเนินงานระดับบกพร่อง (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	26	21.5
มีการดำเนินงานระดับพอใช้ (ร้อยละ 61-70)	35	28.9
มีการดำเนินงานระดับดี (ร้อยละ 71-80)	-	-
มีการดำเนินงานระดับดีมาก (ร้อยละ 81ขึ้นไป)	60	49.6
รวม	121	100.0

จากตาราง 2.2 พบว่า

คะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก ในด้านนโยบายของสถานรับเลี้ยงเด็กส่วนใหญ่มีการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 49.6

ตาราง 2.3 จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

ระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก	จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ
มีการดำเนินงานระดับบกพร่อง (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	25	20.7
มีการดำเนินงานระดับพอใช้ (ร้อยละ 61-70)	21	17.4
มีการดำเนินงานระดับดี (ร้อยละ 71-80)	-	-
มีการดำเนินงานระดับดีมาก (ร้อยละ 81ขึ้นไป)	75	62.0
รวม	121	100.0

จากตาราง 2.3 พบว่า

คะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กส่วนใหญ่มีการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 62.0

ตาราง 2.4 จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก ในด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้

ระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก	จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ
มีการดำเนินงานระดับบกพร่อง (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	1	0.8
มีการดำเนินงานระดับพอใช้ (ร้อยละ 61-70)	-	-
มีการดำเนินงานระดับดี (ร้อยละ 71-80)	40	33.1
มีการดำเนินงานระดับดีมาก (ร้อยละ 81ขึ้นไป)	80	66.1
รวม	121	100.0

จากตาราง 2.4 พบว่า

คะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก ในด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ส่วนใหญ่มีการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 66.1

ตาราง 2.5 จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก ในด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง

ระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก	จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ
มีการดำเนินงานระดับบกพร่อง (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	3	2.5
มีการดำเนินงานระดับพอใช้ (ร้อยละ 61-70)	6	5.0
มีการดำเนินงานระดับดี (ร้อยละ 71-80)	-	-
มีการดำเนินงานระดับดีมาก (ร้อยละ 81ขึ้นไป)	112	92.6
รวม	121	100.0

จากตาราง 2.5 พบว่า

คะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก ในด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 92.6

ตาราง 2.6 จำนวนและร้อยละของการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก ในภาพรวม

ระดับคะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็ก	จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ
มีการดำเนินงานระดับบกพร่อง (ต่ำกว่าร้อยละ 60)	4	3.3
มีการดำเนินงานระดับพอใช้ (ร้อยละ 61-70)	18	14.9
มีการดำเนินงานระดับดี (ร้อยละ 71-80)	20	16.5
มีการดำเนินงานระดับดีมาก (ร้อยละ 81ขึ้นไป)	79	65.3
รวม	121	100.0

จากตาราง 2.6 พบว่า

คะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก ในภาพรวมส่วนใหญ่มีการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 65.3 รองลงมา มีการดำเนินงานอยู่ในระดับดี และระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 16.5 และร้อยละ 14.9 ตามลำดับ ซึ่งถือได้ว่ามีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนการดำเนินงานระดับบกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 3.3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 เจตคติตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก (ผู้ดูแลเด็กเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง)

ตาราง 3.1 จำนวนและร้อยละของการเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามรายชื่อ

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{x}
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1. เด็กทุกร้อยล้านแต่สร้างปัญหาให้แก่ผู้ดูแลตลอด	6.6	31.4	23.1	33.9	5.0	2.99
2. เวลาที่เด็กร้องไห้ขอแ่ง ท่านจะรู้สึกหงุดหงิดเสมอ	4.1	10.7	44.6	37.6	3.3	3.25
3. ท่านปฏิบัติต่อเด็กด้วยความเข้าใจ และเอื้ออาทร	43.0	55.4	0.8	-	0.8	4.40
4. ท่านกล้าที่จะสัมผัสเด็ก เช่น การโอบกอด การลูบหัว เป็นต้น ต่อหน้าผู้อื่น	64.5	30.6	-	3.3	1.7	4.53
5. เด็กบางคนมีความผิดปกติในการเรียนรู้ทำให้เป็นภาระแก่ท่าน	2.5	17.4	33.1	38.0	9.1	3.34
6. เวลาที่เด็กยิ้มและหัวเราะ ท่านจะรู้สึกมีความสุข	80.2	19.0	-	-	0.8	4.78
7. เด็กที่ร้องไห้ขอแ่งบ่อย ท่านมักจะรำคาญเสมอ	1.7	10.7	44.6	35.5	7.4	3.36
8. ท่านจะสังเกตความเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์ของเด็กอยู่เสมอ	38.0	53.7	5.8	1.7	0.8	4.26
9. เด็กที่พัฒนาการล่าช้ากว่าเพื่อนๆ ควรจะให้ผู้ปกครองดูแลเองที่บ้าน	-	14.9	11.6	54.5	19.0	3.78
10. เด็กที่มีโรคประจำตัว ควรจะให้ผู้ปกครองดูแลเองที่บ้าน	4.1	19.8	14.9	46.3	14.9	3.48
11. ท่านให้ความใส่ใจต่อพัฒนาการและการกระตุ้นพัฒนาการของเด็ก	50.4	45.5	2.5	-	1.7	4.43
12. เด็กที่ญาติจู้จี้จุกจิกกับการเลี้ยงดู ควรให้ญาติดูแลเอง	5.0	9.1	32.2	42.1	11.6	3.46
13. เด็กทุกคนควรได้รับความสนใจดูแลเท่าๆกันไม่ว่าจะเป็นลูกหลานใคร	68.6	27.3	1.7	1.7	0.8	4.61
14. ท่านจะให้ความใส่ใจเด็กที่เลี้ยงดูง่าย และเชื่อฟังคำสั่งของท่าน	5.0	30.6	11.6	38.8	14.0	2.74
15. เด็กถือเป็นบุคลากรที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศในภายภาคหน้า ดังนั้นควรให้การเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม	81.8	16.5	0.8	-	0.8	4.79

เกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มคะแนนเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก เป็น 3 ระดับคือ
 เจตคติทางลบต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก คือ คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 2.33
 เจตคติปานกลางต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก คือ คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66
 เจตคติทางบวกต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก คือ คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00

ตาราง 3.2 จำนวนและร้อยละของเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามเกณฑ์
 ในภาพรวม

เจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก		จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ
เจตคติทางลบต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก	(คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 2.33)	-	-
เจตคติปานกลางต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก	(คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66)	34	28.1
เจตคติทางบวกต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก	(คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00)	87	71.9
รวม		121	100.0

Mean= 2.72, S.D. = 0.45

จากตาราง 3.2 พบว่า

ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กอยู่ในทางบวก คิดเป็นร้อยละ 71.9 รองลงมามีเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.1

ตาราง 3.3 แสดงจำนวนและร้อยละของการเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามรายชื่อ

ข้อความ	เห็นด้วยยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยยิ่ง	\bar{x}
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
1. งานที่ท่านรับผิดชอบประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์	20.7	71.1	5.0	2.5	0.8	4.08
2. ท่านได้รับคำชมเชยเกี่ยวกับผลงานของท่าน	19.0	51.2	26.4	3.3	-	3.86
3. ท่านไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยความรู้ความสามารถของตนเอง	1.7	13.2	13.2	62.0	9.9	3.65
4. ทุกคนในที่ทำงานต่อต้านวิธีการทำงานของท่าน	0.8	4.1	27.3	47.9	19.8	3.82

ตาราง 3.3(ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของการเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามรายชื่อ

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{x}
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
5. งานที่ท่านรับผิดชอบมีผลงานที่ชัดเจน	17.4	65.3	15.7	0.8	0.8	3.98
6. ท่านสามารถอธิบาย เสนอแนะ งานที่ทำให้แก่ผู้ร่วมงาน	16.5	71.9	11.6	-	-	4.05
7. ผลงานของท่านเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน	14.0	67.8	18.2	-	-	3.96
8. ท่านรู้สึกมีเกียรติที่ได้ทำงานในโรงเรียน	37.2	57.0	5.0	0.8	-	4.31
9. ท่านไม่ได้รับความไว้วางใจในการทำงานจากผู้บังคับบัญชา	4.1	11.6	20.7	49.6	14.0	3.58
10. ท่านได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้ดูแลด้วยกัน	14.0	67.8	18.2	-	-	3.77
11. ผู้บังคับบัญชาและผู้ดูแลด้วยกันสนับสนุนส่งเสริมท่านทั้งในเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว	19.8	52.1	23.1	4.1	0.8	3.86
12. ท่านเป็นสมาชิกสำคัญคนหนึ่งในที่ทำงาน	29.8	54.5	14.9	0.8	-	4.13
13. ท่านรู้สึกว่าการในหน้าที่ทำทนายให้ยากทำ	28.9	58.7	9.9	2.5	-	4.14
14. ท่านไม่ได้ทำงานที่ตรงกับความรู้และความถนัด	7.4	14.9	18.2	40.5	19.0	3.49
15. งานที่ท่านทำมีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	34.7	56.2	7.4	1.7	-	4.24
16. ท่านอดใจต่อลักษณะของงานที่ท่านทำอยู่	1.7	5.8	24.0	48.8	19.8	3.79
17. งานที่ท่านทำมีความยืดหยุ่น	27.3	47.9	16.5	7.4	0.8	3.93
18. งานที่ท่านทำมีการควบคุมอย่างเคร่งครัดอยู่ภายใต้ระเบียบ	9.9	34.7	29.8	22.3	3.3	2.74
19. ท่านรับผิดชอบงานของที่ทำงานด้วยความเต็มใจ	43.0	52.1	2.5	2.5	-	4.36
20. ท่านสามารถแก้ปัญหาต่างๆในการทำงาน	30.6	60.3	7.4	1.7	-	4.20
21. ท่านมีโอกาสทำงานได้อย่างอิสระ	23.1	61.2	11.6	4.1	-	4.03
22. ท่านได้ร่วมงานเป็นหัวหน้าในงานต่างๆอยู่เสมอ	14.9	39.7	28.1	16.5	0.8	3.51
23. ท่านพอใจในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย	32.7	59.5	5.0	-	0.8	4.27

ตาราง 3.3(ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของการเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามรายชื่อ

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉย ๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{x}
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
24. ท่านไม่พอใจเมื่อได้รับผิดชอบงานของบุคคลอื่น	1.7	6.6	38.0	38.0	15.7	3.60
25. ท่านมีความก้าวหน้าในงานที่ท่านทำอยู่เสมอ	14.9	50.4	33.1	1.7	-	3.79
26. ท่านไม่ได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมหรือการศึกษาต่อ	3.3	6.6	14.0	52.9	23.1	3.86
27. ท่านสามารถหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติมได้	38.8	55.4	5.0	-	0.8	4.31
28. ท่านมีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น	11.6	26.4	54.5	5.8	1.7	3.40
29. ท่านไม่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะจากการปฏิบัติงาน	5.0	6.6	16.5	50.4	21.5	3.77
30. ท่านได้รับการเปลี่ยนแปลงงานที่รับผิดชอบอยู่เสมอ	8.3	39.7	38.8	11.6	1.7	3.41
31. ที่ทำงานของท่านมีการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบในตำแหน่งต่างๆอย่างชัดเจน	20.7	58.7	14.9	5.8	-	3.94
32. ที่ทำงานของท่านเปิดโอกาสให้ได้ใช้ความสามารถและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	33.9	57.9	7.4	0.8	-	4.25
33. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวปฏิบัติและแผนการปฏิบัติงาน	24.8	53.7	15.7	5.0	0.8	3.97
34. ที่ทำงานของท่านมีการมอบหมายงานที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถของท่าน	1.7	19.8	22.3	47.9	8.3	3.41
35. วิธีการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาเหมาะสมกับสถานการณ์	20.7	66.1	8.3	3.3	1.7	4.01
36. ท่านพอใจในนโยบายและการบริหารงานของที่ทำงาน	21.5	65.3	9.9	2.5	0.8	4.04
37. ท่านพอใจกับการที่ผู้บังคับบัญชาให้คำแนะนำในการทำงาน	28.1	59.5	7.4	3.3	1.7	4.09

ตาราง 3.3(ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของการเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามรายชื่อ

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	-x
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
38. ท่านและเพื่อนร่วมงานพอใจในความเป็นธรรมของผู้บังคับบัญชา	22.3	60.3	8.3	7.4	1.7	3.94
39. ผู้บังคับบัญชาไม่มีความเป็นกันเอง	-	5.0	16.5	49.6	28.9	4.02
40. ผู้บังคับบัญชายอมรับความคิดเห็นของท่านและเพื่อนร่วมงาน	17.4	66.9	10.7	2.5	2.5	3.94
41. ผู้บังคับบัญชาให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในด้านส่วนตัวและงานในหน้าที่	23.1	58.7	11.6	5.0	1.7	3.97
42. ท่านไม่พอใจในการปกครองบังคับบัญชาของผู้บริหาร	0.8	8.3	20.7	41.3	28.9	3.89
43. สถานรับเลี้ยงเด็กที่ท่านทำงานมีบริเวณกว้าง สะอาด สะดวก และน่าอยู่	32.2	57.0	10.7	-	-	4.21
44. สภาพของสถานรับเลี้ยงเด็กที่ท่านทำงานมีส่วนกระตุ้นให้ท่านอยากทำงาน	34.7	52.1	12.4	0.8	-	4.21
45. สถานรับเลี้ยงเด็กที่ท่านทำงานให้บริการวัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน	22.3	64.5	10.7	2.5	-	4.07
46. สถานรับเลี้ยงเด็กที่ท่านทำงานไม่มีระเบียบข้อบังคับ คู่มือการปฏิบัติงานที่ใช้ศึกษาค้นคว้า	-	9.1	18.2	61.2	11.6	3.75
47. ที่ทำงานของท่านมีสิ่งแวดล้อม เช่น ชุมชน หน่วยงานอื่นๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน	21.5	65.3	11.6	1.7	-	4.07
48. ท่านมีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมในการทำงาน	33.9	56.2	9.9	-	-	4.24
49. ผู้ดูแลในสถานรับเลี้ยงเด็กที่ท่านทำงานมีแต่ความขัดแย้งกัน	0.8	5.0	19.8	50.4	24.0	3.92

ตาราง 3.3(ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของการเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามรายชื่อ

ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{x}
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ	
50. เพื่อนร่วมงานให้ความสัมพันธ์ที่ดีแก่ท่านทั้งในเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว	25.6	56.2	16.5	1.7	-	4.06
51. ท่านไม่มีโอกาสได้พบปะและสังสรรค์นอกเวลากับผู้บังคับบัญชา	2.5	16.5	39.7	24.8	16.5	3.36
52. ท่านไม่ได้รับความช่วยเหลือจากผู้บังคับทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว	3.3	9.1	19.8	46.3	21.5	3.74
53. ท่านมีโอกาสได้พบปะเพื่อนร่วมงานอย่างเป็นกันเอง	23.1	62.8	11.6	1.7	0.8	4.06
54. ท่านพอใจในสัมพันธภาพที่มีต่อกันในที่ทำงาน	27.3	61.2	9.9	0.8	0.8	4.13
55. ท่านคิดว่าเงินเดือนไม่เหมาะสมกับงานที่ท่านทำอยู่	14.0	19.8	34.7	25.0	5.8	2.89
56. การบริการและสวัสดิการต่างๆที่ท่านได้รับจากสถานรับเลี้ยงเด็กมีความเหมาะสม	17.4	43.0	30.6	6.6	2.5	3.66
57. เงินเดือนที่ได้รับเพียงพอกับรายจ่ายของครอบครัว	8.3	22.3	27.3	33.9	8.3	2.88
58. ตำแหน่งงานของท่านมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพ	11.6	46.3	30.6	9.1	2.5	3.55
59. ท่านได้รับความคุ้มครองดูแลจากที่ทำงานเมื่อเกิดปัญหาในการทำงาน	19.0	48.8	24.8	3.3	4.1	3.75
60. ท่านไม่พอใจในเงินเดือน สวัสดิการ และความมั่นคงความปลอดภัยในการทำงาน	1.7	14.0	36.4	32.2	15.7	3.46

เกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มคะแนนเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก เป็น 3 ระดับคือ

เจตคติทางลบต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก คือ คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 2.33

เจตคติปานกลางต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก คือ คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66

เจตคติทางบวกต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก คือ คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00

ตาราง 3.4 จำนวนและร้อยละของเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก จำแนกตามเกณฑ์ ในภาพรวม

เจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก	จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ
เจตคติทางลบต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก (คะแนนเฉลี่ย 0.00 – 2.33)	-	-
เจตคติปานกลางต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก (คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66)	37	30.6
เจตคติทางบวกต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก (คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00)	84	69.4
รวม	121	100.0

Mean= 2.69, S.D. = 0.46

จากตาราง 3.4 พบว่า

ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กอยู่ในทางบวก คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมา มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.6

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 การประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กทารก (อายุ 0-1ปี)

ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ

การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน (คน) n= 15	ร้อยละ	จำนวน (คน) n=15	ร้อยละ
ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก				
1.การส่งเสริมบรรยากาศที่ดีสำหรับการเรียนรู้				
-สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก	14	93.3	1	6.7
-ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ระหว่างเด็กกับเด็ก และเด็กกับผู้ดูแลเด็ก	14	93.3	1	6.7
-เตรียมห้องให้มีบรรยากาศที่น่าอยู่ อบอุ่น เหมือนอยู่ที่บ้าน	15	100	-	-
-เตรียมของเล่นที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของเด็ก	8	53.3	7	46.7
-เตรียมพื้นที่ต่างๆสำหรับเด็ก เช่น พื้นที่ในการเล่น/ทำกิจกรรมต่างๆ	15	100	-	-
-ให้เด็กทำกิจกรรมเหมาะสมกับวัย	15	100	-	-
2.การส่งเสริมกลุ่มและการตอบสนองของความต้องการรายบุคคล				
-ให้การดูแลเด็กอย่างต่อเนื่อง และเต็มที่ อยู่ใกล้ชิดเด็ก และกระตุ้น	14	93.3	1	6.7
ปฏิกริยาของเด็กให้เกิดขึ้นตลอดทั้งวัน				
-ตอบสนองต่ออารมณ์และความต้องการของเด็ก	15	100	-	-
-มีอุปกรณ์การกระตุ้นพัฒนาการของเด็ก	14	93.3	1	6.7
3.สื่อและตารางเวลา				
-มีการจัดกิจกรรมอย่างสมดุลในมิติต่างๆดังนี้	14	93.3	1	6.7
กิจกรรมเป็นรายบุคคล/กลุ่มเล็ก/กลุ่มใหญ่				
กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อเล็ก/กล้ามเนื้อใหญ่				
กิจกรรมภายในอาคาร/กิจกรรมภายนอกอาคาร				
กิจกรรมที่ไม่ต้องเคลื่อนไหวมาก/กิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหว				
มาก				
4.สุขอนามัยและความปลอดภัย				

ตาราง 4.1(ต่อ) จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กทารก (อายุ 0-1ปี) ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ

การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)	ละ	(คน)	ละ
	n= 15		n= 15	
-มีแผนผังอาคาร ทางหนีไฟ ติดไว้บนผนังเห็นได้ชัดเจน	3	20	12	80
-มีการเตรียมสิ่งของที่จำเป็นต้องใช้ของเด็ก จัดไว้ในถุง ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน	1	6.7	14	93.3
ด้านการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้				
1.ประสบการณ์การเรียนรู้				
-ให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีกับตนเอง				
เรียกชื่อแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอ	11	73.3	4	26.7
มีภาพถ่ายของเด็กและครอบครัวของเด็กเอง อยู่ในระดับตาของเด็ก	3	20	12	80
เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกและได้ทำในสิ่งที่ตนชอบ	12	80	3	20
-เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม				
ช่วยเหลือเด็กให้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	13	86.7	2	13.3
จัดที่ว่างทำกิจกรรมให้ทุกคนมีส่วนร่วม	8	53.3	7	46.7
จัดสถานที่และเวลาให้เด็กได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม	7	46.7	8	53.3
-เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา				
จัดกิจกรรมที่เด็กได้จำแนกสิ่งต่างๆโดยใช้รูปร่าง สี ขนาด	5	33.3	10	66.7
พาเด็กเดินรอบๆอาคาร หรือบริเวณที่อยู่ใกล้เคียง	9	60	6	40
จัดกิจกรรมที่让孩子ได้เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง5	13	86.7	2	13.3
-เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา				
อ่านหนังสือให้เด็กฟังเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล ร้องเพลง	13	86.7	2	13.3
เล่นนิ้วมือ เล่านิทาน แสดงบทบาทตามนิทานอย่างง่ายกับเด็ก				
ตั้งใจฟังในสิ่งที่เด็กพูด เด็กแสดงออก และมีการโต้ตอบกับเด็ก	15	100	-	-

ตาราง 4.1(ต่อ) จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กทารก (อายุ 0-1ปี) ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ

การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน) n= 15		(คน) n= 15	ละ
พูดคุยด้วยความสุภาพ เสียงเบาๆ เป็นแบบอย่างในการใช้ภาษา	15	100	-	-
-เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย				
ให้เด็กกิจกรรมการเล่นที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาการ	14	93.3	1	6.7
กล่อมเนื้อใหญ่-เล็ก				
จัดสิ่งแวดล้อมให้มีเครื่องปั้นปาย อุโมงค์ ไม้สั้น เครื่องฝึก	12	80	3	20
การก้าวเดิน โดยมีเบาะรองรับ				
-เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์				
เมื่อเด็กมีความสุข มีส่วนร่วมกับการแสดงออกทาง	15	100	-	-
อารมณ์ของเด็ก โดยการยิ้มพูดคุยด้วยเสียงเบา สงบ โอบกอด ลูบตัว				
เมื่อเด็กกลัว ปลอบโยน กอด ลูบตัว หาสเหตุความกลัว	15	100	-	-
2. การอบรมเลี้ยงดูเด็กในกิจวัตรประจำวัน				
-การรับประทานอาหาร/ยา/นม				
คุณแม่เด็กทารกติดตัวเสมอขณะที่ให้นม	8	53.3	7	46.7
กำหนดตารางให้นมกับพ่อแม่ของเด็ก	3	20	12	80
เอียงขวดนมจนน้ำนมไหลเต็มจุก เพื่อป้องกันการดูดลม	13	86.7	2	13.3
-การนอน				
ห้องนอนแยกนอนออกจากห้องกิจกรรม และห้อง	3	20	12	80
รับประทานอาหาร				
เด็กทุกคนมีเปล ที่นอน และผ้าปูที่นอนส่วนตัว	14	93.3	1	6.7
-การเปลี่ยนผ้าอ้อม				
เด็กแต่ละคนมีผ้าอ้อมส่วนตัว สำหรับใช้ และง่ายเวลา	15	100	-	-
เปลี่ยน				
ล้างมือก่อนทุกครั้งก่อนและหลังเปลี่ยนผ้าอ้อม	15	100	-	-

ตาราง 4.1(ต่อ) จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กทารก (อายุ 0-1ปี) ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ

การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน (คน) n= 15	ร้อยละ	จำนวน (คน) n= 15	ร้อยละ
มีบริเวณสำหรับเปลี่ยนผ้าอ้อม	15	100	-	-
-การล้างมือ				
จัดที่สำหรับให้เด็กล้างมือ ซึ่งควรมีขนาดพอเหมาะกับเด็ก	3	20	12	80
เตรียมสบู่สำหรับเด็กใช้ล้างมือ	15	100	-	-
มีผ้าเช็ดมือสำหรับเด็ก	15	100	-	-
-การขั้ถ่าย				
กำหนดเวลาการขั้ถ่ายของเด็ก โดยจดบันทึกเวลาการถ่ายปกติ	4	26.7	11	73.3
จดบันทึกเวลาขั้ถ่ายที่เปลี่ยนไปจากเดิม ถ้าเด็กไม่สบาย	8	53.3	7	46.7
ต้องเสีย				
3.การตอบสนองต่อเด็ก				
-แสดงอาการตอบรับต่อเสียงร้อง หรือเสียงเรียกของเด็ก	15	100	-	-
ด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง				
1.การติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง				
ให้การต้อนรับ พูดคุยแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเด็ก	14	93.3	1	6.7
มีการให้บริการข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับเด็กแก่ผู้ปกครอง	11	73.3	4	26.7
2.การมีส่วนร่วมกับผู้ปกครอง				
-ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กร่วมกับผู้ดูแลเด็ก	13	86.7	2	13.3
-ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่สถานรับเลี้ยงเด็กจัดขึ้น	10	66.7	5	33.3
-เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองร่วมวางแผนและรับฟัง ความคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก	8	53.3	7	46.7

ตาราง 4.1(ต่อ) จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กทารก (อายุ 0-1ปี) ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ

การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน (คน) n= 15	ร้อยละ	จำนวน (คน) n= 15	ร้อยละ
3.การสร้างความรู้และความเข้าใจกับผู้ปกครอง				
-ให้คำปรึกษากับผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาของเด็ก	12	80	3	20
-มีการปฐมนิเทศผู้ปกครอง	4	26.7	11	73.3
-ผู้ดูแลเด็กทำงานร่วมกับพ่อแม่ มีการสร้างความรู้เข้าใจกัน	10	66.7	5	33.3
เสมอ				

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.2 จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กวัยเด็กเตาะเตาะ (1ปีขึ้นไป-3ปี) ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ

การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน (คน) n= 106	ร้อยละ	จำนวน (คน) n= 106	ร้อยละ
ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก				
1.การส่งเสริมบรรยากาศที่ดีสำหรับการเรียนรู้				
-สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก	106	100	-	-
-ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็ก และเด็กกับ	106	100	-	-
ผู้ดูแลเด็ก				
-เตรียมที่สำหรับโซฟแสดงผลงานเด็กอยู่ในระดับสายตาเด็กที่เด็ก	27	25.5	79	74.5
สามารถมองเห็นได้				
-เตรียมของเล่นที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของเด็ก	75	70.8	31	29.2
-เตรียมพื้นที่ต่างๆสำหรับเด็ก เช่น พื้นที่ในการเล่น/ทำกิจกรรม	88	83	18	17
ต่างๆ				
-ให้เด็กทำกิจกรรมที่ทำหาย และมีโอกาสประสบความสำเร็จ	66	62.3	40	37.7
2.การส่งเสริมกลุ่มและการตอบสนองของความต้องการรายบุคคล				
-มีความสามารถในการช่วยเหลือเด็ก ตอบสนองเด็กอย่าง	106	100	-	-
อบอุ่น มีความอดทน				
-จัดกิจกรรมปลายเปิด เปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกทำ	61	57.5	45	42.5
-จัดกลุ่มย่อยให้เด็กทำกิจกรรม และเปิดโอกาสให้เด็กจัดกลุ่ม	60	56.6	46	43.4
เอง				
3.สื่อและตารางเวลา				
-มีการจัดกิจกรรมอย่างสมดุลในมิติต่างๆดังนี้	78	73.6	28	26.4
กิจกรรมเป็นรายบุคคล/กลุ่มเล็ก/กลุ่มใหญ่				
กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อเล็ก/กล้ามเนื้อใหญ่				
กิจกรรมภายในอาคาร/กิจกรรมภายนอกอาคาร				
กิจกรรมที่ไม่ต้องเคลื่อนไหวมาก/กิจกรรมที่ต้อง				
เคลื่อนไหวมาก				

ตาราง 4.2(ต่อ) จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กวัยเด็ก
เตาะเตาะ (1ปีขึ้นไป-3ปี) ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ

การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน (คน) n= 106	ร้อยละ	จำนวน (คน) n= 106	ร้อยละ
4. สุขอนามัยและความปลอดภัย				
- มีแผนผังอาคาร ทางหนีไฟ ติดไว้บนผนังเห็นได้ชัดเจน	11	10.4	95	89.6
- มีการเตรียมสิ่งของที่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ จัดไว้ในตู้ ในกรณีเกิดเหตุ อุกฉุ	17	16	89	84
ด้านการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้				
1. ประสบการณ์การเรียนรู้				
- ให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีกับตนเอง				
เรียกชื่อแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอ	105	99.1	1	.9
ชมเชยเมื่อเด็กทำในสิ่งที่ถูกต้อง ให้กำลังใจหากเด็กทำไม่สำเร็จ	106	100	-	-
เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกและได้ทำในสิ่งที่ตนชอบ	98	92.5	8	7.5
- เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม				
จัดสถานที่และเวลาให้เด็กทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม	97	91.5	9	8.5
จัดที่ว่างทำกิจกรรมให้ทุกคนมีส่วนร่วม	95	89.6	11	10.4
ปลูกฝังระเบียบวินัยให้กับเด็ก เช่น การเก็บของเล่น	106	100	-	-
- เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา				
จัดเวลาและสิ่งของที่กระตุ้นให้เด็กคิด ตั้งคำถามให้เด็กหาคำตอบด้วยตนเอง	93	87.7	13	12.3
สนับสนุนและจัดให้เด็กทำกิจกรรมที่ทำทหายความสามารถและยากขึ้นตามลำดับ	95	89.6	11	10.4
จัดกิจกรรมที่ให้ได้เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง5	104	98.1	2	1.9
- เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา				

ตาราง 4.2(ต่อ) จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กวัยเด็ก
แต่ละตะเตาะ (1ปีขึ้นไป-3ปี) ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ

การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน (คน) n= 106	ร้อยละ	จำนวน (คน) n= 106	ร้อยละ
อ่านหนังสือให้เด็กฟังเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล ร้องเพลง เล่น นิ้วมือ เล่นนิทาน แสดงบทบาทตามนิทานอย่างง่ายกับเด็ก	106	100	-	-
ตั้งใจฟังในสิ่งที่เด็กพูด เด็กแสดงออก และมีการโต้ตอบกับ เด็ก	106	100	-	-
พูดคุยด้วยความสุภาพ เสียงเบาๆ เป็นแบบอย่างในการใช้ ภาษา	106	100	-	-
-เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย				
ให้เด็กกิจกรรมการเล่นที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาการ กล้ามเนื้อใหญ่-เล็ก	90	84.9	16	15.1
เตรียมพื้นที่โล่งให้เด็กได้วิ่ง เดิน ลาก หรือดึงของเล่น โดยไม่ เป็นอันตราย	72	67.9	34	32.1
-เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์				
เมื่อเด็กมีความสุข มีส่วนร่วมกับการแสดงออกทางอารมณ์ ของเด็ก โดยการยิ้มพูดคุยด้วยเสียงเบา สงบ โอบกอด ลูบตัว	106	100	-	-
ให้แรงเสริมและให้กำลังใจเด็ก	104	98.1	2	1.9
2.การอบรมเลี้ยงดูเด็กในกิจวัตรประจำวัน				
-การรับประทานอาหาร/ยา/นม				
ให้เด็กดื่มนมจากแก้วแทนการดื่มนมจากขวด	48	45.3	58	54.7
กำหนดตารางเวลาอาหารสำหรับเด็ก	57	53.8	49	46.2
ฝึกเด็กในการจับช้อน การถือแก้วที่ถูกต้อง	56	52.8	50	47.2
-การนอน				

ตาราง 4.2(ต่อ) จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กวัยเด็ก
เตาะเตาะ (1ปีขึ้นไป-3ปี) ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ

การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน (คน) n= 106	ร้อยละ	จำนวน (คน) n= 106	ร้อยละ
ห้องนอนแยกนอนออกจากห้องกิจกรรม และห้อง รับประทานอาหาร	53	50	53	50
จัดบรรยากาศที่เงียบหรือมีเสียงเพลงคลอเบาๆ	106	100	-	-
-การเปลี่ยนผ้าอ้อม				
มีบริเวณสำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้า	105	99.1	1	.9
ให้เด็กช่วยเหลือตัวเองในการเปลี่ยนเสื้อผ้า ผู้ดูแลเด็ก	96	90.6	10	9.4
ช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น				
สอนให้เด็กดูดชิบ ตีดกระดุม การกลับนอก/ใน เสื้อและ	100	94.3	6	5.7
กางเกง				
-การล้างมือ				
จัดที่สำหรับให้เด็กล้างมือ ซึ่งควรมีขนาดพอเหมาะกับเด็ก	77	72.6	29	27.4
เตรียมสบู่สำหรับเด็กใช้ล้างมือ	14	13.2	92	86.8
มีผ้าเช็ดมือสำหรับเด็ก	29	27.4	77	72.6
-การขับถ่าย				
ฝึกวิธีการใช้ห้องน้ำที่ถูกต้องให้เด็ก	102	96.2	4	3.8
ฝึกให้เด็กขออนุญาต หรือบอกให้ผู้ดูแลเด็กทราบว่า	104	98.1	2	1.9
ต้องการเข้าห้องน้ำ				
3.การตอบสนองต่อเด็ก				
-แสดงอาการตอบรับต่อเสียงร้อง หรือเสียงเรียกของเด็ก	105	99.1	1	0.9
ด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง				
1.การติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง				
-ให้การต้อนรับ พูดคุยแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็นของ	105	99.1	1	0.9
ผู้ปกครองเกี่ยวกับเด็ก				
-มีการให้บริการข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับเด็กแก่ผู้ปกครอง	73	68.9	33	31.1

ตาราง 4.2(ต่อ) จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กวัยเด็ก
เตาะเตาะ (1ปีขึ้นไป-3ปี) ตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามรายชื่อ

การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก	ปฏิบัติ		ไม่ปฏิบัติ	
	จำนวน (คน) n= 106	ร้อยละ	จำนวน (คน) n= 106	ร้อยละ
3.การตอบสนองต่อเด็ก				
-แสดงอาการตอบรับต่อเสียงร้อง หรือเสียงเรียกของเด็ก	105	99.1	1	0.9
ด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง				
1.การติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง				
-ให้การต้อนรับ พูดคุยแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็นของ ผู้ปกครองเกี่ยวกับเด็ก	105	99.1	1	0.9
-มีการให้บริการข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับเด็กแก่ผู้ปกครอง	73	68.9	33	31.1
2.การมีส่วนร่วมกับผู้ปกครอง				
-ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กร่วมกับผู้ดูแล เด็ก	101	95.3	5	4.7
-ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่สถานรับเลี้ยงเด็ก จัดขึ้น	62	58.5	44	41.5
-เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองร่วมวางแผนและรับฟัง ความคิดเห็น ต่างๆ เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก	56	52.8	50	47.2
3.การสร้างความรู้และความเข้าใจกับผู้ปกครอง				
-ให้คำปรึกษากับผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและ พัฒนาของเด็ก	103	97.2	3	2.8
-มีการประชุมนิเทศผู้ปกครอง	23	21.7	83	78.3
-ผู้ดูแลเด็กทำงานร่วมกับพ่อ แม่ มีการสร้างความเข้าใจกัน	104	98.1	2	1.9
เสมอ				

เกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มคะแนนการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย
เป็น 4 ระดับคือ

การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง คือ	กลุ่มที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่พอใช้ คือ	กลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 61-70
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี คือ	กลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 71-80
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก คือ	กลุ่มที่ได้คะแนนร้อยละ 81ขึ้นไป

ตาราง 4.3 จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยจำแนกตามเกณฑ์ ในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก

การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็ก		จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ (%)
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง	(ต่ำกว่าร้อยละ 60)	50	41.3
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่พอใช้	(ร้อยละ 61-70)	10	8.3
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี	(ร้อยละ 71-80)	25	20.7
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก	(ร้อยละ 81ขึ้นไป)	36	29.8
รวม		121	100.0

จากตาราง 4.3 พบว่า

คะแนนการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 41.3

ตาราง 4.4 จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยจำแนกตามเกณฑ์ ในด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้

การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็ก		จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ (%)
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง	(ต่ำกว่าร้อยละ 60)	9	7.4
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่พอใช้	(ร้อยละ 61-70)	18	14.9
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี	(ร้อยละ 71-80)	36	29.8
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก	(ร้อยละ 81ขึ้นไป)	58	47.9
รวม		121	100.0

จากตาราง 4.4 พบว่า

คะแนนการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยในด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 47.9

ตาราง 4.5 จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยจำแนกตามเกณฑ์ ในด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง

การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็ก		จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ (%)
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง (ต่ำกว่าร้อยละ 60)		27	22.3
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่พอใช้ (ร้อยละ 61-70)		26	21.5
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี (ร้อยละ 71-80)		15	12.4
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก (ร้อยละ 81ขึ้นไป)		53	43.8
รวม		121	100.0

จากตาราง 4.5 พบว่า

คะแนนการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยในด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 43.8

ตาราง 4.6 จำนวนและร้อยละของการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย จำแนกตามเกณฑ์ ในภาพรวม

การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็ก		จำนวน (คน) n = 121	ร้อยละ (%)
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง (ต่ำกว่าร้อยละ 60)		9	7.4
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่พอใช้ (ร้อยละ 61-70)		38	31.4
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี (ร้อยละ 71-80)		39	32.2
การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก (ร้อยละ 81ขึ้นไป)		35	28.9
รวม		121	100.0

จากตาราง 4.6 พบว่า

คะแนนการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็ก ตามการรับรู้ของผู้วิจัยในภาพรวม ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมา มีการการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่พอใช้ และการการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 31.4 และร้อยละ 28.9 ตามลำดับ ซึ่งสัดส่วนที่ได้มีค่าที่ใกล้เคียงกัน ส่วนในการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่บกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 7.4 หรือสัดส่วน 1 ใน 10

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของผู้ดูแลเด็กและการดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย

ตาราง 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างเจตคติของผู้ดูแลเด็กและการดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย

ปัจจัยศึกษา	การประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย
	r
เจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก	0.199*
เจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก	0.199*
การดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก	0.590**

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

จากตาราง 5 พบว่า

เจตคติต่อเด็ก และเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กมีความสัมพันธ์กับการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r=0.199$)

ส่วนการดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กมีความสัมพันธ์กับการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r=0.590$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก
 ตาราง 6.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กกับ
 ข้อมูลทั่วไป 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test

ข้อมูลทั่วไป	เจตคติต่อเด็ก				
	จำนวนคน (n=121)	ค่าเฉลี่ย คะแนน	SD	t	p-value
สถานภาพสมรส				-1.123	0.264
โสด	47	57.45	6.53		
สมรส	74	58.66	5.29		
โรคประจำตัว				1.300	0.196
ไม่มี	114	58.36	5.76		
มี	7	55.43	6.35		
ประสบการณ์ในการดูแลเด็ก ก่อนที่จะมาเป็นผู้ดูแลเด็ก				0.732	0.466
มี	111	58.31	5.94		
ไม่มี	10	56.90	4.07		
ช่วงอายุของเด็กในการดูแล				-0.277	0.782
ต่ำกว่า 1 ปี	15	57.80	6.49		
1 ปีขึ้นไป -3 ปี	106	58.25	5.74		
ความครบถ้วนในการมาทำงาน (ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา)				0.492	0.624
มาทำงานครบ	95	58.33	5.55		
มาทำงานไม่ครบ	26	57.69	6.75		
สวัสดิการที่ได้รับ				-0.240	0.811
ไม่มี	76	58.09	5.62		
มี	45	58.36	6.18		

*p<0.05, **p<0.01

จากตาราง 6.1 เมื่อทดสอบความแตกต่างของเจตคติต่อเด็กของผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไป โดยใช้สถิติ t-test พบว่า

ผู้ดูแลเด็กสถานภาพโสดและสมรส มีเจตคติต่อเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีโรคประจำตัวและไม่มีโรคประจำตัว มีเจตคติต่อเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีประสบการณ์ในการดูแลเด็กก่อนที่จะมาเป็นผู้ดูแลเด็กและไม่มีประสบการณ์ มีเจตคติต่อเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่ดูแลเด็กช่วงอายุต่ำกว่า 1 ปีและตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ถึง 3 ปี มีเจตคติต่อเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มาทำงานครบและมาทำงานไม่ครบ (ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา) มีเจตคติต่อเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีสวัสดิการในการทำงานและไม่มีสวัสดิการ มีเจตคติต่อเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 6.2 ผลการวิเคราะห์ห้ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไป 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test

ข้อมูลทั่วไป	เจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก				
	จำนวนคน (n=121)	ค่าเฉลี่ย คะแนน	SD	t	p-value
สถานภาพสมรส				-2.479	0.015*
โสด	47	225.00	21.12		
สมรส	74	235.45	23.47		
โรคประจำตัว				0.449	0.654
ไม่มี	114	231.62	23.52		
มี	7	227.57	14.43		

*p<0.05, **p<0.01

ตาราง 6.2(ต่อ) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไป 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test

ข้อมูลทั่วไป	เจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก				
	จำนวนคน (n=121)	ค่าเฉลี่ย คะแนน	SD	t	p-value
ประสบการณ์ในการดูแลเด็ก				1.568	0.120
ก่อนที่จะมาเป็นผู้ดูแลเด็ก					
มี	111	232.37	23.28		
ไม่มี	10	220.50	18.15		
ช่วงอายุของเด็กในการดูแล				1.701	0.091
ต่ำกว่า 1 ปี	15	240.80	26.91		
1 ปีขึ้นไป-3 ปี	106	230.06	22.30		
ความครบถ้วนในการมาทำงาน (ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา)				1.822	0.071
มาทำงานครบ	95	233.37	22.83		
มาทำงานไม่ครบ	26	224.15	22.91		
สวัสดิการที่ได้รับ				-1.271	0.206
ไม่มี	76	229.34	23.23		
มี	45	234.84	22.63		

*p<0.05, **p<0.01

จากตาราง 6.2 เมื่อทดสอบความแตกต่างของเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไป โดยใช้สถิติ t-test พบว่า

ผู้ดูแลเด็กสถานภาพโสดและสมรส มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีโรคประจำตัวและไม่มีโรคประจำตัว มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีประสบการณ์ในการดูแลเด็กและไม่มีประสบการณ์ มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่ดูแลเด็กช่วงอายุต่ำกว่า 1 ปีและตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ถึง 3 ปี มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มาทำงานครบและมาทำงานไม่ครบ (ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา) มีเจตคติต่อการ
การทำงานดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีสวัสดิการในการทำงานและไม่มีสวัสดิการ มีเจตคติต่อการ
ทำงานดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 6.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กกับ
ข้อมูลทั่วไปมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One-way ANOVA

ข้อมูลทั่วไป	เจตคติต่อเด็ก				
	จำนวนคน (n=121)	ค่าเฉลี่ย คะแนน	SD	F	p-value
อายุ				2.984	0.034*
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	21	59.52	4.27		
26-35 ปี	46	59.28	5.62		
37-45 ปี	21	58.29	5.18		
มากกว่า 45 ปี	33	55.76	6.69		
ระดับการศึกษา				3.059	0.051
ประถมศึกษา	8	54.25	5.47		
มัธยมศึกษา และอนุปริญญา	54	57.67	5.74		
ปริญญาตรีขึ้นไป	59	59.20	5.71		
รายได้ต่อเดือน(บาท)				0.011	0.989
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000	41	58.20	4.85		
5,001-10,000	68	58.15	6.42		
มากกว่า 10,000	12	58.42	5.62		
ระยะเวลาในการมีประสบการณ์ การดูแลเด็ก				0.669	0.514
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี	40	59.05	5.32		
4-10 ปี	52	57.67	5.92		
มากกว่า 10 ปี	29	57.93	6.30		

*p<0.05, **p<0.01

ตาราง 6.3(ต่อ) ผลการวิเคราะห์ห้ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไปมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One-way ANOVA

ข้อมูลทั่วไป	เจตคติต่อเด็ก				
	จำนวนคน (n=121)	ค่าเฉลี่ย คะแนน	SD	F	p-value
จำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก(ในหนึ่งวัน)				2.674	0.073
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 8 ชั่วโมง	34	59.53	5.71		
9 – 11 ชั่วโมง	74	58.09	5.54		
มากกว่า11 ชั่วโมง	13	55.23	6.82		

*p<0.05, **p<0.01

จากตาราง 6.3 เมื่อทดสอบความแตกต่างของเจตคติต่อเด็กของผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไปมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ One-way ANOVA (F-test) พบว่า

ผู้ดูแลเด็กที่มีอายุต่างกัน มีเจตคติต่อเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ดูแลเด็กที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปีมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อเด็กสูงกว่าผู้ดูแลเด็กกลุ่มอายุอื่นๆ

ส่วนผู้ดูแลเด็กที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีเจตคติต่อเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีระยะเวลาในการมีประสบการณ์การดูแลเด็กต่างกัน มีเจตคติต่อเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีจำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก(ในหนึ่งวัน)ต่างกัน มีเจตคติต่อเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 6.4 ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อเด็กกับอายุของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ โดยใช้ LSD

อายุ (ปี)	ค่าเฉลี่ย คะแนน เจตคติต่อเด็ก	อายุ (ปี)			
		น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 25	26-35	37-45	มากกว่า 45
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25	59.52	-	0.872	0.481	0.019*
26-35	59.28	0.872	-	0.506	0.007**
37-45	58.29	0.481	0.506	-	0.113
มากกว่า 45	55.76	0.019*	0.007**	0.113	-

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

จากตาราง 6.4 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อเด็กกับอายุของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ พบว่าผู้ดูแลเด็กที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี จะมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อเด็กสูงกว่าผู้ดูแลเด็กที่มีอายุ 26-35 ปี และผู้ดูแลเด็กที่มีอายุมากกว่า 45 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ ส่วนผู้ดูแลที่มีอายุในกลุ่มอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 6.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไปมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One-way ANOVA

ข้อมูลทั่วไป	เจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก				
	จำนวนคน (n=121)	ค่าเฉลี่ย คะแนน	SD	F	p-value
อายุ				0.696	0.556
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	21	225.33	21.99		
26-35 ปี	46	231.76	24.85		
37-45 ปี	21	235.29	20.63		
มากกว่า 45 ปี	33	232.24	22.90		

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

ตาราง 6.5(ต่อ) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไปมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One-way ANOVA

ข้อมูลทั่วไป	เจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก				
	จำนวนคน (n=121)	ค่าเฉลี่ย คะแนน	SD	F	p-value
รายได้ต่อเดือน(บาท)				3.282	0.041*
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000	41	226.20	21.75		
5,001-10,000	68	232.12	22.02		
มากกว่า10,000	12	245.00	28.75		
ระยะเวลาในการมีประสบการณ์การดูแลเด็ก				0.217	0.806
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี	40	229.60	15.55		
4-10 ปี	52	231.73	27.18		
มากกว่า 10 ปี	29	233.24	24.29		
จำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก (ในหนึ่งวัน)				4.104	0.019*
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 8 ชั่วโมง	34	227.18	23.03		
9 – 11 ชั่วโมง	74	235.62	23.09		
มากกว่า11 ชั่วโมง	13	218.31	16.52		

*p<0.05, **p<0.01

จากตาราง 6.5 เมื่อทดสอบความแตกต่างของเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติ One-way ANOVA (F-test) พบว่า

ผู้ดูแลเด็กที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ดูแลเด็กที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาทมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการทำงานสูงกว่าผู้ดูแลเด็กกลุ่มอายุอื่นๆ

ผู้ดูแลเด็กที่มีจำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก(ในหนึ่งวัน)ต่างกัน มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ดูแลเด็กที่มีจำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก (ในหนึ่งวัน) 9 – 11 ชั่วโมงมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการทำงานสูงกว่าผู้ดูแลเด็กกลุ่มอายุอื่นๆ

ส่วนผู้ดูแลเด็กที่มีอายุต่างกัน มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีระยะเวลาในการมีประสบการณ์การดูแลเด็กต่างกัน มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 6.6 ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กกับรายได้ต่อเดือนของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ โดยใช้ Scheffe

รายได้ต่อเดือน(บาท)	ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก	รายได้ต่อเดือน(บาท)		
		น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000	5,001-10,000	มากกว่า 10,000
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000	226.20	-	0.420	0.044*
5,001-10,000	232.12	0.420	-	0.196
มากกว่า10,000	245.00	0.044*	0.196	-

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

จากตาราง 6.6 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กกับรายได้ต่อเดือนของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ พบว่าผู้ดูแลเด็กที่มีรายได้มากกว่า 10,000 บาท จะมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กสูงกว่าผู้ดูแลเด็กที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 ส่วนผู้ดูแลเด็กที่มีรายได้อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 6.7 ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กกับจำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก (ในหนึ่งวัน) ของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ โดยใช้ Scheffe

จำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก (ชั่วโมงต่อหนึ่งวัน)	ค่าเฉลี่ยคะแนน เจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก	จำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก (ชั่วโมงต่อหนึ่งวัน)		
		น้อยกว่าหรือเท่ากับ 8	9 – 11	มากกว่า 11
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 8	227.18	-	0.198	0.484
9 – 11	235.62	0.198	-	0.041*
มากกว่า 11	218.31	0.484	0.041*	-

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

จากตาราง 6.7 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กกับจำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก (ในหนึ่งวัน) ของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ พบว่าผู้ดูแลเด็กที่มีจำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก 9 – 11 ชั่วโมงต่อหนึ่งวันจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กสูงกว่าผู้ดูแลเด็กที่มีจำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็กมากกว่า 11 ชั่วโมงต่อหนึ่งวันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับน้อยกว่า 0.05 ส่วนผู้ดูแลเด็กที่มีจำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก (ในหนึ่งวัน) กลุ่มอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย

ตาราง 7.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยกับข้อมูลทั่วไป 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test

ข้อมูลทั่วไป	การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก				
	จำนวนคน (n=121)	ค่าเฉลี่ย คะแนน	SD	t	p-value
สถานภาพสมรส				-0.590	0.557
โสด	47	74.85	13.87		
สมรส	74	76.19	10.97		
โรคประจำตัว				-0.330	0.742
ไม่มี	114	75.58	12.29		
มี	7	77.14	9.99		
ประสบการณ์ในการดูแลเด็ก ก่อนที่จะมาเป็นผู้ดูแลเด็ก				1.663	0.099
มี	111	76.22	12.17		
ไม่มี	10	69.60	10.49		
ช่วงอายุของเด็กในการดูแล				-2.731	0.007*
ต่ำกว่า 1 ปี	15	67.87	13.36		
1 ปีขึ้นไป -3 ปี	106	76.77	11.60		
ความครบถ้วนในการมาทำงาน (ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา)				-0.959	0.340
มาทำงานครบ	95	75.12	12.33		
มาทำงานไม่ครบ	26	77.69	11.38		
สวัสดิการที่ได้รับ				-2.219	0.028*
ไม่มี	76	73.82	11.14		
มี	45	78.80	13.20		

*p<0.05, **p<0.01

จากตาราง 7.1 เมื่อทดสอบความแตกต่างของการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไป โดยใช้สถิติ t-test พบว่า

ผู้ดูแลเด็กสถานภาพโสดและสมรส มีการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีโรคประจำตัวและไม่มีโรคประจำตัว มีการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีประสบการณ์ในการดูแลเด็กก่อนที่จะมาเป็นผู้ดูแลเด็กและไม่มีประสบการณ์ มีการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่ดูแลเด็กช่วงอายุต่ำกว่า 1 ปีและตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป ถึง 3 ปี มีการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มาทำงานครบและมาทำงานไม่ครบ (ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา) มีการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 7.2 ผลการวิเคราะห์ห้ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยกับข้อมูลทั่วไปมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One-way ANOVA

ข้อมูลทั่วไป	การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก				
	จำนวนคน (n=121)	ค่าเฉลี่ย คะแนน	SD	F	p-value
อายุ				0.317	0.813
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	21	75.14	17.97		
26-35 ปี	46	76.57	11.02		
37-45 ปี	21	76.66	8.97		
มากกว่า 45 ปี	33	74.12	11.17		
ระดับการศึกษา				4.178	0.018*
ประถมศึกษา	8	74.50	11.94		
มัธยมศึกษา และอนุปริญญา	54	72.41	11.68		
ปริญญาตรีขึ้นไป	59	78.81	11.95		

*p<0.05, **p<0.01

ตาราง 7.2(ต่อ) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยกับข้อมูลทั่วไปมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ One-way ANOVA

ข้อมูลทั่วไป	การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก				
	จำนวนคน (n=121)	ค่าเฉลี่ย คะแนน	SD	F	p-value
รายได้ต่อเดือน(บาท)				7.697	0.001**
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000	41	71.02	12.41		
5,001-10,000	68	79.29	11.02		
มากกว่า10,000	12	71.00	11.04		
ระยะเวลาในการมีประสบการณ์การดูแลเด็ก				1.270	0.285
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี	40	77.30	14.04		
4-10 ปี	52	76.08	10.86		
มากกว่า 10 ปี	29	72.69	11.34		
จำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก (ในหนึ่งวัน)				2.940	0.057
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 8 ชั่วโมง	34	76.00	10.04		
9 – 11 ชั่วโมง	74	76.84	12.24		
มากกว่า11 ชั่วโมง	13	68.15	14.62		

*p<0.05, **p<0.01

จากตาราง 7.2 เมื่อทดสอบความแตกต่างของการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กกับข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติ One-way ANOVA (F-test) พบว่า

ผู้ดูแลเด็กที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ดูแลเด็กที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กสูงกว่าผู้ดูแลเด็กกลุ่มอายุอื่นๆ

ผู้ดูแลเด็กที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผู้ดูแลเด็กที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาทมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กสูงกว่าผู้ดูแลเด็กกลุ่มอายุอื่นๆ

ส่วนผู้ดูแลเด็กที่มีอายุต่างกัน มีการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีระยะเวลาในการมีประสบการณ์การดูแลเด็กต่างกัน มีการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้ดูแลเด็กที่มีจำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก(ในหนึ่งวัน)ต่างกัน มีการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 7.3 ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กกับระดับการศึกษาของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ โดยใช้ Scheffe

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติหน้าที่	ระดับการศึกษา		
		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาและอนุปริญญา	ปริญญาตรีขึ้นไป
ประถมศึกษา	74.50	-	0.897	0.627
มัธยมศึกษา และอนุปริญญา	72.41	0.897	-	0.018*
ปริญญาตรีขึ้นไป	78.81	0.627	0.018*	-

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

จากตาราง 7.3 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กกับระดับการศึกษาของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ พบว่าผู้ดูแลเด็กที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กสูงกว่าผู้ดูแลเด็กที่มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอนุปริญญา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้ดูแลที่มีระดับการศึกษากลุ่มอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 7.4 ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กกับรายได้ต่อเดือนของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ โดยใช้ Scheffe

รายได้ต่อเดือน(บาท)	ค่าเฉลี่ยคะแนน การปฏิบัติ หน้าที่	รายได้ต่อเดือน(บาท)		
		น้อยกว่าหรือ เท่ากับ 5,000	5,001-10,000	มากกว่า 10,000
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000	71.02	-	0.002**	1.000
5,001-10,000	79.29	0.002**	-	0.075
มากกว่า10,000	71.00	1.000	0.075	-

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$

จากตาราง 7.4 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็กกับรายได้ต่อเดือนของผู้ดูแลเด็กแบบรายคู่ พบว่าผู้ดูแลเด็กที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาทจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กสูงกว่าผู้ดูแลเด็กที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนผู้ดูแลเด็กที่มีรายได้กลุ่มอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติ การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก และปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของ จังหวัดลำพูน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของ จังหวัดลำพูน จำนวน 121 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบสอบถามส่วนบุคคล เกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของผู้ดูแลเด็ก แบบสอบถามเจตคติต่อเด็ก แบบสอบถามเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ผู้ดูแลเด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะ แบบสัมภาษณ์การดำเนินงานของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารกและเด็กวัยเตาะแตะ และแบบประเมินการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารกและเด็กวัยเตาะแตะ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 25-35 ปี ร้อยละ 38.0 โดยมีอายุเฉลี่ยประมาณ 36.4 ปี มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 32.2 มีรายได้อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 56.2 มีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 53.7 มีโรคประจำตัวหรือปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ร้อยละ 5.8 ส่วนโดยโรคส่วนใหญ่ที่พบ คือ โรคเบาหวาน ร้อยละ 28.6

2. ข้อมูลด้านของการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการดูแลเด็ก ก่อนที่จะมาทำงานดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก ร้อยละ 91.7 ซึ่งจะมีระยะเวลาในการมีประสบการณ์การดูแลเด็ก 4-10 ปี ร้อยละ 43.0 โดยมีระยะเวลาเฉลี่ยประมาณ 8 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับผิดชอบในการดูแลเด็กในช่วงอายุ 1ปีขึ้นไปถึง 3 ปี ร้อยละ 87.6 โดยภายในหนึ่งวันจะต้องทำงานดูแลเด็กส่วนใหญ่ 9-11 ชั่วโมง ร้อยละ 61.2 โดยมีจำนวนชั่วโมงเฉลี่ยประมาณ 9.7 ชั่วโมงต่อวัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาทำงานครบวันตามที่ต้องทำงาน โดยในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 78.5 ส่วนกลุ่มที่มาทำงานไม่ครบวันตามที่ต้องทำงาน ในหนึ่งเดือนที่ผ่านมา จะไม่มาทำงาน 1-3 ครั้งมากที่สุด ร้อยละ 84.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการในการทำงาน ร้อยละ 62.8 ส่วนกลุ่มที่ได้รับสวัสดิการจะได้รับสวัสดิการมาจากประกันสังคมมากที่สุด ร้อยละ 44.4 รองลงมาคือ เงินสอนพิเศษเด็ก ร้อยละ 22.2

3. การดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก

คะแนนการดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก ในภาพรวมส่วนใหญ่ มีการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก ร้อยละ 65.3 เมื่อพิจารณาคะแนนดำเนินงานสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก ในแต่ละด้านทั้งด้านนโยบายของสถานรับเลี้ยงเด็ก ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก และด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็กมีการรับรู้ที่ว่าสถานรับเลี้ยงเด็กที่ตนทำงานยังมีการดำเนินการที่อยู่ในระดับที่ดีมาก แต่ก็ยังพบว่า ด้านนโยบายของสถานรับเลี้ยงเด็ก และด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ยังมีการดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กร้อยละ 21.5 และ ร้อยละ 20.7 ตามลำดับที่อยู่ในระดับที่บกพร่อง

4. เจตคติตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก

4.1 เจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก

ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีเจตคติต่อเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กอยู่ในทางบวก คิดเป็นร้อยละ 71.9 ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับเจตคติต่อเด็กของผู้ดูแลเด็ก คือ อายุของผู้ดูแลเด็ก ($p < 0.05$) โดยผู้ดูแลเด็กที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี จะมีค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อเด็กสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

4.2 เจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็ก

ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กอยู่ในทางบวก คิดเป็นร้อยละ 69.4 ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับเจตคติต่อการทำงานของผู้ดูแลเด็ก ได้แก่ สถานภาพสมรสของผู้ดูแลเด็ก ($p < 0.05$) รายได้ต่อเดือนของผู้ดูแลเด็ก ($p < 0.05$) และจำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อหนึ่งวัน ($p < 0.05$) โดยผู้ดูแลเด็กที่มีสถานภาพสมรสและอยู่ด้วยกัน มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท และมีจำนวนชั่วโมงในการทำงานดูแลเด็ก 9 – 11 ชั่วโมงต่อหนึ่ง จะมีความเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

5. การปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก

ด้านการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย ในภาพรวมผู้วิจัยได้ประเมินปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กว่า ส่วนใหญ่ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี ร้อยละ 32.23 เมื่อพิจารณาคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็ก ในแต่ละด้านทั้งด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ และด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กในด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ และด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองอยู่ในระดับที่ดีมาก แต่ก็พบว่า ในด้านการจัด

สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ยังมีการปฏิบัติหน้าที่ในด้านนี้อยู่ในระดับที่บกพร่องร้อยละ 41.3 ส่วนปัจจัยที่สัมพันธ์ทางสถิติกับการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กจากการประเมินของผู้วิจัย ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ดูแลเด็ก ($p < 0.05$) ช่วงอายุของเด็กที่ผู้ดูแลรับผิดชอบ ($p < 0.05$) สวัสดิการที่ผู้ดูแลเด็กได้รับ ($p < 0.05$) และรายได้ต่อเดือนของผู้ดูแลเด็ก ($p < 0.01$) โดยพบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ดูแลเด็กในช่วงอายุตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปจนถึง 3 ปี ได้รับสวัสดิการในการทำงาน และมีรายได้ต่อเดือน 5,001-10,000 บาทจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

6. ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติของผู้ดูแลเด็กและการดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กต่อการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัย

เจตคติต่อเด็กและเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กมีความสัมพันธ์กับการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยอยู่ในระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.199$) ส่วนการดำเนินงานของสถานรับเลี้ยงเด็กตามการรับรู้ของผู้ดูแลเด็กมีความสัมพันธ์กับการประเมินการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กตามการรับรู้ของผู้วิจัยอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.590$)

อภิปรายผลการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติ การปฏิบัติหน้าที่ดูแลเด็ก และปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของจังหวัดลำพูน จำนวน 121 คน ผลการศึกษาพบว่าผู้ดูแลเด็กมีการรับรู้ที่ผู้ดูแลเด็กมีเจตคติทางบวกทั้งเจตคติต่อเด็ก และเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กในสัดส่วนที่มาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Hannan⁽²⁷⁾ ที่ได้ผลของการวัดเจตคติต่อเด็กของพี่เลี้ยงเด็กออกมาในทางบวก และของทัตดาว ลออิโรจน์⁽²⁵⁾ ที่ได้ผลของการวัดเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กในทางบวกของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่ผลเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากมีปัจจัยหลายด้านที่เอื้อต่อการเกิดเจตคติให้เป็นไปในทางบวก ดังในการศึกษาครั้งนี้ที่พบว่า ผู้ดูแลเด็กมีประสบการณ์ในการดูแลเด็กมาคิดเป็นร้อยละ 91.7 และมีประสบการณ์ในการดูแลเด็กโดยเฉลี่ยจะอยู่ที่ 8.0 ปี จึงอาจทำให้ผู้ดูแลเด็กเกิดการเรียนรู้ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับทั้งตัวเด็กและทั้งการทำงานในการดูแลเด็กได้⁽³⁵⁾

ในด้านของการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็ก จากการประเมินโดยผู้วิจัย ส่วนใหญ่ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวรรณภา สุคนธรัตน์⁽³⁰⁾ แต่มี ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ที่ผลการประเมินการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับที่บกพร่อง ซึ่งมาจากการที่ขาดความพร้อมและการสนับสนุนทางด้านการเงิน และขาดการ

ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมที่จะเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาดวงพร หัวเมืองแก้ว⁽³¹⁾ ได้ทำการศึกษาในเรื่องของการดำเนินงานของธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนที่ในด้านสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนส่วนใหญ่มักจะเกิดความบกพร่องในด้านนี้ ซึ่งในการเกิดความบกพร่องในด้านนี้ สามารถส่งผลต่อพัฒนาการของเด็กในด้านร่างกาย สังคม อารมณ์และสติปัญญาได้ ดังเช่นทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของErikson⁽¹⁰⁾ ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของช่วงแรกของชีวิตที่เป็นช่วงที่จะเด็กจะมีการพัฒนาความสนใจต่อสิ่งรอบข้าง จากการได้รับการตอบสนองและการกระตุ้นในสิ่งที่เด็กต้องการ ซึ่งหากได้รับการตอบสนองที่เหมาะสมก็จะส่งผลให้เกิดการพัฒนาความมั่นใจและไว้วางใจต่อสิ่งรอบตัวมากขึ้นทำให้เด็กมีความมั่นใจและกล้าที่จะทำในสิ่งต่างๆ ซึ่งหากเด็กได้รับการกระตุ้นและพัฒนาที่เหมาะสมแล้วก็จะส่งผลต่อการพัฒนาไปสู่ในวัยต่างๆต่อไป⁽³⁶⁾

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับเจตคติต่อเด็กของผู้ดูแลเด็กพบว่าอายุของผู้ดูแลเด็ก เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับเจตคติต่อเด็ก โดยที่ในกลุ่มอายุน้อยจะมีคะแนนเจตคติที่มากกว่ากลุ่มผู้ดูแลเด็กที่มีอายุสูง อาจจะเป็นเนื่องจากกลุ่มที่มีอายุน้อยเป็นกลุ่มที่เพิ่งเข้ามาทำงานในการดูแลเด็ก จึงทำให้กลุ่มนี้ยังไม่ประสบกับปัญหาในการดูแลเด็กที่มากเกินไปที่จะปรับตัวและแก้ไขได้ อีกทั้งยังมีประสิทธิภาพของร่างกายที่พร้อมที่จะทำงาน ดังนั้นจึงทำให้ผู้ดูแลเด็กที่มีเจตคติต่อเด็กในทางบวกก็จะมีปัจจัยด้านอายุที่อยู่ในกลุ่มที่น้อยด้วย

ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับเจตคติต่อการทำงานของผู้ดูแลเด็ก พบว่าสถานภาพสมรสของผู้ดูแลเด็ก ในกลุ่มที่สมรสแล้วจะมีคะแนนเจตคติในการทำงานดูแลเด็กที่มากกว่า เนื่องมาจากการผู้ดูแลเด็กที่สมรสแล้ว ล้วนแต่จะมีประสบการณ์ในการดูแลบุตรของตนเอง จึงทำให้เกิดการเจตคติทางบวกต่อการทำงานดูแลเด็กได้ ส่วนรายได้ต่อเดือนของผู้ดูแลเด็ก ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถส่งผลต่อการมีเจตคติในทางบวก โดยในกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนมากก็จะมีแนวโน้มของคะแนนเจตคติในการทำงานดูแลเด็กที่มากตามไป ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของHerzberg⁽³⁷⁾ นอกจากนี้ปัจจัยด้านจำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อหนึ่งวันของผู้ดูแลเด็กก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถส่งผลต่อการมีเจตคติในทางบวกด้วยเช่นกันโดยในกลุ่มที่ทำงานอยู่ในจำนวน9-11ชั่วโมงต่อวัน กลับเป็นกลุ่มที่มีคะแนนเจตคติในการทำงานดูแลเด็กที่มากกว่ากลุ่มที่ทำงานน้อยและมากกว่าจำนวนชั่วโมงดังกล่าว อาจจะเป็นเนื่องจากจังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดที่มีโรงงานนิคมอุตสาหกรรม จึงทำให้ผู้ที่ทำงานเกิดความรับรู้ว่าจะระยะเวลาในการทำงาน9-11ชั่วโมงถือเป็นระยะเวลาในการทำงานที่เป็นปกติทั่วไป ประกอบกับการได้รับเงินตอบแทนในการทำงานช่วงเวลานี้ด้วยเลยทำให้ผู้ดูแลเด็กกลุ่มนี้มีเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็กจึงเป็นไปในทางบวก ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของนิคม พรหมย้อย⁽³⁴⁾ ที่การมีเจตคติทางบวกจะอยู่ในกลุ่มผู้ดูแลเด็กที่ทำงานจำนวนชั่วโมงที่น้อยกว่า 9-11 ชั่วโมงต่อวัน

ส่วนปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กจากการประเมินของผู้วิจัย พบว่าระดับการศึกษาของผู้ดูแลเด็ก ในผู้ดูแลเด็กที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปจะมีคะแนนการปฏิบัติหน้าที่มากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากกลุ่มนี้จะเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาเกี่ยวกับทางด้านการดูแลเด็กมาโดยตรง คือ ด้านปฐมวัย จึงทำให้มีความพร้อมในการที่จะปฏิบัติงานในด้านนี้มากกว่ากลุ่มอื่น ส่วนช่วงอายุของเด็กที่ผู้ดูแลรับผิดชอบ ก็ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็ก โดยช่วงอายุของเด็กตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปถึง 3 ปี จะมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ต่ำกว่า 1 ปี เนื่องจากในเด็กที่มีอายุน้อย จำเป็นที่จะต้องมีการดูแลที่มากกว่า เนื่องจากยังมีการช่วยเหลือตนเองที่น้อยมาก จึงทำให้การดูแลเด็กจึงต้องมีการดูแลที่พิถีพิถันกว่า ส่วนรายได้ต่อเดือนของผู้ดูแลเด็ก ในกลุ่มที่มีรายได้ 5,000-10,000 บาทมีคะแนนในการปฏิบัติงานที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประพันธ์ ทองสีดา⁽³²⁾ ส่วนสวัสดิการที่ผู้ดูแลเด็กได้รับ ก็ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็ก โดยจะเห็นได้ชัดว่าการได้รับสวัสดิการจะส่งผลต่อการมีคะแนนที่สูงตามไปด้วย การศึกษาของ Herzberg⁽³⁷⁾ ที่การได้รับสวัสดิการมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานได้

ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาครั้งนี้ เป็นเพียงการศึกษาภาคตัดขวาง ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เท่านั้น โดยมีการใช้เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลที่ผู้วิจัยต้องทำการสัมภาษณ์และสังเกตเอง ด้วยระยะเวลาในการเข้าไปศึกษามีจำนวนจำกัดจึงอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาคลาดเคลื่อนในข้อมูลบางอย่างไปได้ หากในการศึกษาครั้งต่อไปมีระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นอาจทำให้ข้อมูลที่ได้มีความสมบูรณ์มากขึ้น
2. การการศึกษานี้มีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของจังหวัดลำพูนเท่านั้น จึงอาจไม่สามารถนำไปอ้างอิงกับประชากรที่ทำงานด้านนี้ในจังหวัดอื่นๆ ได้ ดังนั้น ผู้ที่จะนำข้อมูลนี้ไปอ้างอิง ต้องพิจารณาลักษณะสังคมประชากรของกลุ่มตัวอย่างด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและนำไปใช้ต่อ

1. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญของเด็กและบุคลากรในการดูแลเด็ก และนำความรู้ที่ได้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาต่อไป
2. เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาพัฒนาสู่การวิจัยที่ใช้กลุ่มประชากรใหญ่กว่าเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนนโยบายส่งเสริมด้านการเลี้ยงดูที่ดีต่อเด็ก

รายการอ้างอิง

- (1) ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์. สิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้สร้างสมองเด็กให้ฉลาดได้อย่างไร.
กรุงเทพมหานคร: ลายเส้น, 2542.
- (2) ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- (3) จันทรเพ็ญ ชูประภาวรรณ. รายงานการทบทวนองค์ความรู้เรื่องเด็ก เยาวชน และครอบครัวในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2540.
- (4) วันเพ็ญ บุญประกอบ. พัฒนาบุคลิกภาพของเด็กและวัยรุ่น ใน วินัดดา ปิยะศิลป์ และพนม เกตุมาน. ตำราจิตเวชเด็กและวัยรุ่น, กรุงเทพมหานคร: ปิยอนด์ เอ็นเตอร์ไพรซ์, 2540:1-31.
- (5) สิทธิโชค วรานุสันติกุล. จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2547.
- (6) กุศล สุนทรธาดาและคนอื่นๆ. สถานการณ์และองค์ความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.
- (7) พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กระทรวง. พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2549. กรุงเทพมหานคร, 2549.
- (8) บัวจันทร์ ทะระมา. เจตคติที่มีต่อวิชาที่ปกครองของครูประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชน อำเภอเมืองเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ. ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.
- (9) Freud, A. The concept of development. New York: International University Press, 1965.
- (10) Erik, E.H. Childhood and society. (13th ed.). New York: W.W. Norton & Company, 1963.
- (11) Allport, G.W. Attitudes .Handbook of Social Psychology. New York: Clark U. Press. 1953.
- (12) Thurstone, L.L. Attitude Theory and Measurement. New York: John Wiley and Sons. 1964.
- (13) ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์. 2546.

- (14) นางพวง ลิ้มสุวรรณ. จิตวิทยาการเลี้ยงดูและอบรมเด็ก. [ออนไลน์]. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี. แหล่งที่มา: <http://www.mahidol.ac.th/mahidol/ra/rapc/s37.html> [2554, มีนาคม 3].
- (15) ดารณี พานทอง. ทฤษฎีการจูงใจ. [ออนไลน์]. กรุงเทพมหานคร: แหล่งที่มา: <http://web.acc.chula.ac.th/~yexec101/MIT-WU/download/seminar/motivation-Report.doc> [2553, มิถุนายน 13].
- (16) นวม สงวนทรัพย์. สารัตถจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2535.
- (17) Saul, L. the man and his work. New York: Jewish Theological Seminary of America, 2005.
- (18) ทิศนา แชมณีนีและคนอื่นๆ. หลักการและรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536: 2-5.
- (19) พัชรี สนวนแก้ว. เอกสารการสอนประกอบวิชา 2173107 จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ดวงกมล, 2536.
- (20) วรุณา กลกิจโกวินท์. การศึกษาพฤติกรรมของเด็กวัยก่อนเรียนในชุมชนทางตอนเหนือของกรุงเทพฯ. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย .44, 3 (กรกฎาคม-กันยายน, 2542):228-238.
- (21) เยาวภา เดชะคุปต์. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2536.
- (22) ดวงเดือน พันธุมนาวิน. พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 2: จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- (23) สมคิด อิศระวัฒน์. รายงานผลการวิจัยลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเองของคนไทย. ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.
- (24) ทัดดาว ลออวิโรจน์. ปัจจัยที่มีผลต่องานของผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก. กองวิจัยและประเมินผลกรมพัฒนาชุมชนกระทรวงมหาดไทย, 2532.
- (25) อรุณ รักธรรม. ปัจจัยจูงใจในการทำงานหรือทำให้เกิดภาวะพึงพอใจ. กรุงเทพมหานคร: ธนาการพิมพ์, 2527.
- (26) Hannan, K.L. Relationships among provide characteristics, childrearing ideas, and Quality of caregiving in family day care of infants toddlers. Doctoral Dissertation Abstracts International. 57-04.A, 1996.

- (27) อังศุมาลิน ยี่นบุญ. การดำเนินงานธุรกิจสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนที่จดทะเบียนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- (28) พวงรัตน์ รอดมณี. การปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กในการสร้างเสริมสุขนิสัยให้แก่เด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็ก กรมการพัฒนารัฐมนตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- (29) วรนาฏ สุคนธ์รัตน์. การศึกษาการดำเนินงานเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะของผู้บริหาร และผู้เลี้ยงดูเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- (30) ดวงพร หัวเมืองแก้ว. การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชน สังกัดกรมประชาสงเคราะห์ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- (31) ประพันธ์ ทองสีดา. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในการดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดกรมการพัฒนารัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย. คณะครุศาสตร์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- (32) Yamane, T. Statistics, An Introductory Analysis. 3rd Edition. New York: Harper&Row Publishers, 1973.
- (33) นิคม พรหมย้อย. ความพึงใจในการทำงานของครูโรงเรียนเอกชนอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.
- (34) Roy, S. C. The Roy's adaptation model. San Mateo, CA: Appleton & Lange. 1991.
- (35) เขียวศรี วิวิธสิริ. จิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประสานมิตร, 2534.
- (36) Herzberg, F. Work and the Nature of Man. Cleveland: Word Pulishing. 1966.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย (Information sheet for research participant)
--	--

ชื่อโครงการวิจัย เจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของ จังหวัดลำพูน

ผู้ทำวิจัย

ชื่อ นางสาวแพรว สมบัติใหม่
ที่อยู่ ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม 4 เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
เบอร์โทรศัพท์ 2564298-02/ 086-9918594

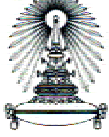
เรียน ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกท่าน

ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เนื่องจากท่านเป็นผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กเอกชนของ จังหวัดลำพูน ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยดังกล่าว ขอให้ท่านอ่านเอกสารฉบับนี้อย่างถี่ถ้วน เพื่อให้ท่านได้ทราบถึงเหตุผลและรายละเอียดของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ หากท่านมีข้อสงสัยใดๆ เพิ่มเติม กรุณาซักถามจากทีมงานของผู้ทำวิจัยซึ่งจะเป็นผู้สามารถตอบคำถามและให้ความกระจ่างแก่ท่านได้

ท่านสามารถขอคำแนะนำในการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้จากครอบครัวหรือเพื่อนของท่านได้ ท่านมีเวลาอย่างเพียงพอในการตัดสินใจโดยอิสระ ถ้าท่านตัดสินใจแล้วว่าจะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ขอให้ท่านลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมของโครงการวิจัยนี้

เหตุผลความเป็นมา

เนื่องจากในปัจจุบันมีการตระหนักถึงความสำคัญถึงเรื่องเด็กซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและเป็นอนาคตที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แต่ในการที่จะพัฒนาไปสู่วัยเรียน วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และวัยต่อไปนั้น นอกเหนือจากพันธุกรรมและการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแล้ว ยังมีสถานที่ที่จะมีอิทธิพลต่อเด็ก นั่นก็คือ สถานรับเลี้ยงเด็ก โดยจะมีผู้ดูแลเด็กที่ถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่สำคัญในการพัฒนาของเด็กให้เป็นไปอย่างเหมาะสม จึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ รู้จักรับผิดชอบ รักเด็ก อ่อนโยน โอบอ้อมอารี มีความยุติธรรม มีลักษณะเป็นผู้นำ แต่

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย (Information sheet for research participant)
--	--

นอกเหนือสิ่งเหล่านี้ ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่ยังถือได้ว่าสำคัญต่อการเป็นผู้ดูแลเด็ก นั่นก็คือ เจตคติที่มีต่อเด็กและเจตคติต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็ก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเพื่อศึกษาเจตคติของผู้ดูแลเด็กที่มีต่อเด็กและเจตคติต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก ซึ่งผลการศึกษาที่ได้นี้จะเป็แนวทางในการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญของเด็กและบุคลากรในการดูแลเด็ก และนำความรู้ที่ได้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาด้านการเลี้ยงดูที่ดีต่อเด็ก อีกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

วัตถุประสงค์หลักจากการศึกษาในครั้งนี้คือ

1. เพื่อศึกษาเจตคติของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีต่อเด็กและเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก

วิธีการที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

หลังจากท่านให้ความยินยอมที่จะเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามความคิดเห็น โดยมีแบบสอบถามทั้งหมด 8 ส่วน โดยในส่วนของแบบสอบถามในส่วนที่1 ถึงส่วนที่5 ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อเด็ก ส่วนที่3 แบบสอบถามเจตคติต่อการทำงานดูแลเด็ก ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ผู้ดูแลเด็กวัยทารก (อายุ 0-1ปี) ส่วนที่ 5แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ผู้ดูแลเด็กวัยเตาะแตะ (อายุ 1ปี1เดือน-3ปี) ท่านสามารถตอบคำถามด้วยตนเอง ซึ่งจะใช้ระยะเวลาในการตอบคำถามประมาณ 30 – 45 นาที ส่วนในส่วนที่ 6-ส่วนที่ 8 ได้แก่ ส่วนที่ 6 แบบสัมภาษณ์การดำเนินงานของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารกและเด็กวัยเตาะแตะ ส่วนที่ 7แบบประเมินการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กทารก

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย (Information sheet for research participant)
--	--

(0-1ปี) และส่วนที่ 8 แบบประเมินการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กวัยเด็กเตาะแตะ (1ปี1เดือน-3ปี)นั้น ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยจะทำการสังเกตแบบไม่เข้าร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆของผู้เข้าร่วม ซึ่งจะทำการจดบันทึกไว้

ความรับผิดชอบของอาสาสมัครผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

เพื่อให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จ ผู้ทำวิจัยใคร่ขอความความร่วมมือจากท่าน โดยจะขอให้ท่านยินยอมให้ข้อมูลตามความเป็นจริง

ความเสี่ยงที่อาจได้รับ

ท่านอาจมีความเสี่ยงที่เกิดจากการตอบแบบสอบถาม เช่น เสียเวลา ได้รับความไม่สะดวก หรือไม่สบายใจในการตอบคำถามบางคำถามที่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของท่านได้ ดังนั้น กรุณาแจ้งผู้ทำวิจัยในกรณีที่พบอาการดังกล่าวข้างต้น หรืออาการอื่น ๆ ที่ท่านเกิดความรู้สึกดังกล่าว และสามารถปฏิเสธไม่ตอบคำถามได้

ประโยชน์ที่อาจได้รับ

ท่านจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ใดๆ จากการเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ แต่ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงความสำคัญของเด็กและบุคลากรในการดูแลเด็ก และนำความรู้ที่ได้ไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาต่อไป

ข้อปฏิบัติของท่านขณะที่ร่วมในโครงการวิจัย

ขอให้ท่านปฏิบัติดังนี้

- ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง
- ขอให้ท่านแจ้งให้ผู้ทำวิจัยทราบถึงความไม่สบายใจขณะตอบแบบสอบถามบางข้อ

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย (Information sheet for research participant)
--	--

**อันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการเข้าร่วมในโครงการวิจัยและความรับผิดชอบของผู้ทำวิจัย
ผู้สนับสนุนการวิจัย**

ไม่มีอันตรายในการตอบแบบสอบถาม ข้อมูลทุกอย่างจะถูกเก็บเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบต่องานของท่าน

ค่าใช้จ่ายของท่านในการเข้าร่วมการวิจัย

ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้

การเข้าร่วมและการสิ้นสุดการเข้าร่วมโครงการวิจัย

การเข้าร่วมในโครงการวิจัยครั้งนี้เป็นไปโดยความสมัครใจ หากท่านไม่สมัครใจจะเข้าร่วมการศึกษาแล้ว ท่านสามารถถอนตัวได้ตลอดเวลา การขอถอนตัวออกจากโครงการวิจัยจะไม่มีผลเสียและไม่ส่งผลกระทบต่อตัวท่านในทุกๆ ด้านแต่อย่างใด

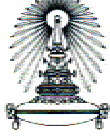
ผู้ทำวิจัยอาจถอนท่านออกจากการเข้าร่วมการวิจัย ในกรณีดังต่อไปนี้

- ท่านไม่สามารถให้ข้อมูลตามความเป็นจริงได้
- ท่านเกิดความไม่สบายใจอย่างมากจากการตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา

การปกป้องรักษาข้อมูลความลับของอาสาสมัคร

ข้อมูลนี้อาจนำไปสู่การเปิดเผยตัวท่านจะได้รับการปกปิดและจะไม่เปิดเผยแก่สาธารณชน ในกรณีที่ผลการวิจัยได้รับการตีพิมพ์ ชื่อและที่อยู่ของท่านจะต้องได้รับการปกปิดอยู่เสมอ โดยจะใช้เฉพาะรหัสประจำโครงการวิจัยของท่าน

หากท่านขอยกเลิกการให้คำยินยอมหลังจากที่ท่านได้เข้าร่วมโครงการวิจัยแล้ว ข้อมูลส่วนตัวของท่านจะไม่ถูกบันทึกเพิ่มเติม อย่างไรก็ตามข้อมูลอื่นๆ ของท่านอาจถูกนำมาใช้เพื่อประเมินผลการวิจัย และท่านจะไม่สามารถกลับมาเข้าร่วมในโครงการนี้ได้อีก ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลของท่านที่จำเป็นสำหรับใช้เพื่อการวิจัยไม่ได้ถูกบันทึก

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย (Information sheet for research participant)
--	--

สิทธิของผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัย ท่านจะมีสิทธิดังต่อไปนี้

1. ท่านจะได้รับทราบถึงลักษณะและวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้
2. ท่านจะได้รับการอธิบายเกี่ยวกับระเบียบวิธีการของการวิจัยทางการแพทย์ รวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
3. ท่านจะได้รับการอธิบายถึงความเสี่ยงและความไม่สบายที่จะได้รับจากการวิจัย
4. ท่านจะได้รับการอธิบายถึงประโยชน์ที่ท่านอาจจะได้รับจากการวิจัย
5. ท่านจะมีโอกาสได้ซักถามเกี่ยวกับงานวิจัยหรือขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
6. ท่านจะได้รับทราบว่าการยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ท่านสามารถขอถอนตัวจากโครงการเมื่อไรก็ได้ โดยผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยสามารถขอถอนตัวจากโครงการโดยไม่ได้รับผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้น
7. ท่านจะได้รับสำเนาเอกสารยินยอมที่มีทั้งลายเซ็นและวันที่
8. ท่านจะได้โอกาสในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมในโครงการวิจัยหรือไม่ก็ได้ โดยปราศจากการใช้อิทธิพลบังคับข่มขู่หรือการหลอกลวง

หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามที่ปรากฏในเอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมในการวิจัย ท่านสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตึกอานันท์มหิตลชั้น 3 โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ถนนพระราม 4 เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร 0-2256-4455 ต่อ 14, 15 ในเวลาราชการ

ขอขอบคุณในการร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

.....

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย
--	---

การวิจัยเรื่อง เจตคติและการปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กของผู้ดูแลเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก
เอกชนของ จังหวัดลำพูน

วันที่ให้คำยินยอม วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้านาย/นาง/นางสาว.....

ที่อยู่.....

ได้อ่านรายละเอียดจากเอกสารข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยที่แนบมาฉบับวันที่.....
และข้าพเจ้ายินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยโดยสมัครใจ

ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยที่ข้าพเจ้าได้ลง
นามและวันที่ พร้อมด้วยเอกสารข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ทั้งนี้ก่อนที่จะลงนามในใบ
ยินยอมให้ทำการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระยะเวลา
ของการทำวิจัย วิธีการวิจัย อันตรายหรืออาการที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัย รวมทั้งประโยชน์ที่จะ
เกิดขึ้นจากการวิจัย และข้าพเจ้ามีเวลาและโอกาสในการซักถามข้อสงสัยจนมีความเข้าใจอย่างดี
แล้ว โดยผู้วิจัยได้ตอบคำถามต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจไม่ปิดบังซ่อนเร้น

ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิกเข้าร่วมในโครงการวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้ง
เหตุผล และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะเมื่อ
ได้รับการยินยอมจากข้าพเจ้าเท่านั้น บุคคลอื่นในนามของ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการ
วิจัยในคน อาจได้รับอนุญาตให้เข้ามาตรวจสอบและประมวลข้อมูลของผู้เข้าร่วมวิจัย ทั้งนี้ต้อง
กระทำไปเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเท่านั้น

ผู้วิจัยรับรองว่าจะไม่มีการเก็บข้อมูลใดๆ ของผู้เข้าร่วมวิจัยเพิ่มเติม หลังจากที่ข้าพเจ้าขอ
ยกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัยและต้องการให้ทำลายเอกสารทั้งหมดที่สามารถสืบค้นถึงตัว
ข้าพเจ้าได้

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	เอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย
--	--

ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ที่จะตรวจสอบหรือแก้ไขข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าและสามารถยกเลิกการใช้สิทธิ์ในการใช้ข้อมูลส่วนตัวของข้าพเจ้าได้ โดยต้องแจ้งให้ผู้วิจัยรับทราบ

ข้าพเจ้าได้ตระหนักว่าข้อมูลในการวิจัยของข้าพเจ้าที่ไม่มีการเปิดเผยชื่อ จะผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น การเก็บข้อมูล การบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกและในคอมพิวเตอร์ การตรวจสอบการวิเคราะห์ และการรายงานข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการเท่านั้น

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นและมีความเข้าใจดีทุกประการแล้ว ยินดีเข้าร่วมในการวิจัยด้วยความเต็มใจ จึงได้ลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมนี้

..... ลงนามผู้ให้ความยินยอม
(.....) ชื่อผู้ยินยอมตัวบรรจง
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย อันตรายหรือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัย รวมทั้งประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัย ให้ผู้เข้าร่วมในโครงการวิจัยตามนามข้างต้นได้ทราบและมีความเข้าใจดีแล้ว พร้อมลงนามลงในเอกสารแสดงความยินยอมด้วยความเต็มใจ

..... ลงนามผู้ทำวิจัย
(.....) ชื่อผู้ทำวิจัย ตัวบรรจง
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

..... ลงนามพยาน
(.....) ชื่อพยาน ตัวบรรจง
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง และเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ตามความเป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับตัวท่าน

1. ปัจจุบันท่านอายุ _____ ปี

2. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าประถมศึกษา	☐ 1
ประถมศึกษา	☐ 2
มัธยมศึกษาตอนต้น	☐ 3
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า/ปวช.	☐ 4
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	☐ 5
ปริญญาตรี	☐ 6
สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป	☐ 7

3. รายได้ของตัวท่านเองต่อเดือน (รวมเงินเดือนและรายได้อื่นๆ)

ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 1
5,001-10,000 บาท	☐ 2
10,001 – 15,000 บาท	☐ 3
มากกว่า15,001 บาท	☐ 4

4. สถานภาพสมรส

โสด	☐ 1
สมรสและอยู่ด้วยกัน	☐ 2
สมรสแต่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน	☐ 3
หม้าย	☐ 4
หย่า	☐ 5
แยกกันอยู่ (เลิกกันโดยไม่ได้หย่าตามกฎหมาย)	☐ 6
อยู่ด้วยกัน แต่ไม่ได้สมรส	☐ 7

5. ท่านมีโรคประจำตัวหรือปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพหรือไม่
- ไม่มี 1
- มี โปรดระบุ _____ 2
6. ท่านมีประสบการณ์ในการดูแลเด็กก่อนที่จะมาทำงานเลี้ยงดูเด็ก(เช่น ดูแลเด็ก เล่านิทาน)หรือไม่
- มี 1
- ไม่มี 2
7. ช่วงอายุของเด็กที่ท่านดูแล เลี้ยงดูอยู่
- 0-1 ปี 1
- ตั้งแต่ 1ปีขึ้นไปถึง3ปี 2
8. ระยะเวลารวมในการทำงานดูแลเด็ก
(นับตั้งแต่ทำงานดูแลเด็กครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน) _____ ปี
9. จำนวนชั่วโมงในหนึ่งวันที่ท่านการทำงานดูแลเด็ก _____ ชั่วโมง
10. ใน 1 เดือนที่ผ่านมาท่านมาทำงานครบวันตามที่ต้องทำงานหรือไม่
- ครบ(ข้ามไปทำข้อ12.) 1
- ไม่ครบ 2
11. ใน 1 เดือนที่ผ่านมา ท่านไม่มาทำงานมากน้อยเพียงใด
- 1-3 ครั้ง 1
- 4-6 ครั้ง 2
- มากกว่า 6 ครั้งขึ้นไป 3
12. ท่านได้รับสวัสดิการอื่น ๆ นอกเหนือจากเงินเดือนหรือไม่
- ไม่มี 1
- มี โปรดระบุ _____ 2

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อเด็ก

คำชี้แจง แบบสอบถามต่อไปนี้ แต่ละรายการสอบถามเจตคติของท่านที่มีต่อเด็กจำนวน 15 ข้อ ในแต่ละข้อกำหนดเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง เพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดและความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉยๆ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1.	เด็กทุกวัยล้วนแต่สร้างปัญหาให้แก่ผู้ดูแลตลอด					
2.	เวลาที่เด็กร้องไห้ขอแแง ท่านจะรู้สึกหงุดหงิดเสมอ					
3.	ท่านปฏิบัติต่อเด็กด้วยความเข้าใจ และเอื้ออาทร					
4.	ท่านกลัวที่จะสัมผัสเด็ก เช่น การโอบกอด การลูบหัว เป็นต้น ต่อหน้าผู้อื่น					
5.	เด็กบางคนมีความผิดปกติในการเรียนรู้ทำให้เป็นภาระแก่ท่าน					
6.	เวลาที่เด็กยิ้มและหัวเราะ ท่านจะรู้สึกมีความสุข					
7.	เด็กที่ร้องไห้ขอแแงบ่อย ท่านมักจะรำคาญเสมอ					
8.	ท่านจะสังเกตความเปลี่ยนแปลงด้านอารมณ์ของเด็กอยู่เสมอ					
9.	เด็กที่พัฒนาการล่าช้ากว่าเพื่อนๆ ควรจะให้ผู้ปกครองดูแลเองที่บ้าน					
10.	เด็กที่มีโรคประจำตัว ควรจะให้ผู้ปกครองดูแลเองที่บ้าน					
11.	ท่านให้ความสนใจต่อพัฒนาการและการกระตุ้นพัฒนาการของเด็ก					
12.	เด็กที่ญาติผู้ใกล้ชิดกับการเลี้ยงดู ควรให้ญาติดูแลเอง					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13.	เด็กทุกคนควรได้รับความสนใจดูแลเท่าๆกันไม่ว่าจะเป็นลูกหลานใคร					
14.	ท่านจะให้ความสนใจเด็กที่เลี้ยงดูง่าย และเชื่อฟังคำสั่งของท่าน					
15.	เด็กถือเป็นบุคลากรที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศในภาคหน้า ดังนั้นควรให้การเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อการทำงานคุณแลเด็ก

คำชี้แจง แบบสอบถามต่อไปนี้ แต่ละรายการสอบถามเจตคติของท่านที่มีต่อการทำงาน จำนวน 60 ข้อ ในแต่ละข้อกำหนดเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วยและ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง เพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดและความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉยๆ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1.	งานที่ท่านรับผิดชอบประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์					
2.	ท่านได้รับคำชมเชยเกี่ยวกับผลงานของท่าน					
3.	ท่านไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยความรู้ความสามารถของตนเอง					
4.	ทุกคนในที่ทำงานต่อต้านวิธีการทำงานของท่าน					
5.	งานที่ท่านรับผิดชอบมีผลงานที่ชัดเจน					
6.	ท่านสามารถอธิบาย เสนอแนะ งานที่ทำให้แก่ผู้ร่วมงาน					
7.	ผลงานของท่านเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน					
8.	ท่านรู้สึกมีเกียรติที่ได้ทำงานในโรงเรียน					
9.	ท่านไม่ได้รับความไว้วางใจในที่ทำงานจากผู้บังคับบัญชา					
10.	ท่านได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้ดูแลด้วยกัน					
11.	ผู้บังคับบัญชาและผู้ดูแลด้วยกันสนับสนุนส่งเสริมท่านทั้งในเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว					
12.	ท่านเป็นสมาชิกสำคัญคนหนึ่งในที่ทำงาน					
13.	ท่านรู้สึกว่างานในหน้าที่ทำท่ายให้อายากทำ					
14.	ท่านไม่ได้ทำงานที่ตรงกับความรู้และความถนัด					

ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
15.	งานที่ท่านทำมีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
16.	ท่านอดใจต่อลักษณะของงานที่ท่านทำอยู่					
17.	งานที่ท่านทำมีความยืดหยุ่น					
18.	งานที่ท่านทำมีการควบคุมอย่างเคร่งครัดอยู่ ภายใต้ระเบียบ					
19.	ท่านรับผิดชอบงานของที่ทำงานด้วยความเต็มใจ					
20.	ท่านสามารถแก้ปัญหาต่างๆในการทำงาน					
21.	ท่านมีโอกาสทำงานได้อย่างอิสระ					
22.	ท่านได้ร่วมงานเป็นหัวหน้าในงานต่างๆอยู่เสมอ					
23.	ท่านพอใจในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย					
24.	ท่านไม่พอใจเมื่อได้รับผิดชอบงานของบุคคลอื่น					
25.	ท่านมีความก้าวหน้าในงานที่ท่านทำอยู่เสมอ					
26.	ท่านไม่ได้รับการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมหรือ การศึกษาต่อ					
27.	ท่านสามารถหาความรู้และประสบการณ์เพิ่มเติม ได้					
28.	ท่านมีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น					
29.	ท่านไม่ได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและ ทักษะจากการปฏิบัติงาน					
30.	ท่านได้รับการเปลี่ยนแปลงงานที่รับผิดชอบอยู่ เสมอ					
31.	ที่ทำงานของท่านมีการกำหนดหน้าที่และความ รับผิดชอบในตำแหน่งต่างๆอย่างชัดเจน					
32.	ที่ทำงานของท่านเปิดโอกาสให้ได้ใช้ ความสามารถและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					

ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
34.	ที่ทำงานของท่านมีการมอบหมายงานที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถของท่าน					
35.	วิธีการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาเหมาะสมกับสถานการณ์					
36.	ท่านพอใจในนโยบายและการบริหารงานของท่านทำงาน					
37.	ท่านพอใจกับการที่ผู้บังคับบัญชาให้คำแนะนำในการทำงาน					
38.	ท่านและเพื่อนร่วมงานพอใจในความเป็นธรรมชาติของผู้บังคับบัญชา					
39.	ผู้บังคับบัญชาไม่มีความเป็นกันเอง					
40.	ผู้บังคับบัญชายอมรับความคิดเห็นของท่านและเพื่อนร่วมงาน					
41.	ผู้บังคับบัญชาให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในส่วนตัวและงานในหน้าที่					
42.	ท่านไม่พอใจในการปกครองบังคับบัญชาของผู้บริหาร					
43.	สถานรับเลี้ยงเด็กที่ท่านทำงานมีบริเวณกว้าง สะอาด สะดวก และน่าอยู่					
44.	สภาพของสถานรับเลี้ยงเด็กที่ท่านทำงานมีส่วนกระตุ้นให้ท่านอยากทำงาน					
45.	สถานรับเลี้ยงเด็กที่ท่านทำงานให้บริการวัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน					
46.	สถานรับเลี้ยงเด็กที่ท่านทำงานไม่มีระเบียบ ข้อบังคับ คู่มือการปฏิบัติงานที่ใช้ศึกษาค้นคว้า					

ข้อ ที่	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
47.	ที่ทำงานของท่านมีสิ่งแวดล้อม เช่น ชุมชน หน่วยงานอื่นๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน					
48.	ท่านมีความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน					
49.	ผู้ดูแลในสถานรับเลี้ยงเด็กที่ท่านทำงานมีแต่ ความขัดแย้งกัน					
50.	เพื่อนร่วมงานให้ความสัมพันธ์ที่ดีแก่ท่านทั้งใน เรื่องงานและเรื่องส่วนตัว					
51.	ท่านไม่มีโอกาสได้พบปะและสังสรรค์นอกเวลากับ ผู้บังคับบัญชา					
52.	ท่านไม่ได้รับความช่วยเหลือจากผู้บังคับทั้งเรื่อง งานและเรื่องส่วนตัว					
53.	ท่านมีโอกาสได้พบปะเพื่อนร่วมงานอย่างเป็น กันเอง					
54.	ท่านพอใจในสัมพันธภาพที่มีต่อกันในที่ทำงาน					
55.	ท่านคิดว่าเงินเดือนไม่เหมาะสมกับงานที่ท่านอยู่					
56.	การบริการและสวัสดิการต่างๆที่ท่านได้รับจาก สถานรับเลี้ยงเด็กมีความเหมาะสม					
57.	เงินเดือนที่ได้รับเพียงพอกับรายจ่ายของครอบครัว					
58.	ตำแหน่งงานของท่านมีความมั่นคงและมี เสถียรภาพ					
59.	ท่านได้รับความคุ้มครองดูแลจากที่ทำงานเมื่อเกิด ปัญหาในการทำงาน					
60.	ท่านไม่พอใจในเงินเดือน สวัสดิการ และความ มั่นคงความปลอดภัยในการทำงาน					

ส่วนที่ 4 **แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ผู้ดูแลเด็กวัยทารก (อายุ 0-1ปี)**

คำชี้แจง โปรดขีด ✓ ลงในช่องว่างโดยเลือกว่าข้อความที่กำหนดให้ตรงกับที่ท่าน หรือ
สถานรับเลี้ยงเด็กของท่านปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

รายการ		ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก			
1.	สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก และส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็ก		
2.	ดูแลเด็กกลุ่มเดิมนานที่สุด		
3.	ตามกลุ่มเด็ก เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับผู้ดูแลเด็ก		
4.	เปิดโอกาสให้เด็กวัยทารกได้มีปฏิสัมพันธ์และผู้ดูแลเด็กในขณะทำกิจกรรม		
5.	จัดให้เด็กทารกได้ทำในสิ่งที่ท้าทายความสามารถ และมีโอกาสประสบความสำเร็จ		
ด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้			
1.	วางแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างต่อเนื่อง ตามพัฒนาการของเด็กวัยทารก		
2.	จัดกิจกรรมต่างๆที่กระตุ้นพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กวัยทารก		
3.	จัดการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยทารก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง		
4.	จัดการอบรมเลี้ยงดูเด็กเพื่อให้มีการพัฒนาการทางสังคม และอารมณ์		
5.	จัดการอบรมเลี้ยงดูเด็กเพื่อให้มีการพัฒนาการทางภาษา และสติปัญญา		
ด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง			
1.	ให้การต้อนรับและพูดคุยกับผู้ปกครองสม่ำเสมอ		
2.	ปรึกษาและแก้ปัญหาหารือกับผู้ปกครอง		
3.	มีวิธีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองหลายทาง เช่น ทางจดหมาย สารสัมพันธ์		
4.	ติดตามเรื่องราว/พฤติกรรมต่างๆของเด็กขณะอยู่ที่บ้านจากผู้ปกครอง		
5.	เชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางสถานรับเลี้ยงเด็กจัดขึ้น		

ส่วนที่ 5 **แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ผู้ดูแลเด็กวัยเตาะแตะ**
(อายุตั้งแต่ 1ปี-3ปี)

คำชี้แจง โปรดขีด ✓ ลงในช่องว่างโดยเลือกว่าข้อความที่กำหนดให้ตรงกับที่ท่าน หรือ
สถานรับเลี้ยงเด็กของท่านปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

รายการ		ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก			
1.	จัดกิจกรรมที่กระตุ้นพัฒนาการสำหรับเด็กเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม		
2.	จัดสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ของเล่นต่างๆ หลากหลายรูปแบบ ให้เด็กเลือกตาม ความสนใจ		
3.	ผลิตสื่อ ของเล่นต่างๆที่กระตุ้นพัฒนาการของเด็กด้วยตนเอง		
4.	ใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และครุภัณฑ์ต่างๆที่มีขนาดเหมาะสมกับวัย ของเด็ก		
5.	จัดสื่อ ของเล่นต่างๆที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กวัยเตาะแตะ		
ด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้			
1.	วางแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างต่อเนื่อง ตามพัฒนาการของเด็ก วัยเตาะแตะ		
2.	จัดกิจกรรมต่างๆที่กระตุ้นพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กวัยเตาะแตะ		
3.	จัดการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยทารก เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา และภาษา		
4.	จัดการอบรมเลี้ยงดูเด็กเพื่อให้มีการพัฒนาการทางสังคม และอารมณ์		
5.	จัดการอบรมเลี้ยงดูเด็กเพื่อให้มีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย		
ด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง			
1.	ให้การต้อนรับและพูดคุยกับผู้ปกครองสม่ำเสมอ		
2.	ปรึกษาและแก้ปัญหาพร้อมกับผู้ปกครอง		
3.	มีวิธีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองหลายทาง เช่น ทางจดหมาย สารสัมพันธ์		
4.	ติดตามเรื่องราว/พฤติกรรมต่างๆของเด็กขณะอยู่ที่บ้านจากผู้ปกครอง		
5.	เชิญผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางสถานรับเลี้ยงเด็กจัดขึ้น		

ส่วนที่ 6 **แบบสัมภาษณ์การดำเนินงานของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู
เด็กทารกและเด็กวัยเตาะแตะ**

คำชี้แจง โปรดขีด ✓ ลงในช่องว่าง โดยเลือกว่าข้อความที่กำหนดให้ตรงกับที่ท่าน หรือ
สถานรับเลี้ยงเด็กของท่านปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

ข้อคำถาม		ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
ด้านนโยบายของสถานรับเลี้ยงเด็ก			
1.	จำนวนเด็กในความดูแลของท่านมีจำนวนที่พอเหมาะกับการอบรมเลี้ยงดู		
2.	ท่านมีการประสานงานระหว่างบุคคล หรือหน่วยงานอื่นในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก		
3.	ผู้บริหารของท่านสนับสนุน ส่งเสริม แนะนำและให้ความช่วยเหลือท่าน		
ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก			
1.	ลักษณะการจัดสภาพแวดล้อมภายใน/ภายนอกห้องให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กของท่าน		
2.	ท่านจัดกิจกรรมให้กับเด็กเป็นรายบุคคลและกิจกรรมกลุ่ม		
3.	สถานรับเลี้ยงเด็กของท่านกำหนดกิจกรรมประจำวัน		
ด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้			
1.	ก่อนจัดการอบรมเลี้ยงดูเด็กในแต่ละวัน ท่านมีการจัดเตรียมเนื้อหา สื่อ กิจกรรม การวัดและประเมินผล		
2.	ท่านคาดหวังให้เด็กวัยทารกและวัยเตาะแตะมีพัฒนาการในด้านต่างๆ		
3.	ท่านมีวิธีการตอบสนองต่ออารมณ์และความต้องการของเด็ก		
4.	ท่านสร้างเสริมสุขนิสัยหรือฝึกกิจวัตรประจำวันให้แก่เด็ก		
ด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง			
1.	ท่านสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง		
2.	ท่านสนับสนุนให้ผู้ปกครองเข้ามีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กกับทางสถานรับเลี้ยงเด็ก		
3.	สถานรับเลี้ยงเด็กของท่านมีการให้ความรู้หรือสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง		

ส่วนที่ 7 **แบบประเมินการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก**
ทารก (อายุ 0-1ปี)

คำชี้แจง โปรดขีด ✓ ลงในช่องว่าง โดยเลือกว่าข้อความที่กำหนดให้ตรงกับที่ท่าน หรือ
สถานรับเลี้ยงเด็กของท่านปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก		
1. การส่งเสริมบรรยากาศที่ดีสำหรับการเรียนรู้		
• สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก		
• ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็ก และเด็กกับผู้ดูแลเด็ก		
• เตรียมห้องให้มีบรรยากาศที่น่าอยู่ อบอุ่น เหมือนอยู่ที่บ้าน		
• เตรียมของเล่นที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของเด็ก		
• เตรียมพื้นที่ต่างๆ สำหรับเด็ก เช่น พื้นที่ในการเล่นทำกิจกรรมต่างๆ		
• ให้เด็กทำกิจกรรมเหมาะสมกับวัย		
2. การส่งเสริมกลุ่มและการตอบสนองความต้องการรายบุคคล		
• ให้การดูแลเด็กอย่างต่อเนื่อง และเต็มที่ อยู่ใกล้ชิดเด็ก และกระตุ้น ปฏิกิริยาของเด็กให้เกิดขึ้นตลอดทั้งวัน		
• ตอบสนองต่ออารมณ์และความต้องการของเด็ก		
• มีอุปกรณ์การกระตุ้นพัฒนาการของเด็ก		
3. สื่อและตารางเวลา		
• มีการจัดกิจกรรมอย่างสมดุลในมิติต่างๆ ดังนี้ กิจกรรมเป็นรายบุคคล/กลุ่มเล็ก/กลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อเล็ก/กล้ามเนื้อใหญ่ กิจกรรมภายในอาคาร/กิจกรรมภายนอกอาคาร กิจกรรมที่ไม่ต้องเคลื่อนไหวมาก/กิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวมาก		
4. สุขอนามัยและความปลอดภัย		
• มีแผนผังอาคาร ทางหนีไฟ ติดไว้บนผนังเห็นได้ชัดเจน		
• มีการเตรียมสิ่งของที่จำเป็นต้องใช้ของเด็ก จัดไว้ในถูง ในกรณีเกิด เหตุ อุกฉุ		

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
ด้านการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้		
1. ประสบการณ์การเรียนรู้		
● ให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีกับตนเอง		
— เรียกชื่อแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอ		
— มีภาพถ่ายของเด็กและครอบครัวของเด็กเอง อยู่ในระดับตาของเด็ก		
-----เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกและได้ทำในสิ่งที่ตนชอบ		
● เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม		
— ช่วยเหลือเด็กให้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม		
— จัดที่ว่างทำกิจกรรมให้ทุกคนมีส่วนร่วม		
— จัดสถานที่และเวลาให้เด็กได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม		
● เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา		
— จัดกิจกรรมที่เด็กได้จำแนกสิ่งต่างๆโดยใช้รูปร่าง สี ขนาด		
— พาเด็กเดินรอบๆอาคาร หรือบริเวณที่อยู่ใกล้เคียง		
— จัดกิจกรรมที่让孩子ได้เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า		
● เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา		
— อ่านหนังสือให้เด็กฟังเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล ร้องเพลง เล่นนิ้วมือ เล่านิทาน แสดงบทบาทตามนิทานอย่างง่ายกับเด็ก		
— ตั้งใจฟังในสิ่งที่เด็กพูด เด็กแสดงออก และมีการโต้ตอบกับเด็ก		
— พูดคุยด้วยความสุภาพ เสียงเบาๆ เป็นแบบอย่างในการใช้ภาษา		
● เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย		
— ให้เด็กกิจกรรมการเล่นที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่-เล็ก		
— จัดสิ่งแวดล้อมให้มีเครื่องปั่นป่าย ลูกโม่ ไม้สั้น เครื่องฝึกการก้าวเดิน โดยมีเบาะรองรับ		
● เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์		
— เมื่อเด็กมีความสุข มีส่วนร่วมกับการแสดงออกทางอารมณ์ของเด็ก โดยการยิ้มพูดด้วยเสียงเบา สงบ โอบกอด ลูบตัว		
— เมื่อเด็กกลัว ปลอดภัยน กอด ลูบตัว หาสาเหตุความกลัว		

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
2. การอบรมเลี้ยงดูเด็กในกิจวัตรประจำวัน		
● การรับประทานอาหาร/ยา/นม		
— คู้มเด็กทารกติดตัวเสมอขณะที่ให้นม		
— กำหนดตารางให้นมกับพ่อแม่ของเด็ก		
— เชียงขวดนมจนน้ำนมไหลเต็มจุก เพื่อป้องกันการดูดลม		
● การนอน		
— ห้องนอนแยกนอนออกจากห้องกิจกรรม และห้องรับประทานอาหาร		
— เด็กทุกคนมีเปล ที่นอน และผ้าปูที่นอนส่วนตัว		
● การเปลี่ยนผ้าอ้อม		
— เด็กแต่ละคนมีผ้าอ้อมส่วนตัว สำหรับใช้ และง่ายเวลาเปลี่ยน		
— ล้างมือก่อนทุกครั้งก่อนและหลังเปลี่ยนผ้าอ้อม		
— มีบริเวณสำหรับเปลี่ยนผ้าอ้อม		
● การล้างมือ		
— จัดที่สำหรับให้เด็กล้างมือ ซึ่งควรมีขนาดพอเหมาะกับเด็ก		
— เตรียมสบู่สำหรับเด็กใช้ล้างมือ		
— มีผ้าเช็ดมือสำหรับเด็ก		
● การขั้บถ่าย		
— กำหนดเวลาการขั้บถ่ายของเด็ก โดยจดบันทึกเวลาการถ่ายปกติ		
— จดบันทึกเวลาขั้บถ่ายที่เปลี่ยนไปจากเดิม ถ้าเด็กไม่สบาย ท้องเสีย		
3. การตอบสนองต่อเด็ก		
● แสดงอาการตอบรับต่อเสียงร้อง หรือเสียงเรียกของเด็ก		
ด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง		
1. การติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง		
● ให้การต้อนรับ พูดคุยแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเด็ก		
● มีการให้บริการข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับเด็กแก่ผู้ปกครอง		
2. การมีส่วนร่วมกับผู้ปกครอง		
● ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กร่วมกับผู้ดูแลเด็ก		

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
<ul style="list-style-type: none"> ● ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่สถานรับเลี้ยงเด็กจัดขึ้น 		
<ul style="list-style-type: none"> ● เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองร่วมวางแผนและรับฟัง ความคิดเห็นต่างๆเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก 		
3. การสร้างความรู้และความเข้าใจกับผู้ปกครอง		
<ul style="list-style-type: none"> ● ให้คำปรึกษากับผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาของเด็ก 		
<ul style="list-style-type: none"> ● มีการประชุมนิเทศผู้ปกครอง 		
<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ดูแลเด็กทำงานร่วมกับพ่อแม่ มีการสร้างความเข้าใจกันเสมอ 		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 8 **แบบประเมินการปฏิบัติของผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงที่**
เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กวัยเด็กเตาะเตาะ (อายุตั้งแต่ 1ปี-3ปี)

คำชี้แจง โปรดขีด ✓ ลงในช่องว่างโดยเลือกว่าข้อความที่กำหนดให้ตรงกับที่ท่าน หรือ
 สถานรับเลี้ยงเด็กของท่านปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
ด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก		
1. การส่งเสริมบรรยากาศที่ดีสำหรับการเรียนรู้		
• สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก		
• ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็ก และเด็กกับผู้ดูแลเด็ก		
• เตรียมที่สำหรับโชว์ผลงานเด็กอยู่ในระดับสายตาเด็กที่เด็กสามารถมองเห็นได้		
• เตรียมของเล่นที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของเด็ก		
• เตรียมพื้นที่ต่างๆสำหรับเด็ก เช่น พื้นที่ในการเล่นทำกิจกรรมต่างๆ		
• ให้เด็กทำกิจกรรมที่ท้าทาย และมีโอกาสประสบความสำเร็จ		
2. การส่งเสริมกลุ่มและการตอบสนองความต้องการรายบุคคล		
• มีความสามารถในการช่วยเหลือเด็ก ตอบสนองเด็กอย่างอบอุ่น มีความอดทน		
• จัดกิจกรรมปลายเปิด เปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกทำ		
• จัดกลุ่มย่อยให้เด็กทำกิจกรรม และเปิดโอกาสให้เด็กจัดกลุ่มเอง		
3. สื่อและตารางเวลา		
• มีการจัดกิจกรรมอย่างสมดุลในมิติต่างๆดังนี้ กิจกรรมเป็นรายบุคคล/กลุ่มเล็ก/กลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อเล็ก/กล้ามเนื้อใหญ่ กิจกรรมภายในอาคาร/กิจกรรมภายนอกอาคาร กิจกรรมที่ไม่ต้องเคลื่อนไหวมาก/กิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวมาก		
4. สุขอนามัยและความปลอดภัย		
• มีแผนผังอาคาร ทางหนีไฟ ติดไว้บนผนังเห็นได้ชัดเจน		

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
<ul style="list-style-type: none"> มีการเตรียมสิ่งของที่จำเป็นต้องใช้ของเด็ก จัดไว้ในถุง ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน 		
ด้านการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้		
1. ประสบการณ์การเรียนรู้		
<ul style="list-style-type: none"> ให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีกับตนเอง 		
— เรียกชื่อแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอ		
— ชมเชยเมื่อเด็กทำในสิ่งที่ถูกต้อง ให้กำลังใจหากเด็กทำไม่สำเร็จ		
— เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกและได้ทำในสิ่งที่ตนชอบ		
<ul style="list-style-type: none"> เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม 		
— จัดสถานที่และเวลาให้เด็กทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม		
— จัดที่ว่างทำกิจกรรมให้ทุกคนมีส่วนร่วม		
— ปลุกฝังระเบียบวินัยให้กับเด็ก เช่น การเก็บของเล่น		
<ul style="list-style-type: none"> เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา 		
— จัดเวลาและสิ่งของที่กระตุ้นให้เด็กคิด ตั้งคำถามให้เด็กหาคำตอบด้วยตนเอง		
— สนับสนุนและจัดให้เด็กทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถ และยากขึ้นตามลำดับ		
— จัดกิจกรรมที่让孩子ได้เรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า		
<ul style="list-style-type: none"> เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านภาษา 		
— อ่านหนังสือให้เด็กฟังเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล ร้องเพลง เล่นนิ้วมือ เล่านิทาน แสดงบทบาทตามนิทานอย่างง่ายกับเด็ก		
— ตั้งใจฟังในสิ่งที่เด็กพูด เด็กแสดงออก และมีการโต้ตอบกับเด็ก		
— พูดคุยด้วยความสุภาพ เสียงเบาๆ เป็นแบบอย่างในการใช้ภาษา		
<ul style="list-style-type: none"> เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย 		
— ให้เด็กกิจกรรมการเล่นที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่-เล็ก		
— เตรียมพื้นที่โล่งให้เด็กได้วิ่ง เดิน ลาก หรือดึงของเล่น โดยไม่เป็นอันตราย		

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
● เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์		
— เมื่อเด็กมีความสุข มีส่วนร่วมกับการแสดงออกทางอารมณ์ของเด็ก โดยการยิ้มพูดคุยด้วยเสียงเบา สงบ โอบกอด ลูบตัว		
— ให้แรงเสริมและให้กำลังใจเด็ก		
2. การอบรมเลี้ยงดูเด็กในกิจวัตรประจำวัน		
● การรับประทานอาหาร/ยานม		
— ให้เด็กดื่มนมจากแก้วแทนการดื่มนมจากขวด		
— กำหนดตารางเวลาอาหารสำหรับเด็ก		
— ฝึกเด็กในการจับช้อน การถือแก้วที่ถูกต้อง		
● การนอน		
— ห้องนอนแยกนอนออกจากห้องกิจกรรม และห้องรับประทานอาหาร		
— จัดบรรยากาศที่เงียบหรือมีเสียงเพลงคลอเบาๆ		
● การเปลี่ยนผ้าอ้อม		
— มีบริเวณสำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้า		
— ให้เด็กช่วยเหลือตัวเองในการเปลี่ยนเสื้อผ้า ผู้ดูแลเด็กช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น		
— สอนให้เด็กถอดซิป ติดกระดุม การกลับนอก/ใน เสื้อและกางเกง		
● การล้างมือ		
— จัดที่สำหรับให้เด็กล้างมือ ซึ่งควรมีขนาดพอเหมาะกับเด็ก		
— เตรียมสบู่สำหรับเด็กใช้ล้างมือ		
— มีผ้าเช็ดมือสำหรับเด็ก		
● การขับถ่าย		
— ฝึกวิธีการใช้ห้องน้ำที่ถูกต้องให้เด็ก		
— ฝึกให้เด็กขออนุญาต หรือบอกให้ผู้ดูแลเด็กทราบว่าการเข้าห้องน้ำ		
3. การตอบสนองต่อเด็ก		
● ให้ความช่วยเหลือเด็กทันทีที่เด็กต้องการความช่วยเหลือ		

รายการ	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
ด้านการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง		
1. การติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง		
<ul style="list-style-type: none"> ● ให้การต้อนรับ พูดคุยแลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับเด็ก 		
<ul style="list-style-type: none"> ● มีการให้บริการข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับเด็กแก่ผู้ปกครอง 		
2. การมีส่วนร่วมกับผู้ปกครอง		
<ul style="list-style-type: none"> ● ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการอบรมเลี้ยงดูเด็กร่วมกับผู้ดูแลเด็ก 		
<ul style="list-style-type: none"> ● ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่สถานรับเลี้ยงเด็กจัดขึ้น 		
<ul style="list-style-type: none"> ● เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองร่วมวางแผนและรับฟังความคิดเห็นต่างๆเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก 		
3. การสร้างความรู้และความเข้าใจกับผู้ปกครอง		
<ul style="list-style-type: none"> ● ให้คำปรึกษากับผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาของเด็ก 		
<ul style="list-style-type: none"> ● มีการปฐมนิเทศผู้ปกครอง 		
<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ดูแลเด็กทำงานร่วมกับพ่อแม่ มีการสร้างความเข้าใจกันเสมอ 		

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวแพรว สมบัติใหม่ เกิดเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2528 ที่จังหวัดเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา) สาขาวิชา จิตวิทยา จากมหาวิทยาลัยพายัพ และบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) สาขาวิชา การจัดการทั่วไป จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในปีการศึกษา 2551 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2552

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย